

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1493/1999,
annettu 17 päivänä toukokuuta 1999,
viinin yhteisestä markkinajärjestelystä**
(EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1)

Muutettu:

	virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u> Komission asetus (EY) N:o 1622/2000 annettu 24 heinäkuuta 2000	L 194	1	31.7.2000

▼B

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1493/1999,
annettu 17 päivänä toukokuuta 1999,
viinin yhteisestä markkinajärjestelystä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

- (1) maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen olisi liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,
- (2) yhteisen maatalouspolitiikan päämääränä on saavuttaa perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet ja erityisesti viinialalla on tarpeen markkinoiden vakauttaminen ja maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaaminen; nämä tavoitteet voidaan saavuttaa soveltamalla voimavarat tarpeisiin erityisesti viinintuotantokykä mukauttamalla sekä laatuolitoitiikan avulla,
- (3) viinin markkinajärjestelyn nykyinen kehys on vahvistettu asetuksella (ETY) N:o 822/87 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1627/98 ⁽⁶⁾, kokemuksen perusteella on aiheellista korvata se, jotta pystyttäisiin paremmin käsittelemään viinialan nykytilannetta, johon liittyy erityisesti rakenteellisten ylijäämien väheneminen, vaikka monivuotisten ylijäämien mahdollisuus on edelleen olemassa, koska viinialan tuotanto voi vaihdella huomattavasti sadosta toiseen,
- (4) Uruguay'n kieroksen sopimusten täytäntöönpanosta vuonna 1995 ollut seurauksena toisaalta avoimemmat yhteisön markkinat, joilla perinteiset interventioimenpiteet ovat menettäneet suuren osan mahdollisesta vaikutuksestaan, ja toisaalta vähentyneet mahdollisuudet tuettuun vientiin, mikä edellyttää yhteisön tuottajilta kilpailukyvyyn parantamista; suurin osa viennistä toteutuu jo ilman tukea,
- (5) yhteisön viinialan tiettyjä toimijoita tällä hetkellä koskeva suurin markkinaongelma on niiden rajallinen kyky mukautua riittävän nopeasti kilpailuun vaikuttaviin muutoksiin sisäisillä ja yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla; nykyinen viinin markkinajärjestely ei ole pystynyt tarjoamaan ratkaisuja viininviljelyalueilla, joiden tuotannolle on ollut vaikea löytää kannattavia markkinoita; niille alueille, joiden tuotteilla on laajenevat markkinat, ei ole löytynyt kehittymiseen tarvittavaa riittävää joustoa,
- (6) komissio teki vuonna 1994 ehdotuksen viinin uudeksi markkinajärjestelyksi, mutta sitä ei hyväksytty; markkinatilanne on muuttunut ehdotuksen tekemisen jälkeen,
- (7) sen vuoksi olisi uudistettava viinin yhteinen markkinajärjestely, jotta voitaisiin taata riittävä jousto, jonka avulla voidaan mukautua uuteen kehitykseen seuraavien yleisten tavoitteiden mukaisesti: yhteisön markkinoilla saavutettu tarjonnan ja

⁽¹⁾ EYVL C 271, 31.8.1998, s. 21.

⁽²⁾ Lausunto annettu 6. toukokuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 101, 12.4.1999, s. 60.

⁽⁴⁾ EYVL C 93, 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 8.

▼B

kysynnän parempi tasapaino olisi säilytettävä, jotta tuottajat voivat hyötyä laajenevista markkinoista; viinialan pitkän aikavälin kilpailukykyä olisi parannettava; olisi poistettava mahdollisuus käyttää interventiota keinotekoisena ratkaisuna ylituotanto-ongelmaan ; olisi tuettava viinimarkkinoita ja sen vuoksi kaikki alkoholijuomien ja viiniköynnöksestä saatavien tuotteiden perinteiset markkinamahdollisuudet olisi säilytettävä; olisi myös otettava huomioon alueellinen monimuotoisuus ja vahvistettava tuottajien sekä toimialakohtaisten organisaatioiden tehtävät,

- (8) asetuksen (ETY) N:o 822/87 täytäntöönpanemiseksi ja soveltamiseksi on annettu seuraavat asetukset: asetus (ETY) N:o 346/79⁽¹⁾, asetus (ETY) N:o 351/79⁽²⁾, viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 1029/91⁽³⁾, asetus (ETY) N:o 460/79⁽⁴⁾, viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 3805/85⁽⁵⁾, asetus (ETY) N:o 456/80⁽⁶⁾, viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 1597/83⁽⁷⁾, neuvoston asetus (ETY) N:o 457/80⁽⁸⁾, (ETY) N:o 458/80⁽⁹⁾, viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 596/91⁽¹⁰⁾, (ETY) N:o 1873/84⁽¹¹⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 2612/97⁽¹²⁾, asetus (ETY) N:o 895/85⁽¹³⁾, viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 3768/85⁽¹⁴⁾, asetus (ETY) N:o 823/87⁽¹⁵⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 1426/96⁽¹⁶⁾, asetus (ETY) N:o 1442/88⁽¹⁷⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 859/1999⁽¹⁸⁾, (ETY) N:o 3877/88⁽¹⁹⁾, (ETY) N:o 4252/88⁽²⁰⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 1629/98⁽²¹⁾, asetus (ETY) N:o 2046/89⁽²²⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 2468/96⁽²³⁾, (ETY) N:o 2048/89⁽²⁴⁾, asetus (ETY) N:o 2389/89⁽²⁵⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 2088/97⁽²⁶⁾, asetus (ETY) N:o 2390/89⁽²⁷⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 2611/97⁽²⁸⁾, asetus (ETY) N:o 2391/89⁽²⁹⁾, asetus (ETY) N:o 2392/89⁽³⁰⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 1427/96⁽³¹⁾, asetus (ETY) N:o 3677/89⁽³²⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 2796/94⁽³³⁾, asetus (ETY) N:o 3895/91⁽³⁴⁾, (ETY) N:o 2332/92⁽³⁵⁾, viimeksi muutettu

⁽¹⁾ EYVL L 54, 5.3.1979, s. 72.

⁽²⁾ EYVL L 54, 5.3.1979, s. 90.

⁽³⁾ EYVL L 106, 26.4.1991, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 58, 9.3.1979, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 367, 31.12.1985, s. 39.

⁽⁶⁾ EYVL L 57, 29.2.1980, s. 16.

⁽⁷⁾ EYVL L 163, 22.6.1983, s. 52.

⁽⁸⁾ EYVL L 57, 29.2.1980, s. 23.

⁽⁹⁾ EYVL L 57, 29.2.1980, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 67, 14.3.1991, s. 16.

⁽¹¹⁾ EYVL L 176, 3.7.1984, s. 6.

⁽¹²⁾ EYVL L 353, 24.12.1997, s. 2.

⁽¹³⁾ EYVL L 97, 4.4.1985, s. 2.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 362, 31.12.1985, s. 8.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 59.

⁽¹⁶⁾ EYVL L 184, 24.7.1996, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EYVL L 132, 28.5.1988, s. 3.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 108, 27.4.1999, s. 9.

⁽¹⁹⁾ EYVL L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽²⁰⁾ EYVL L 373, 31.12.1988, s. 59.

⁽²¹⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 11.

⁽²²⁾ EYVL L 202, 14.7.1989, s. 14.

⁽²³⁾ EYVL L 335, 24.12.1996, s. 7.

⁽²⁴⁾ EYVL L 202, 14.7.1989, s. 32.

⁽²⁵⁾ EYVL L 232, 9.8.1989, s. 1.

⁽²⁶⁾ EYVL L 292, 25.10.1997, s. 3.

⁽²⁷⁾ EYVL L 232, 9.8.1989, s. 7.

⁽²⁸⁾ EYVL L 353, 24.12.1997, s. 1.

⁽²⁹⁾ EYVL L 232, 9.8.1989, s. 10.

⁽³⁰⁾ EYVL L 232, 9.8.1989, s. 13.

⁽³¹⁾ EYVL L 184, 24.7.1996, s. 3.

⁽³²⁾ EYVL L 360, 9.12.1989, s. 1.

⁽³³⁾ EYVL L 297, 18.11.1994, s. 1.

⁽³⁴⁾ EYVL L 368, 31.12.1991, s. 1.

⁽³⁵⁾ EYVL L 231, 13.8.1992, s. 1.

▼B

asetuksella (EY) N:o 1629/98, ja asetus (ETY) N:o 2333/92⁽¹⁾, viimeksi muutettu asetuksella (EY) N:o 1429/96⁽²⁾, koska näitä asetuksia on muutettu useita kertoja ja olisi tehtävä lisää muutoksia, selkeyden vuoksi ne olisi laadittava uudelleen yhtenäiseksi tekstiksi,

- (9) asetuksessa (ETY) N:o 822/87 säädetään, että neuvosto antaa yleiset säännöt sen soveltamisesta; tästä oli seurauksena sääntelyn monimutkaistuminen; edellä mainittuun asetukseen sisältyi lukuisia teknisiä yksityiskohtia, jotka vaativat usein muuttamista; sen vuoksi tämän asetuksen olisi sisällettävä kaikki tarvittavat ohjeet sen soveltamiseksi; neuvoston olisi annettava perustamis-sopimuksen 211 artiklan mukaisesti komissiolle tarvittavat täytäntöönpanovaltuudet,
- (10) viinin yhteistä markkinajärjestelyä koskevat säännöt ovat erittäin monimutkaiset; joissakin tapauksissa niissä ei oteta riittävästi huomioon alueellista erilaisuutta; sen vuoksi näitä sääntöjä olisi yksinkertaistettava mahdollisimman suurella määrällä ja poliitiikkaa olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön niin lähellä tuottajaa kuin yhteisön sääntelyn mukaisesti on mahdollista,
- (11) olisi voitava vakiinnuttaa ja käyttää hyväksi markkinoiden parantunut tasapaino sekä mukauttaa tiettyjen tuotteiden tarjonta paremmin kysyntää vastaavaksi; tätä varten olisi luotava toimenpidekehys, joka koskee viinintuotantokyvyn hallintaa siten, että siihen sisältyisi istutuksiin keskipitkällä ajalla sovellettavia rajoituksia, lopullisesta viininviljelystä luopumisesta maksettavia palkkioita ja tukea viinitilojen uudelleenjärjestelyyn ja rakenneuudistukseen,
- (12) sellaisten rakenteellisten toimenpiteiden, jotka eivät suoraan koske viinintuotantoa, olisi kuuluttava Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/99⁽³⁾ soveltamisalaan; myynnin ja kulutuksen edistämistä koskevilla toimenpiteillä on merkittävä vaikutus alan kilpailukykyyn, ja erityisesti yhteisön tuotteiden kulutuksen edistämistä kolmansien maiden markkinoilla olisi lisättävä; olisi kuitenkin turvattava johdonmukaisuus suhteessa yhteisön yleiseen myynninedistämispolitiikkaan, ja sen vuoksi viinialan toimenpiteiden olisi kuuluttava tätä asiaa koskevan horisontaalisen edistämisasiäsetuksen soveltamisalaan; tämän vuoksi komissio on antanut ehdotuksen asetukseksi maataloustuotteiden tiedotus- ja myynnin- ja kulutuksen edistämistoimista kolmansissa maissa⁽⁴⁾,
- (13) markkinoiden parempi tasapaino on toteutunut suhteellisen hitaasti ja sen saavuttaminen on ollut vaikeaa; istutusta koskevat nykyiset rajoitukset ovat osoittautuneet keskeiseksi tekijäksi tämän tasapainon saavuttamisessa; kokemus on osoittanut, että ei ole käytettävissä muita toimenpiteitä markkinoiden parantuneen tasapainon vakiinnuttamiseksi ja sen käyttämiseksi hyväksi; sen vuoksi näyttää olevan tarpeen valvoa tuottajan omaisuuden käyttöä tällä tavoin yleisen edun saavuttamiseksi,
- (14) sen vuoksi olisi säilytettävä nykyiset istutusrajoitukset keskipitkäksi rajoitetuksi ajanjaksoksi, jotta kaikki rakenteelliset toimenpiteet voivat tulla voimaan; tämän vuoksi olisi kiellettävä viiniköynnöksen istuttaminen viinintuotantoa varten 31 päivään heinäkuuta 2010 asti, jollei sitä muuten tässä asetuksessa sallita,
- (15) on ilmennyt, että nykyinen mahdollisuus sallia uusia istutuksia emoviiniköynnösten varttamisoksien tuottamista varten tai uusjaon tai pakkolunastuksen yhteydessä sekä kokeellista viininviljelyä, ei merkittävästi häiritse viinimarkkinoita, joten niiden

⁽¹⁾ EYVL L 231, 13.8.1992, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 184, 24.7.1996, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EYVL C 32, 6.2.1999, s. 12.

▼B

olisi oltava edelleen sallittuja, jos ne ovat tarpeellisissa valvonnassa; vastaavista syistä olisi sallittava myös viiniköynnösten istutus, jos niiden tuotanto on tarkoitettu viininviljelijän oman perheen kulutukseen,

- (16) nykyinen mahdollisuus sallia uusia istutuksia määritellyllä alueella tuotetun laatuviinin (tma-laatuviini) ja pöytäviinin, jolla on maantieteellinen merkintä, tuotantoa varten on osoittautunut hyödylliseksi välineeksi laatupolitiikassa, jolla tarjontaa pyritään sopeuttamaan kysyntään; tämä tavoite tulee kuitenkin saavutettua istutusoikeuksien varantojärjestelmällä, kun se saadaan toimintakykyiseksi; sen vuoksi nykyistä mahdollisuutta sallia nämä istutukset olisi jatkettava siirtymäkauden ajan 31 päivään heinäkuuta 2003 asti, johon mennessä varantojärjestelmän on tarkoitus olla toiminnassa, edellyttäen, että valvonta on riittävää,
- (17) nykyinen mahdollisuus sallia viiniköynnöksen paikkausistutus on tarpeen vanhojen viinitarhojen uudistamiseksi; nykyinen järjestelmä olisi siis säilytettävä edellyttäen, että sitä valvotaan riittävästi; paremman jouston vuoksi järjestelmässä olisi sallittava myös paikkausistutusoikeuksien saaminen ja käyttö ennen niihin liittyvää raivausta edellyttäen, että valvonta on riittävää; yhteisön aikaisemman lainsäädännön tai aikaisemman kansallisen lainsäädännön mukaisesti saatuja paikkausistutusoikeuksia olisi noudatettava; sen vuoksi olisi oltava mahdollista siirtää paikkausistutusoikeuksia toiselle tilalle, jos valvonta on riittävää ja jos tällainen siirto tehdään laatupolitiikan vuoksi ja käsittää istukaiden perusrungot taikka jos siihen liittyy tilan osan siirtäminen; yleisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan varmistamiseksi nämä siirrot olisi rajoitettava tapahtuviksi samassa jäsenvaltiossa,
- (18) viinintuotantokyvyn hallinnan parantamiseksi ja paikkausistutusoikeuksien tehokkaan käytön edistämiseksi, jolla lievennetään istutusrajoitusten vaikutusta, olisi perustettava kansallisten ja/tai alueellisten varantojen järjestelmä,
- (19) jäsenvaltioille olisi annettava laaja harkintavalta varantojen hallinnossa edellyttäen, että valvonta on riittävää, jotta ne voisivat mukauttaa näiden varantojen istutusoikeuksien käytön paikallisiin tarpeisiin; tähän olisi liityttävä mahdollisuus ostaa istutusoikeuksia varannon kartuttamiseksi sekä myydä niitä varannosta; tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa omaavansa tehokkaan istutusoikeuksien hallinnointijärjestelmän,
- (20) erityisten etujen myöntäminen nuorille tuottajille helpottaa toiminnan aloittamisen lisäksi myös tilojen rakenteellista mukauttamista toiminnan aloittamisen jälkeen; sen vuoksi näillä tuottajilla olisi oltava oikeus saada korvauksetta istutusoikeuksia varannosta,
- (21) voimavarojen tehokkaimman mahdollisen käytön varmistamiseksi ja tarjonnan mukauttamiseksi kysyntään istutusoikeuksien haltijoiden olisi käytettävä oikeudet kohtuullisen ajan kuluessa tai muutoin ne olisi siirrettävä tai siirrettävä uudelleen varantoon; samoista syistä varantoon siirretyt oikeudet olisi myönnettävä kohtuullisen ajan kuluessa,
- (22) parantuneen markkinatasapainon ja laajenevien maailmanmarkkinoiden vuoksi istutusoikeuksien, jotka siirretään asianomaisille jäsenvaltioille, lisääminen sekä toisaalta yhteisön varannon luominen markkinoiden mahdollista lisäkysyntää varten ovat perusteltavissa; tästä lisäyksestä olisi vähennettävä uusien viljelmien istutusoikeudet, jotka on myönnetty tma-laatuviineille ja maantieteellisellä merkinnällä varustetuille pöytäviineille,
- (23) istutusta koskevista nykyisistä rajoituksista huolimatta istutuksia on tehty rajoitusten vastaisesti; nykyiset seuraamukset, joiden tarkoituksena on taata se, että laittomasti istutettujen alueiden tuotteet eivät aiheuta häiriöitä markkinoilla, ovat osoittautuneet vaikeiksi panna täytäntöön; sen vuoksi laittomasti istutetut alat olisi raivattava; tämän vaatimuksen olisi koskettava kaikkia

▼B

sääntöjen vastaisia istutuksia, jotka on tehty tämän asetusehdotuksen julkaisemisen jälkeen, josta alkaen tuottajien olisi oltava tietoisia ehdotuksesta ottaa tämä vaatimus käyttöön,

- (24) oikeusvarmuuden vuoksi ei ole mahdollista määrätä yhteisön tasolla rajoitusten vastaisesti istutettujen alojen raivaamisesta ennen tämän asetusehdotuksen julkaisemista, sanotun kuitenkin rajoittamatta voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden soveltamista; sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi tietyn kauden ajan voitava säännönmukaistaa tällaisten alueiden tilanne, edellyttäen, että valvonta on riittävää, jotta viinintuotantokykyä olisi helpompi valvoa; säännönmukaistaminen voidaan toteuttaa eri tavoin eri istutuksilla niitä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, erityisesti jos istutus johtaa todennäköisesti tuotannon lisääntymiseen; jos kyseinen riski on olemassa, kyseiseen tuottajaan voidaan kohdistaa aiheelliset hallinnolliset seuraamukset,
- (25) jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon paikalliset olosuhteet ja soveltaa niiden perusteella tarvittaessa tiukempia sääntöjä uusien viljelmien istutuksiin, paikkausistutuksiin ja liikaistutuksiin,
- (26) eräillä alueilla tuotannon ja kysynnän paremman vastaavuuden edistämiseksi koko alalla olisi kannustettava lopulliseen luopumiseen viininviljelyaloista; sen vuoksi olisi myönnettävä palkkio tähän tarkoitukseen; sillä edellytyksellä, että turvataan riittävä valvonta, tällaisen palkkion hallinto olisi jätettävä jäsenvaltioiden toteutettavaksi yhteisön sääntelyn mukaisesti, jotta kyseisten alueiden palkkiot voitaisiin kohdentaa paremmin; sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi erityisesti voitava nimetä asianomaiset alueet ja vahvistaa palkkion määrät puolueettomien perusteiden ja yleisen enimmäismäärän rajoissa,
- (27) niiden jäsenvaltioiden tuotanto, joissa tuotetaan alle 25 000 hehtolitraa viiniä vuodessa, ei vaikuta merkittävästi markkinoiden tasapainoon; sen vuoksi nämä jäsenvaltiot olisi vapautettava istutusta koskevista rajoituksista, mutta niille ei pitäisi antaa oikeutta lopullisesta viininviljelyaloista luopumisesta koskevaan palkkioon,
- (28) on muita alueita, joilla tuotanto ei ole suhteessa kysyntään mutta joiden tuotannon mukauttaminen saavutetaan paremmin järjestämällä uudelleen viinitilojen rakennetta uusiin lajikkeisiin siirtymisen avulla, viinitarhojen siirrolla tai parantamalla hallinnon tekniikkaa; tätä varten olisi myönnettävä tukea edellyttäen, että sen valvonta on riittävää,
- (29) jotta kyseiset uudelleenjärjestelyt ja rakenteellinen uudistaminen toteutettaisiin valvotusti, niiden on oltava suunniteltuja; suunnitelmat olisi tehtävä mahdollisimman lähellä tuotantotasoa, jotta alueellinen monimuotoisuus tulee otetuksi huomioon; sen vuoksi jäsenvaltioiden, alueiden, toimialakohtaisten organisaatioiden tai tuottajaryhmittymien olisi laadittava suunnitelmat; jäsenvaltioiden vastuulla on kuitenkin viime kädessä varmistaa, että suunnitelmat ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia,
- (30) uudelleenjärjestelyllä ja rakenteellisella uudistamisella on kaksi taloudellista vaikutusta tuottajaan; nämä ovat siirtymisen aikana aiheutuvat tulonmenetykset ja näiden toimenpiteiden toteuttamisen aiheuttamat kustannukset; sen vuoksi tuen olisi katettava nämä molemmat vaikutukset; tietyissä rajoissa uudelleenjärjestelyyn voi liittyä kansallisia lisätoimenpiteitä,
- (31) viinintuotantokyvyn hallinnan parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä sitä koskeva selvitys sekä jäsenvaltion että alueellisella tasolla; jäsenvaltioiden kannustamiseksi selvityksen tekemiseen oikeus lainvastaisesti istutettujen alojen tilanteen säännönmukaistamiseen, istutusoikeuksien lisäys ja uudelleenjärjestely- ja rakenneuudistustuki olisi rajoitettava koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka ovat toteuttaneet selvityksen; alueellisten selvitysten osalta alueita, jotka ovat tehneet selvityksen, ei voida estää saamasta etua uudelleenjärjestely- ja rakenneuudistustoimenpiteistä sillä perusteella, että muut alueet eivät ole tehneet

▼B

- selvitystä; kaikki alueelliset selvitykset on kuitenkin tehtävä 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä,
- (32) viinilajikkeiden luokittelu viinintuotantoa varten on paras toteuttaa mahdollisimman lähellä tuottajaa; sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi otettava tämä tehtävä yhteisöltä,
- (33) yhteisön viinitilarekisteriä koskeva neuvoston asetus (ETY) N:o 2392/86⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1631/98⁽²⁾, olisi pidettävä voimassa, jotta ne jäsenvaltiot, jotka ovat vielä perustamassa sitä, voisivat saada työn päätökseen; olisi kuitenkin säädettävä sen muuttamisesta tai kumoamisesta myöhemmin,
- (34) markkinoiden tasapainon säilyttämiseksi olisi säädettävä pöytäviinin ja eräiden rypäleen puristemehujen yksityisen varastoinnin tuesta; toimenpiteen olisi oltava mahdollisimman joustava ja mukauduttava markkinoiden liikkeisiin; erityisesti tätä varten olisi sen vuoksi voitava keskeyttää sen soveltaminen lyhyellä varoitusaajalla,
- (35) olisi poistettava mahdollisuus käyttää interventiota keinotekoisena ratkaisuna ylituotanto-ongelmaan, mutta säilytettävä alkoholijuomien ja viiniköynnöksestä saatavien tuotteiden perinteiset myyntikanavat; tätä varten olisi muutettava tislauksjärjestelmää; sen vuoksi olisi säädettävä seuraavista tislauksen muodoista: viiniyttämisen sivutuotteiden pakollinen tislauk, sellaisista viinirypäleistä valmistettujen viinien pakollinen tislauk, joita ei ole luokiteltu yksinomaan viinivalmistukseen käytettäviin rypälelajikkeisiin, viinimarkkinoita tukeva tislaustoimenpide edistämällä viinintislauustuotteiden toimittamista alkoholijuomien markkinoille, jotka perinteisesti käyttävät tätä alkoholia ja erityinen tislaustoimenpide; muista tislaamisen muodoista olisi luovuttava; näiden toimenpiteiden olisi oltava mahdollisimman joustavia, jotta niillä voitaisiin vastata markkinoiden tarpeisiin ja alueellisten erityisolosuhteiden vaatimuksiin,
- (36) ylipuristamalla saadun viinin heikon laadun vuoksi tällainen käytäntö olisi kiellettävä ja säädettävä sen käytön estämiseksi rypäleen puristajäännöksen ja viinisakan pakollisesta tislaamisesta; tästä velvoitteesta on kuitenkin mahdollista säätää poikkeuksia tuotantoedellytysten ottamiseksi huomioon tietyillä viinialueilla; ottaen huomioon, että tuotanto- ja markkinarakenteilla A-viininviljelyvyöhykkeellä ja B-viininviljelyvyöhykkeen saksalaisessa osassa pystytään varmistamaan, että toimenpiteen tavoitteet saavutetaan, näiden alueiden tuottajien osalta olisi korvattava velvollisuus tislata viiniyttämisen sivutuotteet velvollisuudella poistaa valvotusti viiniyttämisen sivutuotteet,
- (37) sellaisista viinirypäleistä valmistettujen viinien tuotanto, joita ei ole luokiteltu yksinomaan viinivalmistukseen käytettäviin rypälelajikkeisiin, olisi suunnattava ensi sijassa perinteisiin käyttötapoihin väkevien alkoholijuomien alalla sekä muihin perinteisiin markkinamahdollisuuksiin; olisi säädettävä näihin käyttöihin suunnatut tavanomaiset määrät ylittävän viinin pakollisesta tislaamisesta,
- (38) alkoholijuomien markkinoiden tietyt osat tarjoavat perinteisesti tärkeitä myyntikanavia viinin tislaustuotteille ja viiniköynnöksestä saataville tuotteille; sen vuoksi yhteisön olisi tuettava pöytäviinin ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tislauk, jolla varmistetaan toimitukset näille markkinoille; tuki olisi myönnettävä näiden viinien tislauksesta maksettavan perustuen ja tisleen varastoinnista myönnettävän tuen muodossa,
- (39) markkinoiden vakavan häiriintymisen ja vakavien laatuongelmien varalta olisi otettava käyttöön erityinen tislaustoimenpide; komission olisi vahvistettava tuen määrä ja muoto, mukaan lukien tapaus, jossa havaitaan tietyn viinilajin markkinahinnan

⁽¹⁾ EYVL L 208, 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 14.

▼B

- huomattava aleneminen; toimenpiteen olisi oltava vapaaehtoinen tuottajille, olisi säädettävä, että jos tämä toimenpide toteutetaan kolmena perättäisenä vuotena tietyn viinilajin (tietyn vyöhykkeen) osalta, komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksia,
- (40) tislaamalla saatu alkoholi olisi käytettävä tavalla, joka mahdollistaa suuremman avoimuuden ja paremman valvonnan sekä auttaa välttämään alkoholin perinteisten markkinoiden häiriintymisen,
- (41) tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämistä ei nykyisin toteuteta kaikille yhteisön tuottajille samoilla taloudellisilla edellytyksillä tässä asetuksessa sallittujen monien viininvalmistuskäytäntöjen vuoksi; tästä aiheutuvan syrjivyyden poistamiseksi olisi edistettävä viiniköynnöksestä saatavien tuotteiden käyttöä väkevöimiseen, mikä lisää niiden myyntikanavia ja auttaa välttämään viinin ylituotantoa; tämän saavuttamiseksi olisi yhdenmukaistettava väkevöimiseen käytettävien eri tuotteiden hinnat; tämä voidaan saavuttaa tietyiltä alueilta tulevan, väkevöimiseen käytettävän tiivistetyn rypäleen puristemehun ja puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tukijärjestelmän avulla,
- (42) on edelleen tarpeen lisätä viiniköynnöksestä saatavien tuotteiden käyttöä vakaamman tasapainon saavuttamiseksi tuotannon ja käytön välillä; on ilmeisesti perusteltua puuttua pöytäviinin valmistukseen jo sen aikaisessa tuotantovaiheessa suosimalla rypäleen puristemehun käyttöä muuhun kuin viiniyttämiseen myöntämällä tukea, jolla varmistetaan yhteisön viinialan tuotteiden perinteisten myyntikanavien säilyttäminen; toimenpidettä olisi sovellettava perinteiset tuotantomenetelmät huomioon ottaen ja siten, että vältetään kilpailun vääristyminen,
- (43) pakollista tislaamista koskevan toimenpiteen mukaiset velvollisuutensa laiminlyöneet tuottajat olisi jätettävä muiden interventioimenpiteiden ulkopuolelle,
- (44) olisi myös säädettävä mahdollisista toimenpiteistä, jos hinnat nousevat korkeiksi yhteisön markkinoilla,
- (45) viinimarkkinoiden erityispiirteet huomioon ottaen on todennäköistä, että tuottajaorganisaatioiden muodostaminen edistää yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden saavuttamista; jäsenvaltiot voivat tunnustaa tällaiset organisaatiot; tällaisten organisaatioiden muodostamisen on perustuttava vapaaehtoisuuteen ja hyötyihin, jotka tuottajaorganisaatiot voivat tarjota jäsenilleen palvelujen laajuuden ja tehokkuuden ansiosta,
- (46) määritellyillä alueilla tuotettujen laatuviinien ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen pöytäviinien markkinoiden moitteetoman toiminnan parantamiseksi jäsenvaltioiden on oltava valmiita toteuttamaan toimialakohtaisten organisaatioiden tekemät päätökset; kyseiset päätökset eivät saa koskea tiettyjä neuvoteltuja käytäntöjä; on aiheellista, että komissio takaa kyseisten päätösten olevan yhdenmukaisia yhteisön oikeuden kanssa; toimialakohtaisten organisaatioiden on suoritettava tietyt tehtävät ottaen huomioon kuluttajien edut,
- (47) terveysyistä ja laatu politiikan tavoitteiden mukaisesti olisi säädettävä yhteisön tasolla sallituista viininvalmistusmenetelmistä ja -käsittelyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden valmistuksessa; nautittavaksi tarkoitettujen viinien tuottamiseen saisi samoista syistä käyttää ainoastaan viininvalmistukseen tarkoitettuja rypälelajikkeita,
- (48) ottaen huomioon, että tuotantoedellytykset, erityisesti auringonvalo, maaperä ja ilmasto vaihtelevat huomattavasti yhdeltä yhteisön viininviljelyvyöhykkeeltä toiselle, on välttämätöntä, että kyseiset vaihtelut otetaan huomioon, kun kyse on viinin valmistusmenetelmistä ja -käsittelyistä; yksinkertaisuuden vuoksi näihin käytäntöihin liittyvistä tietyistä rajoituksista ja teknisistä edellytyksistä olisi säädettävä soveltamissäännöissä, jotta niitä

▼B

olisi helpompi muuttaa kokemuksen ja tekniikan kehityksen perusteella; tässä asetuksessa olisi kuitenkin vahvistettava rikki-dioksidin, sorbiinihapon ja kaliumsorbaatin tasoja koskevat rajoitukset ottaen huomioon niiden terveydellinen merkitys,

- (49) olisi säädettävä viinialan tuotteiden sallituista määritysmenetelmistä,
- (50) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kuvauksella, nimityksellä ja tarjontamuodolla voi olla merkittävä vaikutus niiden markkinoitavuuteen; sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava näitä asioita koskevat säännöt, joissa olisi otettava huomioon kuluttajien ja tuottajien oikeutetut edut sekä sisämarkkinoiden hyvän toiminnan ja laatutuotteiden tuotannon edistäminen, näiden sääntöjen peruseräillä olisi säädettävä velvollisuudesta käyttää tiettyjä ilmaisia tuotteen tunnistamiseksi ja tiettyjen tärkeiden tietojen antamiseksi kuluttajille sekä mahdollisuudesta käyttää tiettyjä muita ilmaisia joko yhteisön sääntöjen mukaisesti tai jollei kuluttajien harhauttamisen estämiseksi annetuista säännöksistä muuta johdu,
- (51) erityisesti kuvausta koskevissa säännöissä on säädettävä kuluttajien harhauttamisen estämisestä, määräysten vastaisiin merkintöihin yhteisön tasolla sovellettavista seuraamuksista, kielten käyttämisestä, erityisesti kun on kyse eri aakkosista ja merkkien käyttämisestä, erityisesti kun ne voivat aiheuttaa väärinkäsityksiä kuluttajien keskuudessa,
- (52) ottaen huomioon erot tässä asetuksessa säädeltyjen tuotteiden ja niiden markkinoiden välillä sekä kuluttajien odotusten ja tavanomaisen käytön välillä, säännöt on eriteltävä asianomaisten tuotteiden mukaan, erityisesti kuohuviinin osalta, ja niiden alkuperän mukaan,
- (53) sääntöjen olisi koskettava myös maahantuotujen tuotteiden merkintöjä, erityisesti niiden alkuperän selvittämiseksi ja sen estämiseksi, että niitä ei sekoitettaisi yhteisön tuotteisiin,
- (54) maantieteellisten merkintöjen tai muiden perinteisten ilmausten käyttöoikeus on tärkeä; sen vuoksi olisi annettava sitä koskevia sääntöjä ja säädettävä näiden ilmausten suojaamisesta; rehellisen kilpailun tukemiseksi ja kuluttajien harhauttamisen estämiseksi tämä suoja voi olla tarpeen ulottaa tuotteisiin, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, perustamissopimuksen liitteeseen 1 kuulumattomat tuotteet mukaan lukien,
- (55) huomioon ottaen kuluttajien etu ja tarve saada vastaava kohtelu tma-laatuviineille kolmansissa maissa olisi säädettävä mahdollisuudesta ottaa käyttöön vastavuoroiset järjestelyt, joiden avulla saadaan sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuille tuontiviineille, joissa on maantieteellinen merkintä, tma-laatuviineille säädetty valvonta ja suojele, jos kyseisiä viinejä pidetään kaupan yhteisön markkinoilla,
- (56) Maailman kauppajärjestön perustamissopimukseen, joka on hyväksytty päätöksellä 94/800/EY⁽¹⁾, erottamattomana osana kuuluvan sopimuksen teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista 23 ja 24 artiklasta johtuvat vaatimukset huomioon ottaen olisi säädettävä, että asianosaisten on tietyissä olosuhteissa estettävä Maailman kauppajärjestössä jäsenenä olevan kolmannen maan suojaamien maantieteellisten merkintöjen lainvastainen käyttö,
- (57) maatalouden laatutuotteiden tuotannon edistämistä koskevan politiikan kehittyminen erityisesti viinialalla on omiaan edistämään kaupan pitämisen edellytysten paranemista ja sen tuloksena lisäämään myyntikanavia; näiden tavoitteiden saavuttamista voidaan edistää myös antamalla täydentäviä yhteisiä sääntöjä, jotka koskevat tämän politiikan soveltamisalaan kuuluvien tma-laatuviinien tuotantoa ja valvontaa,

(1) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1.

▼B

- (58) tma-laatuviinien vähimmäislaatuvaatimusten säilyttämiseksi, niiden tuotannon hallitsemattoman lisääntymisen välttämiseksi ja jäsenvaltioiden säännösten yhdenmukaistamiseksi yhteisön rehellistä kilpailua tavoiteltaessa olisi hyväksyttävä yhteisön sääntelykehys, joka kattaa tma-laatuviinien tuotannon ja valvonnan ja jonka vaatimukset jäsenvaltioiden antamien erityisten säännösten on täytettävä,
- (59) olisi luetteloitava ja määriteltävä perinteiset tuotantoedellytykset huomioon ottaen niiden tekijöiden luonne ja ulottuvuus, jotka mahdollistavat kunkin tma-laatuviinin yksilöinnin; laatuvaatimusten yhdenmukaistamista on myös tavoiteltava yhteisesti; näiden tekijöiden olisi oltava tuotantoalueen rajaaminen, viinilajikkeet, viljelymenetelmät, viininvalmistusmenetelmät, luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus, hehtaari tuotos sekä aistinvaraisten ominaisuuksien määrittäminen ja arviointi; olisi annettava erityisiä sääntöjä väkevästä tma-laatuviineistä ja tma-laatuohuviineistä ottaen huomioon näiden tuotteiden erityisluonne,
- (60) kokemus on osoittanut, että on tarpeen laatia tarkat säännöt tma-laatuviinien uudelleenluokittelusta pöytäviineiksi ja määriteltävä tapaukset, joissa tuottaja voi jättää pyytämättä, että hänen sato- tai tuotantoilmoituksessaan tma-laatuviinin valmistukseen soveltuva tuotteenä ilmoitettu tuote luokitellaan tma-laatuviiniksi,
- (61) tma-laatuviinien erityisten laatuominaisuuksien säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tma-laatuviinien tuotantoa ja liikkuvuutta täydentäviä tai rajoittavampia sääntöjä oikeudenmukaisten ja perinteisten käytäntöjen mukaisesti,
- (62) viinialan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla; kauppajärjestelmän, johon kuuluu sisämarkkinatoimenpiteiden lisäksi tuontitulleja ja vientitukia, pitäisi periaatteessa tasapainottaa yhteisön markkinat; kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin,
- (63) kolmansien maiden kanssa käytävän viinialan kaupan määrien seuraamiseksi olisi säädettävä tiettyjä tuotteita koskevien tuontia ja vientitodistusten järjestelmästä; järjestelmään olisi sisällyttävä vakuus, jolla taataan sellaisten toimien toteutuminen, joille kyseisiä todistuksia on myönnetty,
- (64) tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnilta olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät,
- (65) on aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista neuvoston antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä,
- (66) yhteisön osallistuminen viinialan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää yhteisön hinnan ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen suuruista tukea Maailman kauppajärjestön maataloussopimuksen⁽¹⁾ mukaiselle viennille kolmansiin maihin; näihin tukiin olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia,
- (67) vientitukia vahvistettaessa olisi varmistettava arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen valvomalla, että tuet maksetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston sääntöjen mukaisesti; seuranta voi helpottaa tukien pakollisella ennakkovahvistuksella; eriytetyn tuen osalta olisi kuitenkin sallittava vahvistetun määräraikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä tuen määrää; jos määräraikkaa muutetaan, olisi

(1) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

▼B

maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa tukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettavan tuen määrä,

- (68) määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän käyttöönottoa; tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus; tukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajojen mukaisesti kunkin kyseisen tuotteen erityistilanteen mukaan; tästä säännöstä ei saisi poiketa muutoin kuin elintarvikkeaputoimien yhteydessä, jotka vapautetaan rajoituksista; Maailman kauppajärjestön maataloussopimuksessa tarkoitettuina markkinointivuosina vientituen turvin vietyjen määrien seurannan olisi perustuttava kunakin markkinointivuonna myönnettyihin vientitodistuksiin,
- (69) edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen sen moitteettoman toiminnan kannalta olisi säädettävä mahdollisuudesta säädellä sisäistä jalostusmenettelyä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö,
- (70) tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suoja-toimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; sisämarkkina- ja tullimekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi; tällaisessa tapauksessa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä; näiden toimenpiteiden olisi oltava asiaa koskevista WTO-sopimuksista johtuvien sitoumusten mukaisia,
- (71) kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin olisi sovellettava tiettyjä tuote-eritelmiä koskevia sääntöjä, joilla voidaan varmistaa tietty tasapaino yhteisön viinejä koskeviin määritelmiin nähden; niiden olisi myös täytettävä alkuperämaan vaatimukset, ja niiden mukana olisi aiheellisissa olosuhteissa oltava määräysseloste,
- (72) olisi säädettävä, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvien tuotteiden mukana olisi oltava saateasiakirja niiden liikkeessä yhteisössä,
- (73) tiettyjen tukien myöntäminen voisi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi viinin yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen; lopullisesta viininviljelystä luopumisesta maksettavia palkkioita koskevissa säännöksissä ei pitäisi säätää samaan tarkoitukseen myönnettävien kansallisten tukien kieltämistä,
- (74) viinialan sääntöjen tarpeellinen monimutkaisuus huomioon ottaen jäsenvaltiossa olisi oltava viranomaisia, jotka vastaavat sääntöjen noudattamisen varmistamisesta; komission olisi voitava omilla tarkastajilla yhteistyössä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa valvoa ja varmistaa noudattaminen,
- (75) viinin yhteismarkkinoiden kehittyessä on tarpeen, että jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisille tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot; tätä varten viiniyttämiseen sekä rypäleen puristemehun ja viinin valmistukseen tarkoitettujen rypäleiden tuottajien olisi tehtävä satoilmoitus, koska se on tarvittava tieto; jäsenvaltioiden olisi voitava pyytää tuottajilta lisätietoja; komission olisi voitava tarvittaessa käyttää tietojen arvioinnissa ulkopuolista apua,
- (76) ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

▼B

- (77) yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvia menoja [yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ mukaisesti,
- (78) viinin yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätty tavoitteet,
- (79) viinin yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisessa olisi myös otettava huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt sopimukset; erityisesti olisi otettava huomioon sopimukset, jotka ovat osa Maailman kauppajärjestön perustamissopimusta ja varsinkin kaupan teknisiä esteitä käsittelevä sopimus⁽²⁾, ja
- (80) siirryttäessä asetuksen (ETY) N:o 822/87 ja muiden viinialan asetusten järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin voi ilmetä vaikeuksia, joita ei käsitellä tässä asetuksessa; tällaisen mahdollisuuden vuoksi olisi säädettävä, että komissio antaa tarvittavat siirtymätoimenpiteet; komissiolla olisi myös oltava valtuudet ratkaista erityisiä käytännön ongelmia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Viinin yhteinen markkinajärjestely sisältää viinintuotantokykyä, markkinamekanismeja, tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita, viininvalmistusmenetelmiä ja -käsittelyjä, kuvausta, nimityksiä, tarjontamuotoa ja suojausta, määritellyillä alueilla tuotettuja laatuviinejä (tma-laatuviinejä) ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia sääntöjä.

2. Sitä sovelletaan seuraaviin tuotteisiin:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 2009 60 2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	viinirypälemehu (mukaan lukien rypäleen puristemehu ”grape must”) muu rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin käymistilassa tai jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
b) ex 2204	tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös tislausta varten väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva, lukuun ottamatta alanimikkeisiin 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 kuuluvaa rypäleen puristemehua
c) 0806 10 93 0806 10 95 0806 10 97 2209 00 11 2209 00 19	tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitetut viinietikka
d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 90 11 2308 90 19	piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini) viinisakka rypäleiden puristejäännös

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 86.

▼B

3. Tässä asetuksessa käytettyjen ilmausten määritelmät annetaan tuotteiden osalta liitteessä I, alkoholipitoisuuden osalta liitteessä II ja viininviljelyvyöhykkeiden osalta liitteessä III. Yksityiskohtaiset säännöt näiden liitteiden soveltamisesta voidaan antaa 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantovuosi, jäljempänä 'viinivuosi', alkaa kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

II OSASTO

TUOTANTOKYKY

I LUKU

VIINIKÖYNNÖSTEN ISTUTTAMINEN

2 artikla

1. Viininvalmistukseen käytettäviksi rypälelajikkeiksi 19 artiklan 1 kohdan nojalla luokiteltujen viiniköynnösten istuttaminen on kiellettyä 31 päivään heinäkuuta 2010 asti, jollei se perustu:

- a) 3 artiklassa tarkoitettuun uuden viljelmän istutusoikeuteen,
- b) 4 artiklassa tarkoitettuun uudelleenistutusoikeuteen, tai
- c) 5 artiklassa tai, sovellettaessa 5 artiklan 8 kohtaa, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun varannosta myönnettyyn istutusoikeuteen.- Viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden uudelleen varttaminen muihin kuin viininvalmistukseen käytettäviin rypälelajikkeisiin on kielletty samaan päivämäärään saakka.

2. Sellaisilta alueilta saatuja rypäleitä,

- a) joille viiniköynnökset on istutettu ennen 1 päivää syyskuuta 1998 ja
- b) joiden tuotanto voitaisiin asetuksen (ETY) 822/87 6 artiklan 3 kohdan tai 7 artiklan 4 kohdan mukaan käyttää ainoastaan tislaustarkoitukseen,

ei voida käyttää kaupan pidettäväksi tarkoitetun viinin tuotantoon. Näistä rypäleistä saatuja tuotteita saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislaustarkoitukseen. Näistä tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on 80 tilavuusprosenttia tai sitä vähemmän.

3. Jos jäsenvaltio on toteuttanut viinintuotantokykyä koskevan selvityksen 16 artiklan mukaisesti, se voi poiketa tämän artiklan 2 kohdasta. Poikkeus on myönnettävä ennen 31 päivää heinäkuuta 2002 ja siinä on annettava asianomaisille alueille lupa tuottaa kaupan pitämiseen tarkoitettua viiniä.

Poikkeus myönnetään:

- a) jos asianomainen tuottaja on aikaisemmin raivannut muita viiniköynnöksiä todelliselta satotasoltaan vastaavan alueen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tälle tuottajalle on maksettu yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla raivauspalkkiota; ja/tai
- b) sallimalla uudelleenistutusoikeuksien käytön, jos tuottaja on saanut ne kyseisen alueen istuttamisen jälkeen vahvistetun ajanjakson kuluessa; jäsenvaltiot voivat käyttää tähän tarkoitukseen myös 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja uusia istutusoikeuksia; ja/tai
- c) jos jäsenvaltio voi osoittaa (komissiota tyydyttävällä tavalla), että se ei ole hakenut uudelleenistutusoikeuksia, jotka olisivat vielä voimassa, jos niitä olisi haettu; tällaisia oikeuksia voidaan käyttää ja ne voidaan jakaa uudelleen tuottajille todellista satotasoa vastaavalta alalta; ja/tai
- d) jos kyseinen tuottaja on sitoutunut raivaamaan todellista satotasoa vastaavan alan kolmen vuoden kuluessa, jos kyseinen alue on merkitty asianomaisen jäsenvaltion viinitilarekisteriin.

▼B

4. Sovelletaessa 3 kohdan a tai c alakohtaa jäsenvaltiot määräävät asianomaisille tuottajille asianmukaisen hallinnollisen seuraamuksen.
5. Edellä olevan 3 kohdan c alakohtaa voidaan soveltaa vain alaan, joka on enintään 1,2 prosenttia viiniviljelyalasta.
6. Sovelletaessa 3 kohdan b alakohtaa:
 - a) jos tuottajan oikeudet ovat peräisin varannosta, oikeudet voidaan myöntää ainoastaan 5 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ja viljelijän on maksettava 150 prosenttia jäsenvaltion kyseistä säännöstä soveltaessaan tavanomaisesti perimästä hinnasta; tai
 - b) jos tuottaja ostaa uudelleenistutusoikeuden, tämän oikeuden on koskettava kyseistä alaa ja lisäksi 50:tä prosenttia, joka puolestaan siirretään varantoon tai varantoihin 5 artiklan mukaisesti tai lisätään 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen uusien istutusoikeuksien määrään sovelletaessa 5 artiklan 8 kohtaa.
7. Viininvalmistukseen käytettäviksi rypälelajikkeiksi 19 artiklan 1 kohdan mukaan luokitellut viiniköynnökset:
 - a) jotka on istutettu 1 päivänä syyskuuta 1998 tai sen jälkeen ja joiden tuotanto voidaan asetuksen (ETY) 822/87 6 artiklan 3 kohdan tai 7 artiklan 4 kohdan mukaan toimittaa ainoastaan tislaamoille, tai
 - b) jotka on istutettu 1 kohdassa tarkoitettua kiellon vastaisesti, on raivattava. Raivauskustannuksista vastaa asianomainen tuottaja. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän kohdan soveltamisen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää uuden viljelmän istutusoikeuksia tuottajille alueilla, jotka on tarkoitettu:
 - a) uusille viljelmille, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi toteutettavaa maanjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka hyväksytään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - b) kokeelliseen viiniviljelyyn; tai
 - c) emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatukseen.

Jäsenvaltiot voivat myös myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia alueilla, joilla tuotettavat viinit tai viiniköynnöksistä saatavat tuotteet on tarkoitettu yksinomaan viiniviljelijän oman perheen kulutukseen.
2. Jäsenvaltiot voivat myös myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2003 alueille, joilla tuotetaan sellaisella maantieteellisellä merkinnällä varustettua tma-laatuviiniä tai pöytäviiniä, joilla on osoitettu kyseisen viinin tuotannon olevan sen laatuominaisuuksien vuoksi huomattavasti kysyntää vähäisempää.
3. Uusien viljelmien istutusoikeuksia saaneen tuottajan on käytettävä ne niillä alueilla ja niihin tarkoituksiin, joita varten nämä oikeudet on myönnetty.
4. Uusien viljelmien istutusoikeudet on käytettävä ennen niiden myöntämistä seuraavan toisen viinivuoden päättymistä. Muut kuin 1 kohdassa tarkoitettujen uusien viljelmien istutusoikeudet, joita ei ole käytetty tämän ajan kuluessa, siirretään varantoon 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.
5. Muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja uusien viljelmien istutusoikeuksia voidaan myöntää tuottajille ainoastaan 6 artiklan 1 kohdassa esitetyissä rajoissa. Tätä varten:
 - a) ennen 6 artiklassa tarkoitettujen uusien istutusoikeuksien siirtämistä varantoon tai varantoihin jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusien viljelmien istutusoikeuksien myöntäminen ei vähennä 6 artiklan 1 kohdassa mainittujen uusien istutusoikeuksien määrää alle nollassa; ja
 - b) kun jäsenvaltio on siirtänyt 6 artiklassa tarkoitettuja uusia istutusoikeuksia varantoon tai varantoihin, sitä seuraava uuden viljelmän

▼B

istutusoikeuden myöntäminen tarkoittaa sitä, että kyseisen alueen osalta varantoon tai varantoihin siirretty, todelliselta satotasoltaan vastaavaa aluetta vastaava istutusoikeus raukeaa. Jos varannosta tai varannoista ei ole saatavilla riittävästi istutusoikeuksia, uusien viljelmien istutusoikeuksia ei voida myöntää.

4 artikla

1. Uudelleenistutusoikeuksia ovat:
 - a) 2 kohdan mukaisesti myönnetyt uudelleenistutusoikeudet; tai
 - b) yhteisön aikaisemman lainsäädännön tai aikaisemman kansallisen lainsäädännön mukaisesti saadut samankaltaiset oikeudet.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan. Jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan ennen kolmannen viinivuoden päättymistä alueen istuttamisesta. Uudelleenistutusoikeudet myönnetään alueelle, joka todelliselta satotasoltaan vastaa viiniköynnöksistä raivattua tai raivattavaa aluetta.
3. Uudelleenistutusoikeudet on käytettävä tilalla, jolle ne on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että uudelleenistutusoikeuksia saa käyttää ainoastaan raivatuilla alueilla.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, uudelleenistutusoikeus voidaan siirtää kokonaan tai osittain toiselle tilalle samassa jäsenvaltiossa, jos:
 - a) osa kyseisestä tilasta siirretään tälle toiselle tilalle. Tässä tapauksessa oikeutta saa käyttää jälkimmäisen tilan sellaisella alueella, joka ei ole suurempi kuin siirretty alue; tai
 - b) toisen tilan alat on tarkoitettu
 - i) sellaisten tma-laatuviinien tai pöytäviinien tuotantoon, joilla on maantieteellinen merkintä; tai
 - ii) viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen.

Oikeudet on käytettävä niillä alueilla ja niihin tarkoituksiin, joita varten ne on myönnetty.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden poikkeuksien soveltaminen ei johda tuotantokyvyn yleiseen kasvuun niiden alueella varsinkaan niissä tapauksissa, kun siirtäminen tapahtuu kastelemattomilta aloilta kastelluille aloille.

5. Tämän asetuksen mukaisesti saadut uudelleenistutusoikeudet on käytettävä sen viinivuoden, jonka aikana raivaus suoritettiin, päättymistä seuraavan viidennen viinivuoden loppuun mennessä. Poikkeuksellisesti jäsenvaltiot voivat pidentää kautta enintään kahdeksaan viinivuoteen. Uudelleenistutusoikeudet, joita ei ole käytetty tämän ajan kuluessa, siirretään 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti varantoon.

5 artikla

1. Tuotantokyvyn kansallisen tai alueellisen hallinnan parantamiseksi jäsenvaltioiden on perustettava istutusoikeuksille kansallinen varanto ja/ tai tarvittaessa alueellisia varantoja.
2. Varantoon tai varantoihin on siirrettävä seuraavat oikeudet:
 - a) uusien viljelmien istutusoikeudet, uudelleenistutusoikeudet ja varannosta myönnetyt istutusoikeudet, joita ei ole käytetty 3 artiklan 4 kohdassa, 4 artiklan 5 kohdassa ja tämän artiklan 6 kohdassa säädettyjen määräaikojen kuluessa;
 - b) uudelleenistutusoikeuksia hallussaan pitävien tuottajien varantoon siirtämät oikeudet, joista on mahdollisesti maksettu kansallisista varoista korvaus, jonka määrät ja jota koskevat muut yksityiskohdat jäsenvaltiot määrittelevät erikseen ottaen huomioon asianomaisten oikeudet edut;
 - c) 6 artiklassa tarkoitettut uudet istutusoikeudet.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää varantoon siirrettyjä oikeuksia:
- a) korvauksetta alle 40-vuotiaille tuottajille, joilla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja jotka ovat perustamassa ensimmäistä viinitilaansa maatalousyrittäjänä; tai
 - b) kansallisiin ja tarvittaessa alueellisiin varoihin suoritettavaa korvausta vastaan tuottajille, jotka aikovat käyttää oikeudet sellaisten viinitarhojen istuttamiseen, joiden tuotteilla on taattu menekki. Jäsenvaltioiden on määriteltävä vahvistamisperusteet korvauksen määrälle, joka voi vaihdella aiotun lopputuotteen mukaan kyseessä olevan viinitilan osalta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikka, jossa varannosta myönnettyjä istutusoikeuksia käytetään, niihin käytetyt lajikkeet ja viljelymenetelmät ovat sellaisia, että niillä voidaan taata tuotannon sopeuttaminen markkinoiden vaatimuksiin ja että sadot vastaavat sen alueen keskiarvoa, jolla nämä oikeudet käytetään. Tämä pätee erityisesti silloin, kun kastelemattomilta aloilta peräisin olevat istutusoikeudet käytetään kasteluilla aloilla.
5. Varantoon siirretyt istutusoikeudet voidaan myöntää varannosta viimeistään ennen niiden siirtämisvuotta seuraavan viidennen viinivuoden päättymistä. Jos istutusoikeuksia ei ole myönnetty tähän mennessä, ne raukeavat.
6. Varannosta myönnetyt istutusoikeudet on käytettävä ennen niiden myöntämisvuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä. Varannosta myönnetyt istutusoikeudet, joita ei ole käytetty tämän ajan kuluessa, siirretään takaisin varantoon 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.
7. Jos jäsenvaltio perustaa alueellisia varantoja, se voi antaa sääntöjä, joissa sallitaan istutusoikeuksien siirto alueellisten varantojen välillä. Jos jossakin jäsenvaltiossa on sekä alueellisia että kansallisia varantoja, näiden varantojen väliset siirrot voidaan myös sallia.
- Tässä kohdassa tarkoitettujen siirtojen edellytykseksi voidaan asettaa vähennyskertoimen soveltaminen.
8. Edellä 1-7 kohdasta poiketen jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi päättää olla soveltamatta varantojärjestelmää edellyttäen, että jäsenvaltio voi osoittaa, että koko sen alueella on tehokas istutusoikeuksien hallinnointijärjestelmä. Kyseinen järjestelmä saa tarvittaessa poiketa tämän luvun asiaa koskevista säännöksistä. Jos jäsenvaltiolla on tällainen järjestelmä, 4 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen istutusoikeuksien kesto jatketään viidellä markkinointivuodella. Edellä olevan 4 artiklan 5 kohdan toista virkettä sovelletaan edelleen.

6 artikla

1. Uudet istutusoikeudet, mukaan lukien jäsenvaltion 3 artiklan 2 kohdan nojalla myöntämät uudet istutusoikeudet, jaetaan seuraavasti:
- a) Saksa: 1 534 ha,
Kreikka: 1 098 ha,
Espanja: 17 355 ha,
Ranska: 13 565 ha,
Italia: 12 933 ha,
Luxemburg: 18 ha,
Itävalta: 737 ha,
Portugali: 3 760 ha,
 - b) Yhteisön varanto: 17 000 ha.
2. Uusia istutusoikeuksia saa siirtää varantoon tai käyttää 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ainoastaan, jos jäsenvaltio on toteuttanut tuotantokykyä koskevan selvityksen 16 artiklan mukaisesti.

▼B

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut uudet istutusoikeudet saa siirtää varantoon tai käyttää 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ainoastaan yhden kerran.

7 artikla

1. Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) *"raivauksella"* kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viininviljelyalalta;
- b) *"istutuksella"* vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten;
- c) *"istutusoikeudella"* oikeutta istuttaa viiniköynnöksiä uusien viljelmien istutusoikeuden, uudelleenistutusoikeuden, varannosta myönnetyn istutusoikeuden tai uuden istutusoikeuden nojalla 3, 4, 5 ja 6 artiklassa vahvistetuilla edellytyksillä;
- d) *"uudelleenistutusoikeudella"* oikeutta istuttaa viiniköynnöstä alueelle, joka todelliselta satotasoltaan vastaa viiniköynnöksistä raivattua tai raivattavaa aluetta, 4 artiklassa ja 5 artiklan 8 kohdassa vahvistetuilla edellytyksillä;
- e) *"uudelleen varttamisella"* jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näihin sääntöihin voi erityisesti sisältyä:

- 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöksistä saatujen tuotteiden tislaimista koskevat säännökset,
- säännökset liiallisten hallinnollisten maksujen välttämiseksi tämän luvun säännösten soveltamisessa,
- 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu osoittaminen,
- 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viiniköynnösten samanaikainen esiintyminen,
- 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vähennyskertoimen soveltamista koskevat säännöt,
- edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön varannon toiminta. Erityisesti säännöt voivat 31 päivään joulukuuta 2003 asti koskea uusien istutusoikeuksien jakamista yhteisön varannosta jäsenvaltioille käytettäväksi alueilla, joilla voidaan osoittaa olevan lisätarvetta, joka voitaisiin tyydyttää jakamalla kyseisiä uusia istutusoikeuksia,
- säännöksiä sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnetty uuden viljelmän istutusoikeudet eivät heikennä 2 artiklan 1 kohdan mukaista uusien istutusten kieltoa.

3. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän luvun täytäntöönpanosta. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia uusien istutusoikeuksien myöntämiseksi vastaisuudessa.

II LUKU

LUOPUMISPALKKIOT

8 artikla

1. Lopullisesta viininviljelystä luopumisesta tietyllä alueella voidaan myöntää palkkio.

Jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, palkkio voidaan myöntää viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden tuotantoa varten viljeltyjen viininviljelyalojen tuottajille. Kyseisen alueen on oltava vähintään 10 aaria.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä alueet, joilla palkkiota voidaan myöntää. Ne voivat myös asettaa nimeämislle esimerkiksi sellaisia

▼B

edellytyksiä, joilla pyritään turvaamaan tuotannon ja ekologian välinen tasapaino kyseisillä alueilla.

3. Palkkion myöntämisen johdosta tuottaja menettää uudelleenistutusoikeutensa sen alueen osalta, jolle palkkio on myönnetty.
4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava palkkion määrä hehtaaria kohden ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - a) tilan tuotos tai tuotantokapasiteetti;
 - b) tuotantomenetelmä;
 - c) viininviljelyala suhteessa tilan pinta-alaan;
 - d) tuotettu viinityyppi; ja
 - e) mahdollinen yhdistelmäviljely.
5. Luopumispalkkioille vahvistetaan enimmäismäärät, joita ei saa ylittää.

9 artikla

Palkkioon eivät oikeuta:

- a) viljelyssä olevat viininviljelyalat, joiden osalta on todettu rikotun istutusta koskevia yhteisön tai jäsenvaltion säännöksiä erikseen vahvistettavan ajanjakson aikana, joka ei saa ylittää kymmentä viinivuotta;
- b) viininviljelyalat, joita ei enää hoideta;
- c) viininviljelyalat, jotka on istutettu erikseen vahvistettavan ajanjakson aikana, joka ei saa ylittää kymmentä viinivuotta; ja
- d) viininviljelyalat, joiden rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen on myönnetty rahoitusta erikseen vahvistettavan ajanjakson aikana, joka ei saa ylittää kymmentä viinivuotta.

10 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- a) hakemusten jättämiselle ja raivausten suorittamiselle asetettavia määräaikoja;
- b) tukien maksun edellytyksiä;
- c) 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja palkkion enimmäismääriä;
- d) ympäristönäkökohtia; ja
- e) 9 artiklassa tarkoitettujen ajanjaksojen vahvistamista.

III LUKU

RAKENNEUUDISTUS JA UUSIIN LAJIKKEISIIN SIIRTYMINEN*11 artikla*

1. Perustetaan järjestelmä viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä varten.
2. Järjestelmän tavoitteena on mukauttaa tuotanto markkinoiden vaatimuksiin.
3. Järjestelmään sisältyy yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:
 - a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka saattaa tapahtua myös uudelleen varttamalla;
 - b) viinitarhojen siirtäminen;
 - c) viinitilojen hoidon parantaminen suhteessa järjestelmän tavoitteisiin.

Järjestelmä ei koske tavanomaista uudistamista viljelmillä, joilla viiniköynnökset ovat jo yli-ikäisiä.

▼B

4. Järjestelmään hyväksytään ainoastaan ne jäsenvaltion alueet, joiden osalta jäsenvaltio on tehnyt selvityksen viinintuotantokyvystä 16 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Jäsenvaltiot ovat vastuussa rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevien suunnitelmien laatimisesta ja tarvittaessa niiden hyväksymisestä. Suunnitelmien on oltava tässä luvussa ja täytäntöönpanolainsäädännössä annettujen sääntöjen mukaisia.

13 artikla

1. Rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen tarkoitettua tukea myönnetään vain, jos on olemassa laadittu ja tarvittaessa jäsenvaltion hyväksymä suunnitelma. Tukea myönnetään seuraavissa muodoissa:

- a) tuottajille suunnitelman täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen; ja
- b) osallistuminen rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksiin.

2. Tuottajien tulonmenetykset voidaan korvata jommalla kummalla seuraavista tavoista:

- a) sekä uusien että vanhojen viiniköynnösten samanaikaisen esiintymisen salliminen vahvistetun kauden ajan, joka saa olla enintään 3 vuotta, jollei tämän osaston I luvun säännöksistä muuta johdu; tai
- b) yhteisön rahoittama taloudellinen korvaus.

3. Yhteisön osuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista saa olla enintään 50 prosenttia. Rakenerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ mukaisesti tavoite 1 - alueiksi luokitelluilla alueilla yhteisön osuus saa kuitenkin olla enintään 75 prosenttia. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua kustannuksiin kummassakaan tapauksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklan 4 kohdan soveltamista.

14 artikla

1. Komissio myöntää jäsenvaltiolle vuosittain alustavat määrärahat objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä järjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi vaaditut ponnistelut.

2. Alustavia määrärahoja mukautetaan todellisten menojen ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkistettujen menoarvioiden perusteella ottaen huomioon järjestelmän tavoitteen ja käytettävät varat.

3. Jaettaessa rahoitusta jäsenvaltioiden kesken on otettava asianmukaisesti huomioon yhteisön viininviljelyalan osuus kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Kun jäsenvaltio on saanut rahoitusosoituksen tietylle hehtaarimäärälle, jäsenvaltio voi käyttää tätä rahoitusosuutta myönnettyä suuremmalle hehtaarimäärälle. Tässä yhteydessä jäsenvaltio voi käyttää kansallisia varoja korottamaan alennettua hehtaarikohtaista määrää yhteisön rahoituksen alkuperäiseen hehtaarikohtaiseen enimmäismäärään saakka.

15 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun täytäntöönpanosta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näihin sääntöihin voi sisältyä erityisesti:

- a) asianomaisten viinitilojen vähimmäiskoon rajoittaminen;

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

▼B

- b) suunnitelmien soveltamisesta johtuvaa uudelleenistutusoikeuksien käyttöä koskevia säännöksiä;
- c) säännöksiä, joilla pyritään estämään tuotantopotentiaalın kasvu tätä lukua sovellettaessa; ja
- d) hehtaarituen enimmäismäärien rajoittaminen.

IV LUKU

ILMOITETTAVAT TIEDOT JA YLEISET SÄÄNNÖKSET*16 artikla*

1. Tuotantokykyä koskevaan selvitykseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltion alueella viinivalmistukseen käytettäviksi lajikkeiksi 19 artiklan 1 kohdan nojalla luokiteltujen viiniköynnösten viljelyyn käytetty pinta-ala;
- b) viljellyt lajikkeet;
- c) olemassa olevien istutusoikeuksien kokonaismäärä; ja
- d) kaikki tämän osaston I luvun soveltamiseksi annetut kansalliset tai alueelliset säännökset.

2. Jäsenvaltio voi säätää tuotantokykyä koskevan selvityksen laatimisesta aluekohtaisesti. Tässä tapauksessa kaikki aluekohtaiset selvitykset on kuitenkin laadittava 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä. Jos jokin alue ei laadi selvitystä, se ei tämän asetuksen säännösten mukaisesti estä tämän osaston soveltamista kyseisen jäsenvaltion muilla alueilla.

17 artikla

1. Komissio voi arvioida:

- a) viinialan eri tuotteiden tuotantoa;
- b) näiden tuotteiden teollista käyttöä;
- c) viinin ja muiden ilman jatkojalostusta kulutukseen sopivien viinialan tuotteiden kulutuksen suuntauksia;
- d) kaikkia muita seikkoja, joita koskevia tietoja tarvitaan markkinoiden tai tarjonnan mukauttamista koskevan järjestelmän hallinnassa.

2. Komissio voi käyttää ulkopuolista apua näiden arvioiden tekemisessä.

3. Komissio rahoittaa hybridilajikkeiden käyttöä koskevan riippumattoman tutkimuksen. Se antaa aiheesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä tähän tutkimukseen perustuvan kertomuksen, johon liittyy tarvittaessa ehdotuksia.

18 artikla

1. Viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava joka vuosi edellisestä sadosta tuotetut määrät. Jäsenvaltiot voivat lisäksi vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät.

2. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä kauppiaiden, vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta, on ilmoitettava joka vuosi hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrä, riippumatta siitä, ovatko ne peräisin kyseisen vuoden vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypäleen puristemehut ja viinit on mainittava erikseen.

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on luokiteltava viinivalmistuksessa käytettävät viiniköynnöslajikkeet. Kaikkien luokiteltujen lajikkeiden on kuuluttava lajiin *Vitis vinifera* tai oltava peräisin tämän lajin ja muiden *Vitis*-suvun

▼B

lajien välisestä risteytyksestä. Seuraavia lajikkeita ei voi ottaa mukaan luokitteluun:

- Noah,
- Othello,
- Isabelle,
- Jacquez,
- Clinton ja
- Herbemont.

2. Jäsenvaltioiden on luokittelussaan ilmoitettava kunkin niiden alueella tuotetun tma-laatuviinin valmistukseen sopivat viiniköynnöslajikkeet. Näiden lajikkeiden on oltava lajia *Vitis vinifera*.

3. Ainoastaan luokiteltuja viiniköynnöslajikkeita saa istuttaa, istuttaa uudelleen tai varttaa yhteisön alueella viinintuotantoa varten. Rajoitusta ei sovelleta tieteellisissä tutkimuksissa ja kokeissa käytettäviin viiniköynnöksiin.

4. Viljelyalat, joille istutettuja viininvalmistukseen tarkoitettuja viiniköynnöslajikkeita ei mainita luokittelussa, on raivattava, jollei kyseisten alojen tuotanto ole tarkoitettu yksinomaan tuottajan oman perheen käyttöön. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän poikkeuksen valvomiseksi tarvittavat toimenpiteet.

5. Jos luokittelusta poistetaan lajikkeita, raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa poistamisesta.

20 artikla

Yhteisön viinitilarekisteriin sovelletaan asetuksessa (ETY) N:o 2392/86 vahvistettuja sääntöjä.

21 artikla

Jäsenvaltioissa, joiden viinintuotanto on enintään 25 000 hehtolitraa viinivuodessa, ei sovelleta tämän osaston I ja II lukua. Tuotanto lasketaan viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta.

22 artikla

Jäsenvaltiot saavat antaa tiukempia kansallisia sääntöjä uusista viljelmistä taikka viiniköynnösten tai uudelleenkarttamisten uudelleenistutuksista. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että tässä osastossa säädettyjä hakemuksia tai tietoja on täydennettävä muilla tuotantokyvyn kehityksen seurantaan tarvittavilla tiedoilla.

23 artikla

1. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- a) 16 artiklassa tarkoitettussa selvityksessä vaadittavien tietojen muotoa ja yksityiskohtaisuutta;
- b) 19 artiklassa tarkoitettua viinilajikkeiden luokittelun hallintoa; ja
- c) mainittuun luokitteluun kuulumattomista lajikkeista saatujen tuotteiden kohtelua.

2. Säännökset viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston mukana seuraavasta saateasiakirjasta sekä yksityiskohtaiset säännöt sen soveltamisesta, mukaan lukien valvontaa koskevat säännökset, voidaan antaa 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Asetusta (ETY) N:o 2392/86 voidaan muuttaa tai se voidaan kumota 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäljempänä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen on päätettävä siitä, onko jäsenvaltio tehnyt 16 artiklassa tarkoitetun selvityksen ja onko kyseinen päätös tarpeen kumota erityisesti silloin, kun jäsenvaltio ei ole ajantasaistanut selvitystä.

III OSASTO

MARKKINAMEKANISMIT

I LUKU

YKSITYISEN VARASTOINNIN TUKEA

24 artikla

1. Yksityisen varastoinnin tukea tuottajille myönnetään:
 - a) pöytäviinille;
 - b) rypäleen puristemehulle, tiivistetylle rypäleen puristemehulle ja puhdistetulle tiivistetylle rypäleen puristemehulle.
2. Tuen myöntäminen edellyttää interventioelinten kanssa seuraavan vuoden 16 päivän joulukuuta ja 15 päivän helmikuuta välillä erikseen määriteltävin edellytyksin tehtävää pitkäaikaista varastointisopimusta.
3. Pitkäaikaiset varastointisopimukset tehdään ajaksi, joka päättyy:
 - a) pöytäviinien osalta aikaisintaan sopimuksentekopäivää seuraavan syyskuun 1 päivänä ja rypäleen puristemehun, tiivistetyn rypäleen puristemehun ja puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun osalta sopimuksentekopäivää seuraavan elokuun 1 päivänä; ja
 - b) viimeistään sopimuksentekopäivää seuraavan marraskuun 30 päivänä.

25 artikla

1. Varastointisopimusten tekemisen edellytykset liittyvät erityisesti kyseisten tuotteiden laatuvaatimuksiin.
2. Pöytäviinien varastointisopimukseen on sisällyttävä määräys tuen maksamisen lopettamisesta ja tuottajan vastaavien velvoitteiden päättymisestä koko varastoidulta määrältä tai sen osalta, jos kyseisen pöytäviiniin tyypin markkinahinnat ylittävät erikseen vahvistettavan tason.
3. Yksityiseen varastointiin annettavan tuen määrä voi kattaa ainoastaan varastoinnin tekniset kulut ja korkokulut, jotka molemmat vahvistetaan kiinteämääräisinä.
4. Tiivistettyjen rypäleen puristemehujen osalta tätä määrää on mahdollista korjata tiivistysastetta vastaavalla kertoimella.

26 artikla

1. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä säännöissä voidaan säätää erityisesti:

 - 25 artiklassa tarkoitetun tason, määrän ja kertoimen vahvistamisesta,
 - pöytäviinejä koskevien pitkäaikaisten varastointisopimusten tekemisestä ainoastaan tietyille pöytäviineille,
 - rypäleen puristemehun, josta on tehty pitkäaikainen varastointisopimus, jalostamisesta kokonaisuudessaan tai osittain tiivistetyksi rypäleen puristemehuksi tai puhdistetuksi tiivistetyksi rypäleen puristemehuksi sopimuksen voimassaoloaikana,
 - 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuen maksamisen lopettamista koskevan säännöksen soveltamista koskevista säännöistä,
 - kiellosta, jonka mukaan viinirypälemehun valmistamiseen tarkoitettua rypäleen puristemehusta ja tiivistetyistä rypäleen puristemehusta ei saa tehdä pitkäaikaisia varastointisopimuksia, ja
 - sopimusten todellisesta kestosta.
2. Jäljempänä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan säätää, että:
 - yksityisen varastoinnin tukijärjestelmää ei sovelleta, jos markkina-tilanteen perusteella on ilmeistä, että järjestelmä ei ole perusteltavissa, ja

▼B

- mahdollisuus uusien pitkäaikaisten varastointisopimusten tekemiseen voidaan päättää milloin tahansa, jos markkinatilanne ja erityisesti jo tehtyjen sopimusten määrä niin edellyttävät.

II LUKU

TISLAUS

27 artikla

1. Murskattujen tai murskaamattomien viinirypäleiden ylipuristaminen ja viinisakan puristaminen on kiellettyä. Kiellettyä on myös puristejäännöksen uudelleen käyttäminen muihin kuin tislaustarkoituksiin.
2. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos:
 - a) siitä saadut tuotteet ovat virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia; ja
 - b) sakkaa ei puristeta kuivaksi.
3. Jokaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän 7 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä ja ryhmittymiä lukuun ottamatta, joka on valmistanut viiniä, on toimitettava tislattavaksi kaikki tämän viininvalmistuksen sivutuotteet.
4. Sivutuotteiden alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 10 prosenttia tuotetun viinin alkoholilavuudesta, jos viini on valmistettu suoraan rypäleistä. Lukuun ottamatta poikkeuksia teknisesti perustelluissa tapauksissa sen on oltava vähintään viisi prosenttia, jos viini on valmistettu viiniyttämällä rypäleen puristemehusta, osittain käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta tai käymistilassa olevasta uudesta viinistä. Jos asianomaista pitoisuutta ei saavuteta, niiden, joita tämä velvollisuus koskee, on toimitettava tietty määrä tuottamaansa viiniä, jolla osoitetaan näiden pitoisuuksien noudattaminen.
Tämän artiklan 3 kohdasta ja 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta voidaan poiketa erikseen määritettävien tuottajaryhmien, tiettyjen tuotantoalueiden ja 28 artiklassa tarkoitettujen tislattavien viinien osalta.
5. Edellä 3 kohdassa säädetty toimittamista koskeva velvoite voidaan täyttää toimittamalla viiniä viinietikan valmistajalle.
6. Jokaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän 7 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä ja ryhmittymiä lukuun ottamatta, jolla on hallussaan muusta rypäleiden käsittelystä kuin viiniyttämisestä peräisin olevia sivutuotteita, on toimitettava ne tislattavaksi.
7. Jokaisen sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän, joka käsittelee A-viininviljelyvyöhykkeeltä tai B-viininviljelyvyöhykkeen saksalaisesta osasta taikka Itävallassa viininviljelykseen istutetulta alueelta korjattuja rypäleitä, on poistettava valvonnan alaisena ja määriteltävissä olosuhteissa tästä käsittelystä aiheutuneet sivutuotteet.
8. Ne, joita koskevat 3 tai 6 kohdassa tarkoitettut velvollisuudet, voivat täyttää velvollisuutensa poistamalla viiniyttämisen sivutuotteet valvonnan alaisena ja erikseen määriteltävissä olosuhteissa.
9. Puristejäännöksen, viinisakan ja tislattavaksi toimitettavan viinin ostohinta on 0,995 euroa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralta.
10. Tislaajan maksama hinta ei saa olla ostohintaa alhaisempi.
11. Tislaaja voi joko:
 - a) saada tislattavan tuotteen perusteella tukea, jos tislauksesta saatu tuote on alkoholipitoisuudeltaan vähintään 52 tilavuusprosenttia; tai
 - b) toimittaa tislauksesta saadun tuotteen interventioelimelle, jos tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Jos viini on valmistettu tislausta varten väkevöidyksi viiniksi ennen tislaajalle toimittamista, a alakohdassa tarkoitettu tuki on maksettava

▼B

tislausta varten väkevöidyn viinin valmistajalle eikä tislauksesta saatavaa tuotetta saa toimittaa interventioelimelle.

12. Voidaan päättää, että alkoholin toimittaminen interventioelimelle korvataan toimituksella sellaiselle toimijalle, joka on osallistunut tislauksesta saatujen tuotteiden myymiseksi järjestettyyn tarjouskilpailuun ja joka on valittu 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

13. Edellä 1-12 kohtaa ei sovelleta viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun tai rypäleen puristemehuun taikka tiivistettyyn rypäleen puristemehuun, joka on tarkoitettu viinirypälemehun valmistukseen.

28 artikla

1. Jos viini on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, jonka hallintoyksikkö on luokiteltu kuuluvaksi samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeseen että muihin käyttötarkoituksiin tarkoitettuihin lajikkeisiin, ja jos viiniä on valmistettu tavallisesti valmistettavaa viinimäärää enemmän eikä sitä viedä kyseisen viinivuoden aikana, on se tislattava erikseen vahvistettavaan päivämäärään mennessä. Paitsi poikkeustapauksessa, sitä ei saa laskea liikkeeseen muualle kuin tislaamoihin.

2. Tavanomaisesti tuotettavien viinimäärien määrittelemisessä otetaan huomioon:

- a) erikseen vahvistettavan viiteajanjakson kuluessa tuotettu määrä; ja
- b) perinteisiin käyttötarkoituksiin varatun viinin määrä.

3. Tämän artiklan mukaisesti tislattavaksi toimitettavan viinin sisäänostohinta on 1,34 euroa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralta; se voi vaihdella tietyn viinivuoden aikana edellyttäen, että kyseisen viinivuoden keskiarvo pysyy 1,34 eurossa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralta.

4. Tislaajan maksama hinta ei saa olla sisäänostohintaa alhaisempi.

5. Tislaaja voi joko:

- a) saada tislattavan tuotteen perusteella tukea, jos tislauksesta saatu tuote on alkoholipitoisuudeltaan vähintään 52 tilavuusprosenttia; tai
- b) toimittaa tislauksesta saadun tuotteen interventioelimelle, jos tuotteen alkoholipitoisuus on vähintään 92 tilavuusprosenttia.

Jos viini on valmistettu tislausta varten väkevöidyksi viiniksi ennen tislaajalle toimittamista, a alakohdassa tarkoitettu tuki on maksettava väkevöidyn viinin valmistajalle eikä tislauksesta saatavaa tuotetta saa toimittaa interventioelimelle.

6. Voidaan päättää, että alkoholin toimittaminen interventioelimelle korvataan toimituksella sellaiselle toimijalle, joka on osallistunut tislauksesta saatujen tuotteiden myymiseksi järjestettyyn tarjouskilpailuun ja joka on valittu 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

7. Sen estämättä, mitä 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, sovelletaan tätä artiklaa.

29 artikla

1. Yhteisö voi tukea pöytäviinien ja pöytäviinien valmistukseen soveltuvien viinien tislausta viinimarkkinoiden tukemiseksi ja edesauttaakseen näin ollen tislaustuotteiden toimitusten jatkuvuutta silloin kun kyseessä on juotavaksi tarkoitettu alkoholi ja kyseisen alkoholin käyttö on alalla perinteistä.

2. Tämä tuki maksetaan tislaajille perustukena ja toissijaisena tukena.

3. Perustukea maksetaan pöytäviinin ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tislattun määrän perusteella.

▼B

4. Perustukea sovelletaan tislaajien ja viinintuottajien välisten sopimusten muodostaman järjestelmän perusteella. Vahvistetaan vähimmäishinta, joka tislaajien on maksettava viinintuottajille ja joka voi vaihdella tietyn viinivuoden aikana edellyttäen kuitenkin, että kyseisen viinivuoden keskiarvo pysyy vähintään 2,488 eurossa tilavuusprosenttia kohti hehtolitralta.

5. Perustuen määrään vaikuttavat seuraavat tekijät:

- a) tarve siihen, että keskimääräinen vähimmäishinta, joka tislaajien on maksettava viinintuottajille tietyssä viinivuotena, vastaa 4 kohdassa tarkoitettua tasoa;
- b) tarve säilyttää perinteiset juotavaksi tarkoitettujen alkoholin alan perinteisten myyntikanavien toimitukset kilpailukykyisissä hinnoissa.

6. Toissijaista tukea maksetaan tuloksena olevan tisleen varastoinnista aiheutuvien kohtuullisten kustannusten kattamiseksi. Se on tarkoitettu helpottamaan perustukijärjestelmän toimintaa.

30 artikla

1. Jos huomattavat ylijäämä- ja/tai laatuongelmat aiheuttavat poikkeuksellisia häiriöitä markkinoilla, voidaan ottaa käyttöön erityinen tislaustoimenpide.

2. Toimenpiteen tavoitteet ovat:

- a) erityisten ylijäämien poistaminen ja
- b) saatavuuden jatkuvuuden turvaaminen sadosta toiseen.

3. Toimenpide on vapaaehtoinen tuottajille.

4. Toimenpide voidaan rajoittaa tiettyihin viiniluokkiin tai tuotantoalueisiin. Toimenpidettä voidaan soveltaa tma-laatuviineihin ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä.

5. Yhtenä edellytyksenä toimenpiteen käyttöön ottamiselle voi olla pitkään jatkunut osoitettavissa oleva tietyn viiniryhmän tai tietyn tuotantoalueen viinin markkinahinnan lasku.

6. Jos yhteisö soveltaa toimenpidettä kolmena peräkkäisenä vuonna (tietyn alueen) tietyn viinityypin osalta, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle selvityksen jatkuvasta kriisistä ja tarvittaessa sisällyttää siihen ehdotuksia.

31 artikla

1. Interventioelimen haltuun ottama alkoholi myydään joko julkisella huutokaupalla tai tarjouskilpailulla. Tällaista alkoholia myytäessä viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan oltava vaikuttamatta tällaisista markkinoista perinteisesti riippuviin alkoholin markkinoihin. Sitä ei saa käyttää elintarvikekäyttöön tarkoitettuna alkoholina.

2. Jos kuitenkin toimituksia kyseisen alan sille osalle, jolla viinistä tislattua alkoholin käyttö on pakollista, ei pystytä varmistamaan 27, 28 ja 29 artiklan mukaisilla toimilla, voidaan päättää, että tällaista alkoholia saa myydä kyseiselle alalle.

32 artikla

1. Viinin, jonka alkoholipitoisuutta tuottajat ovat kohottaneet lisäämällä sakkaroosia tai 34 artiklassa tarkoitettua tukea saanutta rypäleen puristemehua, jokaista tislaukselle vahvistettua sisäänostohintaa, lukuun ottamatta 27 kohdassa tarkoitettua tislauksista, alennetaan jokaisella viininviljelyalueella samalla kiinteällä määrällä, joka laskeaan 34 artiklassa tarkoitettua tuen määrän perusteella, sekä kyseiselle viininviljelyalueelle säädetyn alkoholipitoisuuden lisäyksen mukaan.

2. Asianomaisen tuottajan pyynnöstä tätä alennusta sovelletaan ainoastaan niihin määriin, joiden alkoholipitoisuutta on lisätty 1 kohdan mukaisesti

▼B

33 artikla

1. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- a) tässä luvussa tarkoitettuja poikkeuksia;
- b) 27 ja 28 artiklan osalta edellytyksiä, joilla tislaukset on suoritettava, tuotetun viinin alkoholipitoisuuden arviointia ja edellytyksiä, joilla tuotteet voi toimittaa interventioelimelle sekä tislauksesta saatujen sellaisten tuotteiden sisäänostohintoja, jotka interventioelin voi ottaa haltuunsa, tai näiden hintojen vahvistamisperusteita;
- c) puristajännöstä ja viinisakkaa koskevia vähimmäisvaatimuksia;
- d) edellytyksiä, joiden perusteella 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua poistamista koskevaa valvottua järjestelmää voidaan soveltaa;
- e) 28 artiklan 2 kohdassa mainittuja tavanomaisesti tuotetun viinin määriä;
- f) 30 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, myös siinä tarkoitettuja tuotteita sekä tislauksesta saatujen tuotteiden kauppavirtoja, erityisesti alkoholin ja alkoholijuomien markkinahäiriöiden välttämiseksi;
- g) säännöksiä, jotka koskevat 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ostohinnan muuttamista; ja
- h) 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen vähimmäishinnan määrittämistä.

2. Edellä 27 ja 28 artiklassa tarkoitettujen tukien, joiden avulla tuotteita saadaan myytyä, ja 29 artiklassa tarkoitettujen tukien määrät sekä säännöt, joilla määritellään 30 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden käyttöön ottamiseen johtavat olosuhteet ja kyseiseen toimenpiteeseen liittyvän yhteisön tuen määrä ja muoto, vahvistetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

TIETTYJÄ KÄYTTÖTARKOITUKSIA KOSKEVAT TUET

34 artikla

1. Perustetaan tuki seuraavien tuotteiden käytölle:

- a) tiivistetyt rypäleen puristemehut, ja
- b) puhdistetut tiivistetyt rypäleen puristemehut,

jotka on tuotettu yhteisössä ja jotka käytetään sellaisten viinituotteiden alkoholipitoisuuksien lisäämiseen, joiden osalta lisääminen on sallittua tämän asetuksen mukaisesti.

2. Tuen myöntäminen voidaan rajata koskemaan ainoastaan C III -viininviljelyvyöhykkeiden tuotteita, jos ilman tätä toimenpidettä ei olisi mahdollista turvata rypäleen puristemehujen ja leikkaamiseen käytettävien viinien kauppaa.

3. Tuen määrä vahvistetaan euroina mahdollisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosenttia kohti ja tiivistetyn rypäleen puristemehun hehtolitraa kohti tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun hehtolitraa kohti ottaen huomioon näillä tuotteilla ja sakkaroosilla tehdyn väkevöimisen kustannusten erotuksen.

35 artikla

1. Perustetaan tuki seuraavien tuotteiden käytölle:

- a) rypäleen puristemehut ja tiivistetyt rypäleen puristemehut, jotka on tuotettu yhteisössä viinirypälemehun valmistusta tai viinirypälemehusta saatavien muiden elintarviketuotteiden valmistusta varten;
- b) C III -viininviljelyvyöhykkeillä tuotetut rypäleen puristemehut ja tiivistetyt rypäleen puristemehut Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2206 00 kuuluvien sellaisten tuotteiden valmistusta varten, joista voidaan käyttää

▼B

yhdistettyä nimitystä, joka sisältää sanan ”viini” näiden jäsenvaltioiden suostumuksella liitteessä VII olevan C kohdan 2 kohdan mukaisesti;

- c) sellaiset yhteisössä tuotetut tiivistetyt rypäleen puristemehut, jotka ovat pääasiallinen ainesosa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa kaupan pidettävässä tuoteryhmässä, johon liittyy viinin kaltaisen juoman (kotiviini) valmistusta koskevia selkeitä ohjeita kuluttajille.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, jos ilmenee, että kyseisessä alakohdassa tarkoitettu rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun tuotantoa koskeva maantieteellinen rajoittaminen aiheuttaa kilpailun vääristymistä, voidaan päättää ulottaa tuen myöntäminen koskemaan yhteisön muilla alueilla kuin C III -viininviljelyvyöhykkeillä tuotettuja rypäleen puristemehuja ja tiivistettyjä rypäleen puristemehuja.

3. Nämä tuet varataan sellaisten tuotteiden käyttöön, jotka on luokiteltu yksinomaan viininvalmistukseen käytettäviä rypäleitä tuottaviksi viinilajikkeiksi tai sekä viininvalmistukseen että muihin tarkoituksiin soveltuviksi lajikkeiksi, ja niitä voi myöntää myös samoista lajikkeista yhteisössä tuotetuille rypäleille.

4. Tukien määrät on vahvistettava siten, että yhteisöstä peräisin olevan rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun toimituskustannusten perusteella on mahdollista säilyttää niiden perinteiset myyntikanavat.

5. Erikseen määriteltävä osa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuesta varataan viinirypälemehun kulutusta edistävien kampanjoiden järjestämiseen. Näiden kampanjoiden järjestämiseksi tuen suuruus voidaan vahvistaa 4 kohdan mukaisesti sovellettavan tuen tasoa korkeammaksi.

36 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näihin sääntöihin on sisällyttävä erityisesti:

- a) 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen myöntämistä koskevat edellytykset;
- b) 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden käytön valvomiseksi tarvittavat toimenpiteet;
- c) 34 ja 35 artiklassa tarkoitetun tuen määrä, joka vahvistetaan ennen jokaisen viinivuoden alkua;
- d) 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET*37 artikla*

Tuottajat, joita koskevat 27 ja 28 artiklassa tarkoitetut velvoitteet, ovat oikeutettuja hyötymään tässä osastossa tarkoitetuista interventiotoinenpiteistä, jos he ovat täyttäneet edellä tarkoitettujen velvoitteiden tietyssä erikseen määriteltävänä viiteaikana. Kyseinen aika sekä yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

38 artikla

1. Jos yhteisön viinimarkkinoilla todetaan tietyn viinityypin osalta poikkeuksellisen korkeita hintoja ja jos tällainen tilanne näyttää jatkuvan ja häiritsevän markkinoita, komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

2. Jos pöytäviinin markkinoita on tarpeen tukea, voidaan vahvistaa 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa lueteltuja muita tuotteita kuin

▼B

pöytäviiniä koskevia interventiotoinenpiteitä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV OSASTO

TUOTTAJAORGANISAATIOT JA TOIMIALAKOHTAISET ORGANISAATIOT

I LUKU

TUOTTAJAORGANISAATIOT

39 artikla

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ”tuottajaorganisaatiolla” oikeushenkilöä:

- a) joka on muodostettu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuottajien omasta aloitteesta;
- b) jonka tavoitteena jäsentensä puolesta on erityisesti:
 - i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja sen mukauttaminen kysyntää vastaavaksi; erityisesti määrän ja laadun osalta;
 - ii) edistää tarjonnan keskittämistä ja sen jäsenten tuotannon saattamista markkinoille;
 - iii) alentaa tuotantokustannuksia ja vakauttaa tuottajahintoja;
 - iv) edistää ympäristöä säästävien viljelymenetelmien, tuotantotekniikoiden ja jätehuoltotekniikoiden käyttöä erityisesti vesien, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja/tai edistämiseksi.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetuilla tuottajaorganisaatioilla edellytetään olevan mahdollisuus rangaista jäseniään asianmukaisesti sääntöjen mukaisten velvoitteiden rikkomisesta.

3. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tämän asetuksen mukaisiksi tuottajaorganisaatioiksi kaikki hyväksyntää hakevat tuottajien ryhmittymät, edellyttäen, että ne:

- a) täyttävät 1 ja 2 kohdassa asetetut vaatimukset ja osoittavat tätä varten muun muassa sen, että ryhmittymään kuuluu vähimmäismäärä tuottajia ja että se tuottaa vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita;
- b) antavat riittävät takeet toimintansa asianmukaisesta toteuttamisesta, kestosta ja tehokkuudesta;
- c) antavat todella jäsenluottajilleen ympäristöä säästävien viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua.

40 artikla

1. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksynnän myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty;
- b) suoritettava säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että tuottajaorganisaatiot noudattavat hyväksymiseen vaadittuja edellytyksiä, ja määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos edellytyksiä ei ole noudatettu, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta; ja
- c) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa kaikista hyväksynnän myöntämisestä tai peruuttamisesta koskevista päätöksistä.

2. Komissio varmistaa tarkastuksin 39 artiklan ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan noudattamisen ja pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksynnän näiden tarkastusten jälkeen.

II LUKU

TOIMIALAKOHTAISET ORGANISAATIOT

41 artikla

1. Tma-laatuviinien ja maantieteellisen alkuperämerkinnän omaavien pöytäviinien markkinoiden toiminnan tehostamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti toimialakohtaisten organisaatioiden tekemien päätösten täytäntöönpanemiseksi määritellä markkinoille saattamisen sääntöjä, jotka koskevat tarjonnan sääntelyä ensimmäisen markkinoille saattamisen yhteydessä, edellyttäen, että säännöt koskevat tuotteiden pitämistä varastossa ja/tai niiden vähittäistä poistamista varastosta, eivätkä mitään muita sovitteja käytäntöjä, esimerkiksi

- hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista,
- liian suuren prosenttiosuuden jäädyttämistä yleensä saatavilla olevasta vuosittaisesta sadosta, ja yleensä kaikkia epätavallisia tarjonnan vähentämiskeinoja,
- kieltäytymistä antamasta kansallisia ja/tai yhteisön todistuksia, joita tarvitaan viinialan tuotteiden markkinoille saattamiseksi ja tuotteiden kaupan pitämiseksi, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten on saatettava toimijoiden tietoisuuteen julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa julkaisussa.

3. Jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet 1 kohtaan perustuvia mahdollisuuksia, antavat vuosittain komissiolle kertomuksen päätöksistä, joita asiassa on tehty edellisen vuoden aikana. Komissio tarkastelee niiden yhteensopivuutta yhteisön oikeuden, erityisesti vapaata liikkuvuutta (perustamissopimuksen 28-31 artikla) ja kilpailua (perustamissopimuksen 81-86 artikla) koskevien sääntöjen sekä syrjäntäkiellon periaatteen (perustamissopimuksen 34 artiklan 3 kohta) kanssa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen organisaatioiden on erityisesti harjoitettava yhdellä tai useammalla yhteisön alueella useita seuraavista toimista ottaen huomioon kuluttajien edun:

- i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen;
- ii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensopivisuuden edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
- iii) yhteisön sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;
- iv) tuotantokyvyn parantaminen;
- v) tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
- vi) sellaisten menetelmien tutkimus, jotka mahdollistavat kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamisen ja takaavat tuotteiden laadun sekä maaperän ja vesien suojelun;
- vii) sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua kaikissa tuotannon, viiniyttämisen ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- viii) luonnonmukaisen maatalouden ja alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen hyödyntäminen ja suojaaminen;
- ix) erityisesti integroidun tuotannon (IP-tuotanto) tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.

V OSASTO

**VIININVALMISTUSMENETELMÄT JA -KÄYTÄNNÖT;
KUVAAUS, NIMITYS, TARJONTAMUOTO JA SUOJAUS**

I LUKU

VIININVALMISTUSMENETELMÄT JA -KÄYTÄNNÖT

42 artikla

1. Perustetaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuottamiseen yhteisössä sallitut viininvalmistusmenetelmät ja -käytännöt lukuun ottamatta viinirypälemehua, tiivistettyä viinirypälemehua sekä viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuja rypäleen puristemehua ja tiivistettyä rypäleen puristemehua.

2. Viininvalmistusmenetelmiä ja -käsittelyjä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaiseen valmistukseen, säilytykseen tai jälkikäsittelyyn.

3. Sallittuihin viininvalmistusmenetelmiin ja käsittelyihin ei kuulu veden lisääminen muuten kuin erityisen teknisen tarpeen vuoksi eikä alkoholin lisääminen lukuun ottamatta tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, sekä väkevää viiniä, kuohuviiniä, väkevöityä viiniä ja määritettävien edellytyksin helmeilevää viiniä.

4. Viininvalmistusmenetelmien ja -käsittelyjen osalta jäsenvaltiot voivat säätää tiukempia vaatimuksia varmistaakseen tma-laatuviinien, niiden alueella tuotettujen pöytäviinien, joilla on maantieteellinen merkintä, sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilyttämisen. Niiden on ilmoitettava nämä vaatimukset komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

5. Jollei toisin päätetä, ainoastaan 19 artiklan mukaisesti laaditussa luokituksessa mainittuja viininvalmistuksessa käytettäviä rypälelajikkeita ja niistä johdettuja tuotteita saa käyttää yhteisössä seuraavien tuotteiden valmistamiseen:

- a) rypäleen puristemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä;
- b) tiivistetty rypäleen puristemehu;
- c) puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu;
- d) pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini;
- e) pöytäviini;
- f) tma-laatuviini;
- g) väkevä viini;
- h) kuivuneista viinirypäleistä valmistettu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu;
- i) ylikypsistä viinirypäleistä valmistettu viini.

6. Leikkaamalla valkoisen pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä tai valkoista pöytäviiniä punaisen pöytäviinin valmistukseen soveltuvalla viinillä tai punaisella pöytäviinillä ei saada aikaan pöytäviiniä.

Tämä säännös ei kuitenkaan estä tietyissä erikseen määriteltävissä tapauksissa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua leikkaamisen käyttöä edellyttäen, että tulokseksi saatavalla tuotteella on pöytäpunaviinin ominaisuudet.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kyseinen leikkaaminen sallitaan 31 päivään heinäkuuta 2005 asti alueilla, joilla perinteisesti on ollut tällainen käytäntö, myöhemmin vahvistettavia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

▼B

43 artikla

1. Sallitut viininvalmistusmenetelmät ja -käsittelyt vahvistetaan liitteissä IV ja V.
2. Erityisesti:
 - väkevoimistä, happamuuden lisäämistä ja vähentämistä sekä makeuttamista koskevat sallitut viininvalmistusmenetelmät ja -käsittelyt sekä rikkidioksidipitoisuutta ja haihtuvien happojen enimmäispitoisuutta koskevat säännöt vahvistetaan liitteessä V olevissa A-G kohdassa,
 - kuohuviinin ja laatukuohuviinin tuotantoa koskevat säännöt ja sallitut viininvalmistusmenetelmät ja -käsittelyt vahvistetaan liitteessä V olevissa H ja I kohdassa,
 - väkevän viinin tuotantoa koskevat säännöt ja sallitut viininvalmistusmenetelmät ja -käsittelyt vahvistetaan liitteessä V olevassa J kohdassa.

44 artikla

1. CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 kuuluvista tuotteista ainoastaan väkeviä viinejä, kuohuviinejä, hiilihapotettuja kuohuviinejä, helmeileviä viinejä, hiilihapotettuja helmeileviä viinejä, tma-laatuviinejä, pöytäviinejä sekä tarvittaessa ja sen estämättä, mitä 45 artiklassa säädetään, laillisesti tuotuja viinejä saa tarjota tai toimittaa sellaisenaan nautittavaksi yhteisössä.
2. Lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971, muuta viiniä kuin 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista saatua tma-laatuviiniä, joka ei vastaa liitteessä I olevissa 12-18 kohdassa annettuja määritelmiä, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman perheen kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen.
3. Niinä vuosina, jolloin ilmasto-olot ovat olleet epäsuotuisat, voidaan päättää, että A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä saatuja tuotteita, joiden luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ei ole kyseiselle viininviljelyvyöhykkeelle vahvistetun vähimmäismäärän suuruinen, käytetään yhteisössä kuohuviinien ja hiilihapotettujen kuohuviinien valmistukseen, jos näiden viinien todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, tai hiilihapotettujen helmeilevien viinien valmistukseen. Tällöin väkevoiminen on suoritettava liitteessä V olevan D kohdan 5 alakohdassa tarkoitettuun rajoitukseen.
4. Rajoittamatta tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan valmistettaviin tuotteisiin, tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 ja 2204 29.
5. Yhteisöstä peräisin olevaa viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Näitä tuotteita valvotaan niiden käyttötarkoituksen mukaan. Näiden tuotteiden käyttäminen alkoholiksi on kiellettyä yhteisön alueella.
6. Edellä 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista voidaan käyttää yhdistettyä nimitystä, joka sisältää sanan ”viini” jäsenvaltioiden suostumuksella liitteessä VII olevan C kohdan 2 kohdan mukaisesti.
7. Pöytäviinin valmistukseen soveltuvia viinejä, joiden todellinen vähimmäisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ei vastaa pöytäviinien vastaavaa tasoa, voidaan laskea liikkeeseen ainoastaan kuohuviinien valmistukseen tai viinietikan valmistukseen, tislaukseen tai muuhun teolliseen käyttöön. Näitä viinejä voidaan väkevoidä ja leikata pöytäviinillä niiden tilavuusprosentteina ilmoitetun todellisen alkoholipitoisuuden kohottamiseksi pöytäviinien tasolle ainoastaan viininvalmistajan tiloissa tai tämän lukuun.

▼B

8. Alkoholiala, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta yhteisöstä peräisin olevasta rypäleen puristejäännöksestä ja viinisakasta ei saa valmistaa viiniä tai muuta nautittavaksi tarkoitettua juomaa.

9. Puristejäännöksestä valmistettua viiniä, jos sen valmistaminen on kyseisessä jäsenvaltiossa sallittua, saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen omaan käyttöön.

10. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

11. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ja ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985 sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.

12. Kolmansista maista peräisin olevia tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua, tiivistettyä rypäleen puristemehua, puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa viiniyttää eikä lisätä viiniin yhteisön alueella.

13. Edellä 12 kohdassa tarkoitettuja tuotteita ei saa käyttää alkoholiksi yhteisön alueella. Tätä säännöstä ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista voidaan liitteessä VII olevan C kohdan 2 alakohdan mukaan jäsenvaltioiden suostumuksella käyttää yhdistettyä nimitystä, johon kuuluu sana ”viini”.

14. Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen yhteisön viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään yhteisön maantieteellisellä alueella on kielletty.

15. Neuvosto voi poiketa 12 kohdasta, 13 kohdan ensimmäisestä virkkeestä ja 14 kohdasta yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.

45 artikla

1. Poikkeuksia lukuun ottamatta seuraavia tuotteita ei saa tarjota tai käyttää sellaisenaan elintarvikkeiksi:

- a) CN-koodeihin 2204 10, 2204 21, 2204 29 ja 2204 30 10 kuuluvia tuotteita riippumatta siitä, onko ne tuotu vai ei, jos ne on käsitelty sellaisilla viininvalmistusmenetelmillä, joita ei ole hyväksytty yhteisön säännöissä tai, jos tämä sallitaan, kansallisissa säännöissä;
- b) 1 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka eivät ole virheettömiä, aitoja tai myyntikelpoisia;
- c) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka eivät ole liitteen I määritelmien mukaisia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuontituotteita koskevat poikkeukset tehdään perustamissopimuksen 133 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

46 artikla

1. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun ja liitteiden IV ja V soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä säännöissä vahvistetaan erityisesti:

- a) liitteessä V olevan A kohdan osalta ennen 1 päivää syyskuuta 1986 tuotettuja viinejä koskevat siirtymätoimenpiteet ja muutokset 2 kohdassa oleviin viinien luetteloihin;
- b) liitteen IV ja V osalta mainituissa liitteissä tarkoitettujen viininvalmistusmenetelmien ja -käsittelyjen rajat ja tietyt edellytykset, lukuun

▼B

ottamatta aiemmin mainituissa liitteissä vahvistettuja rajoituksia ja edellytyksiä;

- c) tässä luvussa ja liitteessä V tarkoitetut päätökset, poikkeukset, edellytykset ja luettelot;
 - d) liitteessä V olevien C-G kohdan soveltaminen sellaisilla yhteisön alueilla korjattuihin tuotteisiin, jotka eivät kuulu liitteessä III määritelyihin viininviljelyvyöhykkeisiin; ja
 - e) liitteessä V olevan J kohdan osalta 2 kohdan b alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitetut luettelot, 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetut poikkeukset sekä 6 kohdassa tarkoitettu ilmoitus- ja rekisteröintimenettely.
2. Jäljempänä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annetaan seuraavat säännöt:
- a) tiettyjen kolmansissa maissa sovellettavien sekä 43 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV tarkoitettujen viininvalmistusmenetelmien ja -käsittelyjen välistä vertailua koskevat säännöt;
 - b) rypäleen puristemehun ja viinin leikkaamista ja sekoittamista koskevat säännökset;
 - c) viininvalmistusmenetelmissä käytettyjen aineiden puhtaus- ja tunnistetiedot;
 - d) sallittujen viininvalmistusmenetelmien ja -käsittelyjen toteuttamista koskevat hallinnolliset säännöt; näissä voidaan säätää, että tiettyjä viininvalmistusmenetelmiä ja -käsittelyjä saa suorittaa ainoastaan jäsenvaltion hyväksymän sellaisen henkilön valvonnassa, jolla on riittävät tiedot tuotteen laadun, hygienian ja terveellisyden takaimiseksi;
 - e) 45 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä koskevat edellytykset tai luettelot tuotteista, jotka on vapautettu mainitun artiklan vaatimuksista, ja perusteet, joiden tarkoituksena on estää yksittäisissä tapauksissa liiallinen ankaruus, sekä edellytykset, joilla jäsenvaltio voi sallia sellaisten tuotteiden hallussapidon, liikkeen ja käytön, jotka eivät 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa lukuun ottamatta vastaa tämän asetuksen säännöksiä tai tämän asetuksen mukaisesti annettuja säännöksiä; ja
 - f) yleiset säännöt sellaisten viininvalmistusmenetelmien ja -käsittelyjen koekäytölle, jotka eivät muuten ole sallittuja.

3. Jäljempänä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annetaan määrittäminen menetelmät, joilla määritetään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden koostumus, sekä säännöt, joiden avulla voidaan määrittellä, onko näitä tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti.

Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan tarvittaessa sellaisten aineiden enimmäismäärät, jotka osoittavat tiettyjen viininvalmistusmenetelmien käytön, sekä määritystulosten vertailutaulukot.

Jos kuitenkin yhteisön määrittäminen menetelmiä tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä ei ole laadittu kyseisestä tuotteesta etsittävien aineiden löytämiseksi ja niiden määrän selvittämiseksi, sovelletaan:

- a) Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) yleiskokouksen hyväksymiä ja julkaisemia määrittäminen menetelmiä; tai
- b) jos soveltuvaa määrittäminen menetelmää ei ole a alakohdassa tarkoitettujen joukossa, sellaista määrittäminen menetelmää, joka vastaa Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) suosittamia standardeja; taikka
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien puuttuessa tarkkuuden, toistettavuuden ja uusittavuuden kannalta soveltuvaa määrittäminen menetelmää:
 - i) kyseessä olevan jäsenvaltion hyväksymää määrittäminen menetelmää; tai
 - ii) tarvittaessa mitä tahansa muuta soveltuvaa määrittäminen menetelmää.

▼B

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteisön määritysmenetelmiä vastaavina pidetään sellaisia automatisoituja määritysmenetelmiä, joita käytetään yhteisön menetelmien sijasta, edellyttäen, että 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen todetaan saatujen tulosten olevan tarkkuudeltaan, toistettavuudeltaan ja uusittavuudeltaan vähintään saman tasoisia kuin vastaavalla yhteisön menetelmällä saadut tulokset.

II LUKU

TIETTYJEN TUOTTEIDEN KUVAUS, NIMITYS, TARJONTAMUOTO JA SUOJAUS

47 artikla

1. Tässä luvussa ja liitteissä VII ja VIII annetaan säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kuvausta, nimitystä ja tarjontamuotoa sekä tiettyjen merkintöjen suojaa. Näissä säännöissä on otettava huomioon erityisesti seuraavat tavoitteet:

- a) kuluttajien oikeutettujen etujen suojeleminen;
- b) tuottajien oikeutettujen etujen suojeleminen;
- c) sisämarkkinoiden moitteeton toiminta;
- d) laatutuotteiden tuotannon edistäminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sääntöihin on sisällyttävä erityisesti säännökset, joissa:

- a) veloitetaan käyttämään tiettyjä merkintöjä;
- b) sallitaan tiettyjen muiden merkintöjen käyttö tietyin edellytyksin;
- c) sallitaan muiden merkintöjen käyttö, mukaan lukien kuluttajille mahdollisesti hyödylliset tiedot;
- d) säädellään tiettyjen merkintöjen suojaa ja valvontaa;
- e) säädellään maantieteellisten ja perinteisten merkintöjen käyttöä;
- f) säädellään tuontituotteiden päällyysmerkintöjä tai, jos se sallitaan tässä asetuksessa, näistä tuotteista valmistettujen tuotteiden päällyysmerkintöjä, jotta varmistetaan, että kuluttajat saavat tiedot kyseisen tuotteen luonteesta ja että tuotetta ei varusteta yhteisön tuotteelle varatulla päällyysmerkinnällä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä sovelletaan kuvattaessa siinä mainittuja tuotteita

- a) päällyysmerkinnässä;
- b) rekistereissä sekä liiteasiakirjoissa ja muissa yhteisön säännöksissä edellytyksissä asiakirjoissa, jäljempänä 'viralliset asiakirjat', paitsi tulliasiakirjoissa;
- c) kaupallisissa asiakirjoissa, erityisesti laskuissa ja toimitusasiakirjoissa; ja
- d) mainonnassa, jollei tähän asetukseen sisälly erityissäännöksiä tästä asiasta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä sovelletaan siinä mainittujen tuotteiden tarjontamuodon osalta, kun on kyse

- a) säiliöstä, mukaan lukien suljinlaite;
- b) päällyysmerkinnästä;
- c) pakkauksesta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä sovelletaan myyntiä varten hallussapidettäviin ja liikkeeseen laskettuihin tuotteisiin.

48 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden kuvaus ja tarjontamuoto sekä mainittuihin tuotteisiin liittyvä mainonta ei saa olla virheellistä eikä

▼B

aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan henkilöitä, joille se on osoitettu, erityisesti kun kyseessä ovat:

- edellä 47 artiklassa säädetty merkinnät. Tätä säännöstä sovelletaan myös kun näitä merkintöjä käytetään käännöksissä tai niillä viitataan todelliseen alkuperään tai kun ne yhdistetään seuraaviin merkintöihin: ”laji”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”jäljitelmä” tai ”merkki”, tai muihin vastaaviin merkintöihin,
- tuotteiden ominaisuudet, erityisesti luonne, koostumus, alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, väri, alkuperä tai lähtöisyys, laatu, viiniköynnöslajike, satovuosi tai säiliöiden nimellistilavuus,
- tuotteen valmistukseen tai jakeluun osallistuvan tai osallistuneen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän, erityisesti pullottajan, henkilöllisyys ja asema.

49 artikla

1. Tuotteita, joiden kuvaus tai tarjontamuoto eivät vastaa tämän asetuksen säännöksiä tai sen soveltamiseksi annettuja yksityiskohtaisia sääntöjä, ei voida pitää hallussa myyntiä varten, laskea liikkeeseen yhteisössä eikä viedä.

Kuitenkin vientiin tarkoitettujen tuotteiden osalta voidaan sallia poikkeuksia tämän asetuksen säännöksistä seuraavasti:

- jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia, kun kolmannen maahantuoja-valtion lainsäädäntö sitä edellyttää,
- tapauksissa, jotka eivät kuulu ensimmäisen luetelmakohdan piiriin, poikkeuksista voidaan säätää soveltamista koskevissa yksityiskoh-taisissa säännöissä.

2. Sen jäsenvaltion, jonka alueella tuote, jonka kuvaus ja tarjontamuoto eivät ole 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaiset, on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet tehdyistä rikkomuksista rankaisemiseksi niiden vakavuuden mukaan.

Jäsenvaltio voi kuitenkin sallia kyseisen tuotteen hallussapidon myyntiä, liikkeeseen laskemista yhteisössä tai vientiä varten, jos tämän tuotteen kuvaus tai tarjontamuoto saatetaan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaiseksi.

50 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset osapuolet voivat ehkäistä teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen 23 ja 24 artiklassa määrättyjen ehtojen mukaisesti 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin liitetyn maantieteellisen merkinnän käytön yhteisössä tuotteissa, jotka eivät ole peräisin kyseisen maantieteellisen merkinnän osoittamasta paikasta, vaikka tavaroiden oikea alkuperä ilmoitetaan tai maantieteellinen merkintä osoitetaan käännöksessä tai siihen on liitetty sellaiset merkinnät kuin ”laji”, ”tyyppi”, ”tyylinen”, ”jäljitelmä”, tai muu vastaava merkintä.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ”maantieteellisillä merkinnöillä” merkintöjä, joilla tunnusmerkitään Maailman kauppajärjestykseen kuuluvan kolmannen maan alueelta tai tähän alueeseen kuuluvalta alueelta peräisin oleva tuote silloin, kun tuotteen tietty laatu, maine tai muu erityispiirre voidaan yhdistää olennaisesti kyseiseen maantieteelliseen alkuperään.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan sen estämättä, mitä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden nimityksiä ja tarjontamuotoa koskevista säännöistä annetuissa yhteisön lainsäädännön muissa säännöksissä säädetään.

51 artikla

1. Tässä osastossa tarkoitetaan ”jäsenvaltiota pienemmän maantieteellisen yksikön nimellä” seuraavien nimiä:

- paikallisalue tai paikallisalueet yhdistävä yksikkö,

▼B

- paikallinen hallintoalue tai sen osa,
- viininviljelyn osa-alue tai sen osa,
- muu alue kuin määritelty alue.

2. Maantieteellisen nimityksen käyttäminen sellaisen pöytäviinin kuvaamiseksi, joka on valmistettu leikkaamalla eri tuotantoalueilla pöytäviinistä rypäleistä valmistettuja viinejä, on kuitenkin sallittua, jos vähintään 85 prosenttia leikkaamalla saadusta pöytäviinistä on peräisin siltä tuotantoalueelta, jonka nimellä viini on varustettu.

Kuitenkin A-viininviljelyvyöhykkeen sisällä sijaitsevan tuotantoalueen tai B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvaan alueeseen viittaavan maantieteellisen nimityksen käyttäminen pöytäviinien kuvaamiseen on sallittua ainoastaan, jos leikkaamisessa käytetyt tuotteet ovat peräisin kyseiseltä viininviljelyvyöhykkeeltä tai jos kyseinen viini on saatu leikkaamalla A-viininviljelyvyöhykkeen pöytäviinejä ja B-viininviljelyvyöhykkeen pöytäviinejä keskenään.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa edellytykseksi tietyn maantieteellisen nimityksen käyttämiselle pöytäviinin kuvaamisessa sen, että viini on tuotettu kokonaan tietyistä selvästi yksilöidyistä viiniköynnöslajikkeista ja että se on peräisin yksinomaan siltä tarkasti rajatulta alueelta, jonka nimellä se on varustettu.

52 artikla

1. Jos jäsenvaltio käyttää määritellyn alueen nimeä tma-laatuviinin tai tma-laatuviiniksi jalostettavan viinin kuvauksessa, nimeä ei saa käyttää sellaisten viinialan tuotteiden kuvaukseen, joita ei ole tuotettu kyseisellä alueella, eikä sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joita ei kuvata kyseisellä nimellä asiaa koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti. Tätä sovelletaan myös silloin, kun jäsenvaltio on käyttänyt paikallisen hallintoalueen, sen osan tai paikkakunnan nimeä yksinomaan tma-laatuviinin tai tma-laatuviiniksi jalostettavan viinin kuvaukseen.

Jäsenvaltiot voivat tietyissä tuotanto-olosuhteissa, jotka niiden on määriteltävä, sallia, että määritellyn alueen nimeen liitetään valmistustapaan tai tuotetyyppiin viittaavia yksityiskohtia tai viiniköynnöslajikkeiden nimi tai sen synonyymi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tma-laatuviinien erityistyyppien ja -kokojen yhteisön säännösten soveltamista.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, neuvosto voi 31 päivään elokuuta 2001 mennessä päättää komission ehdotuksesta määränemistöllä pöytäviinin kuvauksessa perinteisesti käytettyjen tiettyjen maantieteellisten nimien, joista on tullut määritellyn alueen nimiä, käytön sallimisesta edelleen myös pöytäviinien kuvauksessa enintään kolmen viinivuoden ajan.

2. Seuraavia nimiä ja merkintöjä:

- viiniköynnöslajikkeen nimeä,
- liitteessä VII olevan A kohdan 2 kohdan c alakohdan toisen luetelmakohdan neljännessä alaluetelmakohdassa tai liitteessä VIII olevan D kohdan 2 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua perinteistä erityismerkintää,

tai

- liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettua perinteistä täydennysmerkintää, sikäli kuin jäsenvaltio on sen myöntänyt viinin kuvaamista varten yhteisön säännösten mukaisesti,

voidaan käyttää juoman, joka on muuta kuin viiniä tai rypäleen puristemehua, kuvauksessa, tarjontamuodossa ja mainonnassa ainoastaan sillä edellytyksellä, ettei ole olemassa minkäänlaista sekaannusvaaraa kyseisen juoman luonteen, alkuperän tai lähtösyiden tai koostumuksen vuoksi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen nimien tai merkinnän tai ilmaisujen ”Hock”, ”Claret”, ”Liebfrauenmilch” ja ”Liebfraumlilch” käyttö yhdis-

▼B

tettynä myös sellaisiin ilmaisiin kuin ”laji”, ”tyyppi”, ”tapa”, ”jäljitelmä”, tai muihin vastaaviin ilmaisiin, on kiellettyä:

- CN-koodin nimikkeessä 2206 tarkoitetun tavaran kuvauksessa ja tarjontamuodossa, jolle kyseinen tavara ole tosiasiallisesti lähtöisin tällä tavoin kuvatusta paikasta,
- sellaisen selkein merkinnöin kaupan pidettävän tavaran kuvauksessa ja tarjontamuodossa, josta kuluttaja saa viinin kaltaista juomaa; viiniköynnöslajikkeen nimeä voidaan kuitenkin käyttää, jos kyseinen tavara on tosiasiallisesti peräisin tästä lajikkeesta, jolle tämä nimi aiheuta sekaannusta määritellyn alueen nimen tai tma-laatuviinin kuvauksessa käytetyn maantieteellisen yksikön nimen kanssa.

4. Nimiä, jotka ovat:

- määritellyn alueen nimiä,
- määriteltyä aluetta pienemmän maantieteellisen yksikön nimiä, sikäli kuin jäsenvaltio on yhteisön säännösten mukaisesti varannut nämä viinin kuvausta varten, voidaan käyttää juoman, joka on muuta kuin viiniä tai rypäleen puristemehua, kuvauksessa, tarjontamuodossa ja mainonnassa ainoastaan sillä edellytyksellä, että:
 - a) CN-koodin nimikkeissä 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 ja 2209 tarkoitettujen tuotteiden sekä viinialan raaka-aineista valmistettujen tuotteiden osalta mainitut nimet ja merkinnät ovat tuotteen alkuperäjäsenvaltion hyväksymiä ja että kyseinen hyväksyntä on yhteisön oikeuden mukainen;
 - b) juomien, jotka ovat muita kuin a alakohdassa tarkoitettuja juomia, osalta ei aiheudu minkäänlaista sekaannusvaaraa kyseisen juoman luonteen, alkuperän tai lähtöisyyden tai koostumuksen vuoksi.

Vaikka nimiä ei olisi hyväksytty a alakohdan mukaisesti, niiden käyttöä voidaan jatkaa 31 päivään joulukuuta 2000 asti edellyttäen, että b alakohdtaa noudatetaan.

53 artikla

1. Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun ja liitteiden VII ja VIII soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti mainituissa liitteissä säädettyjä poikkeuksia, edellytyksiä ja lupia.

2. Seuraavat määräykset annetaan 75 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

- a) liitteessä VII tai liitteessä VIII olevan A kohdan 2 kohdassa tarkoitettut maininnat, merkit ja muut merkinnät;
- b) liitteessä VII olevan A kohdan 2 kohdan c alakohdan toisen luetelmakohdan neljännessä alaluetelmakohdassa tai liitteessä VII olevan D kohdan 2 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettut perinteiset merkinnät;
- c) edellytykset, joiden mukaisesti liitteessä VII olevan A kohdan 2 kohdassa tarkoitettuja maantieteellisiä merkintöjä käytetään;
- d) liitteessä VII olevan A kohdan 4 kohdassa tarkoitettut merkinnät;
- e) edellytykset, joiden mukaisesti liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdassa tarkoitettuja mainintoja käytetään ja liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdassa tarkoitettujen mainintojen käyttötarkoitus;
- f) liitteessä VII olevan B kohdan 2 kohdassa tarkoitettut maininnat ja edellytykset, joiden mukaisesti niitä käytetään;
- g) laajuus ja edellytykset, joiden mukaisesti liitteen VII määräyksiä sovelletaan niihin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin, joita ei mainita liitteessä VII olevan A kohdan 1 kohdassa tai liitteessä VIII, ja erityisesti yhteisössä tuotettuihin rypäleen puristemehuihin, käymistilassa oleviin rypäleen puristemehuihin, tiivistettyihin rypäleen puristemehuihin ja käymistilassa oleviin uusiin viineihin ja ylikypsistä rypäleistä tuotettuihin viineihin;
- h) tuotteiden varastointia ja kuljetusta säiliöissä koskevat edellytykset sekä niiden käyttö ja merkitseminen, mukaan lukien kuohuviinien tuottamista ja välivarastointia varten tarkoitettut säiliöt;

▼B

- i) tarvittaessa liitteessä VIII olevan E kohdan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen maantieteellisten yksikköjen nimien myöntäminen;
- j) pakolliset ja vapaaehtoisesti tehtävät maininnat rekistereihin, virallisiin asiakirjoihin ja kaupallisiin asiakirjoihin;
- k) liitteessä VIII olevan G kohdan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettut yksityiskohtaiset säännöt;
- l) liitteessä VIII olevan 1 kohdan 6 kohdassa tarkoitettut poikkeuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja säännökset.

VI OSASTO

MÄÄRITELLYLLÄ ALUEELLA TUOTETUT LAATUVIINIT*54 artikla*

1. Määritellyillä alueilla tuotetuilla laatuviineillä (tma-laatuviinit) tarkoitetaan viinejä, jotka ovat tämän osaston ja asiaa koskevien yhteisön ja jäsenvaltioiden säännösten mukaisia.

2. Tma-laatuviineihin kuuluvat seuraavat luokat:

- a) määritellyillä alueilla tuotetut väkevät laatuviinit, jäljempänä 'väkevät tma-laatuviinit', jotka vastaavat väkevän viinin määritelmää;
- b) määritellyillä alueilla tuotetut laatukuohuviinit, jäljempänä 'tma-laatukuohuviinit', jotka vastaavat kuohuviinin, maustetut tma-laatu-kuohuviinit mukaan lukien, määritelmää;
- c) määritellyillä alueilla tuotetut helmeilevät laatuviinit, jäljempänä 'helmeilevät tma-laatuviinit', jotka vastaavat helmeilevän viinin määritelmää; ja
- d) muut kuin a, b ja c alakohdassa mainitut tma-laatuviinit.

3. Tma-laatuviinin tuottamiseen soveltuvina tuotteina pidetään:

- a) tuoreita viinirypäleitä;
- b) rypäleen puristemehua;
- c) käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua;
- d) edelleen käymistilassa olevia uusia viinejä;
- e) viiniä.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viipymättä luettelo hyväksymistään tma-laatuviineistä ja mainittava kunkin tma-laatuviinin osalta niiden tuotantoa ja valmistusta koskevat kansalliset säännökset.

5. Komissio julkaisee tämän luettelon *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, C-sarjassa.

55 artikla

1. Tma-laatuviinien tuotantoa koskevien sääntöjen on 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettujen kansallisten sääntöjen lisäksi, joissa otetaan huomioon perinteiset tuotantoedellytykset, jos ne eivät ole ristiriidassa laatu- ja edistämispolitiikan ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa, perustuttava seuraaviin seikkoihin:

- a) tuotantoalueen rajaaminen;
- b) viiniköynnöslajikkeet;
- c) viljelymenetelmät;
- d) viininvalmistusmenetelmät;
- e) luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;
- f) hehtaari tuotos;
- g) aistinvaraisten ominaisuuksien määrittäminen ja arviointi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut säännökset annetaan liitteessä VI olevassa A-J kohdassa.

▼B

3. Liitteessä VI olevaa K kohtaa sovelletaan ainoastaan tma-laatuohuviiniin. Liitteessä VI olevaa L kohtaa sovelletaan ainoastaan väkevään tma-laatuviiniin.

56 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt, joiden mukaisesti mahdollistetaan tuotantovaiheessa se, että:

- a) tuottaja voi:
 - i) olla pyytämättä sato- tai tuotantoilmoituksessa tma-laatuviinin valmistukseen soveltuvaksi tuotteeksi ilmoitetun tuotteen luokitusta tma-laatuviiniksi, tai
 - ii) alentaa tma-laatuviinin luokitusta, erityisesti pöytäviiniksi;
- b) jäsenvaltion erikseen nimeämä toimivaltainen laitos voi alentaa tma-laatuviinin luokitusta.

2. Kaupan pitämisen vaiheessa tma-laatuviinin luokituksen alentamisen toteuttaa:

- a) sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka alueella viini on:
 - i) jos kyseinen viini on peräisin kyseisestä jäsenvaltiosta, tai
 - ii) jos määriteltävänä on pieniä määriä;
- b) muissa kuin a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, josta viini on peräisin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu luokituksen alentamisesta päätetään erityisesti silloin, kun toimivaltainen laitos on vahvistanut, että:

- a) viinissä on varastoinnin tai kuljetuksen aikana tapahtunut muutos, joka on aiheuttanut kyseisen tma-laatuviinin ominaisuuksien heikkenemisen tai muuttumisen;
- b) viinille on tehty kiellettyjä käsittelyjä tai sitä ei ole laillisesti nimitetty tma-laatuviiniksi.

57 artikla

1. Tuottajajäsenvaltiot voivat 55 artiklassa lueteltujen tekijöiden lisäksi oikeudenmukaiset ja perinteiset käytännöt huomioon ottaen määrittellä muita tuotantoedellytyksiä tai ominaisuuksia, jotka ovat pakollisia tma-laatuviineille.

2. Tässä asetuksessa annettujen muiden säännösten lisäksi tuottajajäsenvaltiot voivat oikeudenmukaiset ja perinteiset käytännöt huomioon ottaen vahvistaa alueellaan tuotetulle tma-laatuviinille täydentäviä tai tiukempia ominaisuuksia tai tuotantoedellytyksiä, valmistusta ja liikkuvuutta koskevia vaatimuksia.

58 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun ja liitteen VI soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näihin sääntöihin voivat sisältyä erityisesti:

- a) tässä luvussa ja liitteessä VI tarkoitetut päätökset, poikkeukset ja luettelot;
- b) määritelmä määritellyn alueen välittömässä läheisyydessä sijaitsevista alueista, ottaen huomioon erityisesti maantieteellinen tilanne ja hallinnolliset rakenteet;
- c) sellaisten tma-laatuviinien käyttö, joiden luokitusta on alennettu, sekä tätä käyttöä koskevat edellytykset;
- d) aiheelliset säännökset, jotka koskevat aistinvaraisten testien yleistä ja järjestelmällistä suorittamista, niiden viinien käyttöä, jotka eivät täytä testien vaatimuksia, ja tätä käyttöä koskevia edellytyksiä;
- e) edellä 56 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen pienien määrien määrittäminen.

VII OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

59 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa on esitettävä tuontitodistus. Kaikkia muita 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa voidaan vaatia esitettäväksi tuontitodistus, ja kaikkia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöstä vietäessä voidaan vaatia esitettäväksi vientitodistus.

2. Jäsenvaltiot myöntävät todistuksen hakemuksesta jokaiselle riippumatta siitä, mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 62 ja 63 artiklan soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

Todistukset ovat voimassa koko yhteisössä.

Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- ja vientisitoumuksen täyttäminen todistuksen voimassaoloaikana; lukuun ottamatta ylivoimaista estettä vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos vienti tai tuonti ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu ainoastaan osittain.

3. Hyväksytään 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen seuraavat:

- a) luettelo tuotteista, joiden osalta vaaditaan tuonti- tai vientitodistus;
- b) todistusten voimassaoloaika ja muut tämän artiklan soveltamisesta annetut yksityiskohtaiset säännöt.

60 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja.

2. CN-koodeihin 2009 60 ja 2204 30 kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta yhteisen tullitariffin maksujen soveltaminen riippuu tuotavan tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen lähetyksen tarkastuksen perusteella tai käyttämällä komission kyseisten tuotteiden alkuperämaassa todettujen hintanoteerausten perusteella laskemaa kiinteää tuontiarvoa.

Jos kyseisen lähetyksen ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin mahdollisesti sovellettava kiinteä tuontiarvo korotettuna 3 kohdan mukaisesti laaditulla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määrätyn tuontitullin suuruisen vakuuden antamista.

Jos toisessa alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa kyseisen tavaralähetyksen tulohintaa ei ilmoiteta, yhteisen tullitariffin soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asiaa koskevien tullilainsäädännön säännösten soveltamisesta 3 kohdan mukaisesti määrättävin edellytyksin.

3. Jos 44 artiklan 15 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan tuotuihin tuotteisiin, tuojien on annettava näiden tuotteiden osalta määrättyille tulliviranomaisille vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuuden on vastattava erikseen määrättyä summaa. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että rypäleen puristemehuista on valmistettu viinirypälemehua, niitä on käytetty viinialaan kuulumattomissa tuotteissa tai, jos ne on viiniytetty, ne on varustettu asianmukaisin päällysmarkkinoin.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näihin sääntöihin on sisällyttävä erityisesti perusteet sovellettavan tarkastusjärjestelmän valinnalle sekä kiinteiden tuontiarvojen laskemiseksi tarvittavien tietojen määrittämiselle, 3 kohdassa tarkoitettun vakuuden taso sekä vakuuden vapauttamista koskevat säännöt.

▼B

61 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla määrätään lisätuontitulli yhden tai useamman vastaavan yhteisessä tullitariffissa vahvistetun tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille, jos Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 5 artiklassa asetetut edellytykset on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset eivät ole suhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö ilmoittaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnyshinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään erityisesti sitä vuotta, jona 1 kohdassa tarkoitettujen epäsuotuisien vaikutusten on ilmenneet tai todennäköisesti ilmenevät, edeltävien kolmen vuoden aikana yhteisöön suuntautuneen tuonnin perusteella.

3. Lisätuontitullia määrättäessä huomioon otettavat tuontihinnat vahvistetaan kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan tätä varten kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai yhteisön tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä on täsmennettävä erityisesti:

- a) tuotteet, joihin lisätuontitullia sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan nojalla;
- b) muut tarvittavat edellytykset sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

62 artikla

1. Komissio avaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville tuotteille perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdystä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt ja hallinnoi niitä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla yhtä seuraavista menettelyistä tai niiden yhdistelmästä:

- a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menettely ("ensin tullutta palvelaan ensin" -periaate);
- b) menettely, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikaisen tarkastelun" menettely);
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menettely ("perinteiset / uudet tuojat" -menetelmä).

Myös muita soveltuvia menetelmiä voidaan käyttää. Niissä on vältettävä kaikenlaista toimijoiden välistä syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimenettelyssä on tarvittaessa otettava huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino tukeutuen samalla mahdollisesti menetelmiin, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdystä sopimuksista johtuvia oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuoden ajalle tarvittaessa sopivasti jaettavista vuosittaisista kiintiöistä ja määriteltävä sovellettava hallintomenetelmä; sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:

- a) takeet tuotteen laadusta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;

▼B

- b) a kohdassa mainitut takeet todistavan asiakirjan hyväksyminen;
- c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja todistusten voimassaoloaika.

63 artikla

1. Seuraavien tuotteiden viennin mahdollistamiseksi:

- a) 1 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa luetellut tuotteet,
- b) CN-koodiin 1701 kuuluvat sokerit, CN-koodeihin 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 90 50 kuuluvat glukoosi ja glukosiirappi mukaan lukien CN-koodeihin 1702 30 51 ja 1702 30 59 kuuluvat tuotteet, jotka on yhdistetty CN-koodeihin 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 ja 2204 30 99 kuuluviin tuotteisiin,

kyseisten tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen perusteella ja perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoissa näiden hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen käytetään menetelmää, joka

- a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseisten markkinoiden tilanteeseen ja jolla voidaan hyödyntää käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuuden ja rakenteen aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;
- b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;
- c) ei aiheuta syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräraikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tuet vahvistetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Vahvistaminen on tehtävä säännöllisin väliajoin.

Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä tarvittaessa tarkistaa säännöllisin väliajoin vahvistettavaa tukea myös muuna ajankohtana.

Lisäksi sovelletaan jäljempänä 64 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevia säännöksiä.

4. Tukea myönnetään ainoastaan hakemuksesta ja esitettäessä asianmukainen vientitodistus.

5. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa tukea ja eriytetyn tuen osalta tukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

- a) todistuksessa ilmoitettuun määräraikkaan tai tarvittaessa
- b) todelliseen määräraikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa ilmoitettu määräraikka. Tällöin sovellettava määrä ei saa ylittää vientitodistuksessa mainittuun määräraikkaan sovellettavaa määrää.

Tämän kohdan salliman jouston väärinkäytön ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

6. Edellä olevasta 4 ja 5 kohdasta voi poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa sovittujen määrällisten rajoitusten noudattaminen taataan vertailujaksoille myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella.

▼B

Uruguayn kierroksen kauppaneuvottelujen yhteydessä tehtyjen sopimusten velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

8. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien jakamattomien ja käyttämättömien vientiin tarkoitettujen määrien uudelleenjakamista koskevat säännökset, annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

64 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tukiin.

2. Tuen määrä 63 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuille tuotteille on:

- a) raakasokerin ja valkoisen sokerin osalta sama kuin vientituen määrä, joka vahvistetaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾ 17 artiklassa ja sen soveltamiseksi annetuissa säännöksissä kyseisille jalostamattomina vietäville tuotteille;
- b) glukoosin ja glukoosisiirapin osalta sama kuin vientituen määrä, joka vahvistetaan vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽²⁾ 13 artiklassa ja sen soveltamiseksi annetuissa säännöksissä kyseisille jalostamattomina vietäville tuotteille.

Tuen myöntämisen ehtona on, että vietävän jalostetun tuotteen mukana on hakijan ilmoitus tuotteen valmistuksessa käytetyn raakasokerin, valkoisen sokerin, glukoosin ja glukoosisiirapin määrästä.

Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat ilmoituksen paikkansapitävyyden.

3. Tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

- a) tilanne ja kehitysnäkymät seuraavien osalta:
 - i) 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden hinnat ja saatavuus yhteisön markkinoilla,
 - ii) kyseisten tuotteiden maailmanmarkkinahinnat;
- b) edullisimmat markkinointi- ja kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin sekä kuljetuskustannukset määrämaahan;
- c) viinin yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joiden tarkoituksena on taata tasapaino markkinoilla ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys;
- d) perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksesta johtuvat rajoitukset;
- e) tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla;
- f) suunnitellun viennin taloudelliset näkökohdat.

4. Edellä 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön markkinahinnat vahvistetaan suotuisimpien vientihintojen perusteella.

Edellä 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisen kaupan hintojen vahvistamisessa otetaan huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla todetut hinnat;
- b) edullisimmat hinnat kolmansissa määrämaissa muista kolmansista maista tulevalle tuonnille;
- c) kolmansissa viejämaissa todetut tuottajahinnat ottaen huomioon tarvittaessa kyseisten maiden myöntämät tuet;

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1148/98 (EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.)

⁽²⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.)

▼B

d) tarjoushinnat vapaasti yhteisön rajalla.

5. Rajoittamatta 63 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan soveltamista tukea saavien tuotteiden luettelon vahvistamisajat ja tuen määrä vahvistetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Tuki maksetaan, kun on osoitettu, että:

a) tuotteet ovat peräisin yhteisöstä;

b) tuotteet on viety yhteisöstä; ja

c) jos kysymyksessä on eriytetty tuki, tuotteet ovat tulleet perille todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jonka osalta tuki on vahvistettu, sanotun kuitenkin rajoittamatta 63 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan poiketa 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos säädetään ehdoista, jotka tarjoavat vastaavat takeet.

Lisäsäännöksiä voidaan antaa 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Rajoittamatta 6 kohdan a alakohdan soveltamista vientitukea ei myönnetä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen myönnetyn poikkeuksen puuttuessa tuotteille, jotka tuodaan yhteisöön kolmansista maista ja viedään edelleen kolmansiin maihin.

65 artikla

1. Siinä määrin kuin se on viinin yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta tarpeen, neuvosto voi määränemistöllä komission ehdotuksesta erityistapauksissa kieltää kokonaan tai osittain sisäisen jalostusmenettelyn käytön 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä ulkoisen tai sisäisen jalostusmenettelyn käytön seurauksena, komissio päättää 1 kohdasta poiketen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä; kyseisistä toimenpiteistä, jotka eivät saa olla voimassa enempää kuin kuusi kuukautta ja joita sovelletaan viipymättä, ilmoitetaan neuvostolle ja jäsenvaltioille. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määränemistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä kolmen kuukauden kuluessa, komission päätös katsotaan kumotuksi.

66 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden tariffiluokitusta; tämän asetuksen soveltamisesta seuraava tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, seuraavat toimet ovat kiellettyjä:

a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;

b) määrällisten rajoitusten tai vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

67 artikla

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden, joihin on lisätty alkoholia, tuonti kielletään lukuun ottamatta tuotteita, jotka vastaavat sellaisia yhteisöstä peräisin olevia tuotteita, joiden osalta kyseinen sekoitus on sallittu.

▼B

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti tuotteiden vastaavuutta koskevat edellytykset ja poikkeukset 1 kohdasta vahvistetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

68 artikla

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita saa tuoda ainoastaan, jos seuraavat edellytykset on täytetty:

a) kaikkien tuotteiden osalta:

- i) ne vastaavat tuotantoa, kaupan pitämistä ja tarvittaessa sellaisenaan nautittavaksi toimittamista koskevia säännöksiä niissä kolmansissa maissa, joista ne ovat peräisin, ja näiden edellytysten täyttämisen osoitetaan kolmannen alkuperämaan sellaisen toimivaltaisen elimen, jonka on sisällyttävä erikseen laadittavaan luetteloon, antamalla todistuksella,
- ii) jos ne on tarkoitettu sellaisenaan nautittaviksi, niihin on liitetty sen kolmannen maan nimeämän laitoksen tai osaston laatima tutkimustodistus, josta tuote on peräisin;

b) muiden sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettujen viinien kuin väkevien viinien ja kuohuviinien osalta:

- i) niiden todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään 9 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus enintään 15 tilavuusprosenttia,
- ii) niiden kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa.

2. Jäljempänä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan säätää:

- a) ominaisuuksista, jotka väkevillä viineillä ja kuohuviineillä on oltava, sekä poikkeuksista 1 kohdan b alakohdasta;
- b) tiettyjen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, joita kuljetetaan rajoitettuina määrinä ja pieniin säiliöihin pakattuina, vapauttamisesta velvollisuudesta esittää 1 kohdan a alakohdassa säädetty todistus ja tutkimustodistus;
- c) tiettyjen viinien, joihin on liitetty alkuperänimitystodistus tai alkuperätodistus, vapauttamisesta kokonaan tai osittain velvoitteista, jotka johtuvat 1 kohdan a alakohdassa säädetystä todistuksesta tai tutkimustodistuksesta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

69 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kun häiriö tai häiriön uhka on poistunut.

Arvioitaessa oikeuttaako tilanne tällaisten toimenpiteiden soveltamiseen, on erityisesti otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) määrät, joille tuontitodistukset on annettu tai joille niitä on haettu, ja viinialan markkinatilanne yhteisössä;
- b) tarvittaessa intervention aste.

Neuvosto antaa määränemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa tilapäisiä suojatoimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

▼B

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission päättämän toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.
4. Tämän artiklan soveltamisessa otetaan huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.

VIII OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*70 artikla*

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen yhteisössä ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti tarkastettu saateasiakirja.
2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan tällaisia tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja erikseen määriteltävien kauppiaiden, on pidettävä kirjaa erityisesti edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.
3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 1 kohdassa tarkoitettun asiakirjan laadusta ja muodosta, sekä tätä artiklaa koskevat poikkeukset annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

71 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.
2. Edellä II osaston II luvun soveltaminen ei estä sellaisen kansallisen tuen myöntämistä, jolla on samat tavoitteet kuin kyseisessä luvussa. Tällaisiin tukiin sovelletaan kuitenkin 1 kohtaa.

72 artikla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka on vastuussa siitä, että yhteisön sääntöjen noudattaminen viinialalla turvataan. Niiden on myös nimettävä laboratoriot, joilla on lupa suorittaa virallisia määrytyksiä viinialalla.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden viranomaisten ja laboratorioden nimet ja osoitteet. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.
3. Komissio muodostaa erikoistarkastajien ryhmän, jonka tehtävänä on osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta varmistetaan viinialan sääntelyn yhdenmukainen soveltaminen.
4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näihin sääntöihin voi erityisesti sisältyä säännöksiä, joilla:

- a) varmistetaan yhteisön säännösten yhdenmukainen soveltaminen viinialalla erityisesti tarkastusten osalta;
- b) säännellään nimettyjen viranomaisten välisiä suhteita;
- c) säännellään tarkastusten parantamiseksi toteutettavia erityisiä rahoitusmenettelyjä;
- d) säännellään hallinnollisia seuraamuksia;
- e) säännellään nimettyjen tarkastajien valtuuksia ja velvollisuuksia.

▼B

73 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot. Näiden tietojen toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyy toimitettavien tietojen laatu ja toimitustapa, tietojen toimittamisen määräajat sekä kerättyjen tietojen jakaminen, annetaan 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

74 artikla

Perustetaan viinin hallintokomitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

75 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, komitean puheenjohtaja saattaa asian komitean käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin toisessa alakohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

76 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

77 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

2. Tämän artiklan soveltamisessa otetaan huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.

78 artikla

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanosta annettuja säännöksiä.

2. Edellä II osaston II luvussa tarkoitettua palkkiota, saman osaston III luvussa tarkoitettua tukea sekä III osaston I luvussa tarkoitettua tukea, saman osaston II luvussa tarkoitettuja interventio-ostoja ja tukea, saman osaston III luvussa tarkoitettuja tukia sekä VII osastossa tarkoitettuja vientitukia pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 2 artiklan 2 kohdan mukaisina maatalousmarkkinoiden säätelemiseen tähtäävinä interventioina.

3. Jollei rajoittavammista säännöksistä muuta johdu, III osaston mukaista yhteisön tukea sekä VII osaston mukaisia vientitukia voidaan myöntää ainoastaan yhteisössä korjatuista rypäleistä valmistetuille tuotteille.

▼B*79 artikla*

Pöytäviinin ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin ylijäämien ehkäisemiseksi jäsenvaltiot voivat säätää satoja koskevista rajoista, jotka ilmaistaan hehtolitroina hehtaaria kohden ja joiden ylittäminen johtaa siihen, että tuottajat eivät enää ole tämän asetuksen mukaisesti tukikelpoisia.

80 artikla

Edellä 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan toimenpiteet, joilla:

- a) helpotetaan siirtymistä 81 artiklassa tarkoitettujen asetusten säännösten soveltamisesta tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten soveltamiseen; ja
- b) ratkaistaan tarvittaessa erityisiä käytännön ongelmia. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen säännöksistä.

81 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 346/79, (ETY) N:o 351/79, (ETY) N:o 460/79, (ETY) N:o 456/80, (ETY) N:o 457/80, (ETY) N:o 458/80, (ETY) N:o 1873/84, (ETY) N:o 895/85, (ETY) N:o 822/87, (ETY) N:o 823/87, (ETY) N:o 1442/88, (ETY) N:o 3877/88, (ETY) N:o 4252/88, (ETY) N:o 2046/89, (ETY) N:o 2048/89, (ETY) N:o 2389/89, (ETY) N:o 2390/89, (ETY) N:o 2391/89, (ETY) N:o 2392/89, (ETY) N:o 3677/89, (ETY) N:o 3895/91, (ETY) N:o 2332/92 ja (ETY) N:o 2333/92.

82 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

TUOTTEIDEN MÄÄRITELMÄT

Seuraavia määritelmiä sovelletaan:

- tuotteisiin, jotka on tuotettu yhteisössä siellä korjatuista rypäleistä, mukaan lukien 15 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitetut viinit, ja
- muihin kuin 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 ja 24 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos
 - ne ovat peräisin kolmansista maista, tai
 - ne on valmistettu yhteisössä yhteisön ulkopuolella korjatuista rypäleistä sikäli kuin niiden valmistus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty.

Niiden viinialan tuotteiden määritelmät, joihin tätä liitettä ei sovelleta, vahvistetaan tarvittaessa tämän asetuksen mukaisesti 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

1. *Tuore rypäle*: viiniköynnöksestä saatava kypsä tai jopa hieman kuivunut hedelmä, jota käytetään viiniyttämiseksi ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.
2. *Rypäleen puristemehu*: nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisella tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.
3. *Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu*: rypäleen puristemehun käymisestä saatava tuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti mutta pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta tilavuusprosentteina; tiettyjä tma-laatuviinejä, joiden todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on pienempi kuin kolme viidesosaa niiden kokonaisalkoholipitoisuudesta tilavuusprosentteina mutta ei pienempi kuin 4,5 tilavuusprosenttia, ei kuitenkaan pidetä käymistilassa olevana rypäleen puristemehuna.
4. *Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu*: rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä viinejä, jotka täyttävät nämä vaatimukset, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.
5. *Tuore rypäleen puristemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia: tuote*:
 - jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 mutta pienempi kuin 15 tilavuusprosenttia ja
 - joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin ainoastaan 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista:
 - joko viinistä peräisin olevaa neutraalia alkoholia, johon kuuluu myös kuivatuista viinirypäleistä tislamalla saatu alkoholi ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 tilavuusprosenttia, tai
 - puhdistamatonta viinin tislamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.
6. *Tiivistetty rypäleen puristemehu*: rypäleen puristemehu, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja joka:
 - saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9,
 - on peräisin ainoastaan 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,
 - on peräisin rypäleen puristemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään sille viininviljelyvyöhykkeelle vahvistetun vähimmäismäärän suuruinen, jolta rypäleet on korjattu.

Tiivistetylle rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

▼B

7. *Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu*: sokeriväriä sisältämätön neste-mäinen tuote:

- joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettyä menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7,
- joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä,
- jolla on seuraavat ominaisuudet:
 - pH on 25 Brix-asteessa enintään 5,
 - optinen tiheys 425 nanometrissä 1 senttimetrin paksuudessa on enintään 0,100 25 Brix-asteessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa,
 - sakkaroosipitoisuus, jota ei havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,
 - Folin-Ciocalteau-luku on 25 Brix-asteessa enintään 6,
 - kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - johtokyky on 25 Brix-asteessa ja 20 °C:ssa enintään 120 mikrosiemensia senttimetrissä,
 - hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - sisältää mesoinositolia,
- se on peräisin ainoastaan 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,
- se on peräisin rypäleen puristemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään sille viininviljelyvyöhykkeelle vahvistetun vähimmäismäärän suuruinen, jolta rypäleet on korjattu.

Puhdistetulle tiivistetylle rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

8. *Viinirypälemehu*: käymätön mutta käymiskykyinen nestemäinen tuote, joka käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan; viinirypälemehua saadaan:

- a) tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai
- b) laimentamalla:
 - tiivistetystä rypäleen puristemehusta tai
 - tiivistetystä viinirypälemehusta.

Viinirypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

9. *Tiivistetty viinirypälemehu*: sokeriväriä sisältämätön viinirypälemehu, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettyä menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetylle viinirypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

10. *Viini*: murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä saatu tuote.

11. *Käymistilassa oleva uusi viini*: viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

12. *Pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini*: viini:

- joka on peräisin ainoastaan 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,
- joka on tuotettu yhteisössä,
- jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään sille viininviljelyvyöhykkeelle vahvistetun vähimmäismäärän suuruinen, jolla se on tuotettu.

13. *Pöytäviini*: muu kuin tma-laatuviini:

- joka on peräisin ainoastaan 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista,

▼B

- joka on tuotettu yhteisössä,
- jonka todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä V olevassa D kohdassa kuvailtujen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta, ja jonka kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia,
- jonka kokonaisuusprosentti viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei mahdollisesti hyväksyttävistä poikkeuksista muuta johdu.

Tietyillä määriteltävillä viiniviljelmillä tuotettuja, ilman väkevöimistä valmistettuja viinejä koskeva kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voidaan kuitenkin nostaa 20 tilavuusprosenttiin.

Retsina-pöytäviinillä tarkoitetaan pöytäviiniä, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsina-pöytäviinin valmistuksessa Kreikassa voimassa olevien säännösten mukaisesti.

14. Väkevä viini: tuote:

A. jonka:

- todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia,
- kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta tiettyjä määritellyillä alueilla tuotettuja väkeviä viinejä (väkevät tma-laatuviinit), jotka mainitaan erikseen laadittavassa luettelossa;

B. joka on valmistettu:

a) seuraavista:

- osittain käyneestä rypäleen puristemehusta tai
- viinistä tai
- edellisten sekoituksesta tai
- tiettyjen erikseen määriteltävien väkevien tma-laatuviinien osalta rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta;

kaikkien edellä mainittujen tuotteiden on oltava väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien osalta:

- peräisin 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista valituista lajikkeista, ja
- alkuperäiseltä luonnolliselta alkoholipitoisuudeltaan, lukuun ottamatta tiettyjä erikseen laadittavassa luettelossa mainittuja väkeviä tma-laatuviinejä, vähintään 12 tilavuusprosenttia;

b) sekä lisäämällä:

i) joko yksinään tai sekoitettuna:

- viinistä tislattua neutraalia alkoholia, mukaan lukien sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
- viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,

ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

- tiivistettyä rypäleen puristemehua,
- yhtä i alakohdassa tarkoitettua tuotetta sekoitettuna a alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettun rypäleen puristemehun kanssa,

iii) tiettyjen erikseen laadittavassa luettelossa mainittujen väkevien tma-laatuviinien osalta:

- joko i alakohdassa tarkoitettuja tuotteita, yksinään tai sekoitettuna,
- tai yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai rypäleen puristejäänöksestä tislattua alkoholi-juomaa, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,

▼B

- kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholijuomaa, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia,
 - ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua,
 - avotulikäsittelyllä saatua tiivistettyä rypäleen puristemehua, joka vastaa, tätä toimenpidettä lukuun ottamatta, tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
 - tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - yhtä toisessa luettelakohdassa tarkoitettua tuotetta sekoitettuna a alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luettelakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.
15. *Kuohuviini*: 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta lukuun ottamatta tuote, joka saadaan seuraavien ensimmäisestä tai toisesta alkoholikäymisestä:
- tuoreet rypäleet,
 - rypäleen puristemehu,
 - viini,
- jotka soveltuvat pöytäviinin valmistukseen,
- pöytäviini,
 - tma-laatuviini,
 - erikseen laadittavaan luetteloon sisältyvät tuontiviinit, jotka ovat peräisin sellaisista viinilajikkeista ja sellaisilta viinialueilta, jotka antavat niille yhteisön viineistä eroavia ominaisuuksia,
- ja jolle on ominaista, että säiliötä avattaessa purkautuu yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia ja johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetuissa säiliöissä 20 °C:n lämpötilassa.
16. *Hiilihapotettu kuohuviini*: tuote:
- joka on valmistettu pöytäviinistä,
 - jolle on ominaista, että säiliötä avatessa purkautuu hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä, ja
 - johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa.
17. *Helmeilevä viini*: tuote:
- joka on valmistettu pöytäviinistä, tma-laatuviinistä tai pöytäviinin tai tma-laatuviinin valmistukseen soveltuvasta viinistä, jos tällaisen viinin tai tuotteen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia,
 - jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia,
 - johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa,
 - jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.
18. *Hiilihapotettu helmeilevä viini*: tuote:
- joka on valmistettu pöytäviinistä, tma-laatuviinistä tai tuotteista, jotka soveltuvat pöytäviinin tai tma-laatuviinin valmistukseen,
 - jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia,
 - johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa,
 - jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.
19. *Viinietikka*: etikka:
- joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä ja
 - jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.
20. *Viinisakka*: viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen jäävä jäännös sekä tämän tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista johtuva jäännös.
- Viinisakkana pidetään myös:
- rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen jäävää jäännöstä,
 - tämän tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista tulevaa jäännöstä.

▼B

21. *Rypäleen puristejäännös*: tuoreiden rypäleiden puristamisesta tuleva jäännös, joka on käynyt tai käymätön.
22. *Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)*: tuote, jota saadaan:
 - vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä tai
 - käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.
23. *Tislausta varten väkevyty viini*: tuote:
 - jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia,
 - joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia, ja
 - jonka haihtuva happoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.
24. *Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini*: tuote:
 - joka on tuotettu yhteisössä, ilman väkevoimistä ja yhteisössä korjatuista rypäleistä, jotka on saatu 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista ja erikseen laadittavassa luettelossa mainituista viinilajikkeista,
 - jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia,
 - jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

LIITE II

ALKOHOLIPITOISUUDET

1. *Todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrä litroina 20 °C:n lämpötilassa.
2. *Potentiaalinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrä litroina 20 °C:n lämpötilassa.
3. *Kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettu määrä.
4. *Luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:* tuotteen kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ennen mahdollista väkevöintiä.
5. *Todellinen alkoholipitoisuus painoprosentteina:* 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrä kilogrammoina.
6. *Potentiaalinen alkoholipitoisuus painoprosentteina:* puhtaan alkoholin määrä kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.
7. *Kokonaisalkoholipitoisuus painoprosentteina:* todellisen ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettu määrä.

LIITE III

VIININVILJELYVYÖHYKKEET

1. A-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Saksassa: viiniviljelmät, jotka eivät kuulu B-viininviljelyvyöhykkeeseen;
 - b) Luxemburgissa: koko Luxemburgin viinialue;
 - c) Belgiassa, Alankomaissa, Tanskassa, Irlannissa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa: näiden maiden koko viinialue.
2. B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Saksassa Badenin määritelty viiniviljelyalue;
 - b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:
 - Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillanin kunta),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;
 - c) Itävalta: koko Itävallan viinialue.
3. CI a -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Ranskassa viiniviljelmät:
 - seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (Chapareillanin kuntaa lukuun ottamatta), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),
 - Ardèchen departementissa sijaitseva Tourmonin arrondissementti sekä seuraavat kantonit: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône.
 - b) Espanjassa viiniviljelmät Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan, La Coruñan ja Vizcayan provinseissa.
 - c) Portugalissa Norten alueen viiniviljelmät, jotka vastaavat ”Vinho Verde” -viinialuetta, sekä ”Conselhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (lukuun ottamatta ”Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”), jotka kuuluvat ”Região vitícola da Extremadura” -viinialueeseen.
4. Italiassa C I b -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät.
5. C II -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Ranskassa viiniviljelmät:
 - seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
 - Nyonsin arrondissementti ja Drômen departementin kantonit Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar,
 - Ardèchen departementin alueet, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa.
 - b) Italiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia, lukuun

▼B

ottamatta provinssia Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria Veneto, lukuun ottamatta provinssia Belluno, ja mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia.

c) Espanjassa viiniviljelmät:

— seuraavissa provinseissa:

- Lugo, Orense, Pontevedra,
- Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroxen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
- La Rioja,
- Álava,
- Navarra,
- Huesca,
- Barcelona, Gerona, Lérida,

— siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,

— Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,

— Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella ("comarca").

6. Kreikassa C III a -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messenia, Arkadia, Korintti, Herakleion, Khania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Theran saari (Santorini).

7. C III b -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

- Korsikan departementit,
- se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
- Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria sekä Liparin-, Egardin- ja Pelagiset saaret;

c) Kreikassa viiniviljelmät, jotka eivät kuulu 6 kohtaan;

d) Espanjassa viiniviljelmät, jotka eivät kuulu 3 kohdan b alakohtaan tai 5 kohdan c alakohtaan;

e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu C I a -vyöhykkeeseen.

8. Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

LIITE IV

LUETTELO SALLITUISTA VIININVALMISTUSMENETELMISTÄ JA -
KÄSITTELYISTÄ

1. Viinivalmistusmenetelmät ja -käsittelyt, joita voidaan käyttää tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, kuivuneista viinirypäleistä valmistetulle käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, tiivistetylle rypäleen puristemehulle ja käymistilassa olevalle uudelle viinille:
 - a) ilmastus tai hapen lisääminen;
 - b) lämpökäsittelyt;
 - c) sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä, jos sen käyttö ei jätä epätoivottuja jäännöksiä käsiteltyyn tuotteeseen;
 - d) rikkidioksidin, argonin tai typen käyttäminen joko yksin tai yhteen sekoitettuna inertin tilan luomiseksi ja tuotteen käsittelemiseksi suojaassa ilmalta;
 - e) hiivan käyttäminen viiniyttämässä;
 - f) hiivan kehittymisen edistäminen yhden tai useamman seuraavan käytännön avulla:
 - lisäämällä diammoniumfosfaattia tai ammoniumsulfaattia *tietyyn rajaan asti*,
 - lisäämällä ammoniumsulfiiattia tai ammoniumbisulfiiattia *tietyyn rajaan asti*,
 - lisäämällä tiamiinihydrokloridia *tietyyn rajaan asti*;
 - g) rikkidioksidin, kaliumbisulfiitin tai kaliummetabisulfiitin, jota kutsutaan myös kaliumdisulfiitiksi tai kaliumpyrosulfiitiksi, käyttäminen;
 - h) rikkidioksidin poistaminen fysikaalisilla menetelmillä;
 - i) valkoisen rypäleen puristemehun ja käymistilassa olevien uusien valkoiviinien käsitteleminen viinivalmistuskäyttöön tarkoitetulla hiilellä, *tietyyn rajaan asti*;
 - j) kirkastaminen yhdellä tai usealla seuraavista viinivalmistuskäyttöön tarkoitetuista aineista:
 - elintarvikegelatiini,
 - kalaliima,
 - kaliumkaseiini ja kaliumkaseinaatti,
 - muna-albumiini ja/tai maitoalbumiini,
 - bentoniitti,
 - silikonidioksidi geelimäisessä tai kolloidisen liuoksen muodossa,
 - kaoliini,
 - tanniini,
 - pektolyttiset entsyymit,
 - betaglukanaasientsyymiseos erikseen määriteltävin edellytyksin;
 - k) sorbiinihapon tai kaliumsorbaatin käyttäminen;
 - l) viinihapon käyttäminen hapottamiseen liitteessä V olevissa E ja G kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti;
 - m) happamuuden vähentämiseksi yhden tai useamman seuraavan aineen käyttäminen liitteessä V olevissa E ja G kohdissa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti:
 - neutraali kaliumtartraatti,
 - kaliumbikarbonaatti,
 - kalsiumkarbonaatti, joka saattaa sisältää pieniä määriä L (+) viinihapon ja L (-) omenahapon kaksoiskalsiumsuolaa,
 - kalsiumtartraatti,
 - viinihappo, *erikseen määriteltävin edellytyksin*,
 - homogeeninen viinihappo-kalsiumkarbonaattiseos, johon on sekoitettu samassa suhteessa molempia hienoksi jauhettuja aineita;
 - n) Aleppo-mäntypihkan käyttö *erikseen määriteltävin edellytyksin*;
 - o) hiivasoluseoksien käyttäminen, *tietyyn rajaan asti*;
 - p) polyvinyyliipolypyrrolidonin käyttäminen, *tietyyn rajaan asti ja erikseen määriteltävin edellytyksin*;
 - q) maitohappobakteerien viinisuspension käyttäminen *erikseen määriteltävin edellytyksin*;

▼B

- r) lysotsyymin lisääminen, tiettyyn rajaan asti ja erikseen määriteltävin edellytyksin.
2. Viininvalmistuskäytännöt ja -käsittelyt, joita voidaan käyttää puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun valmistukseen tarkoitetulle rypäleen puristemehulle:
- ilmastus;
 - lämpökäsittelyt;
 - sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä, jos sen käyttö ei jätä epätoivottuja jäännöksiä käsiteltyyn tuotteeseen;
 - rikkidioksidin, kaliumbisulfiitin tai kaliummetabisulfiitin, jota kutsutaan myös kaliumdisulfiitiksi tai kaliumpyrosulfiitiksi, käyttäminen;
 - rikkidioksidin poistaminen fysikaalisilla menetelmillä;
 - käsitleminen viininvalmistuskäyttöön tarkoitetulla hiilellä;
 - kalsiumkarbonaatin, joka saattaa sisältää pieniä määriä L (+) viinihapon ja L (-) omenahapon kaksoiskalsiumsuolaa, käyttäminen;
 - ioninvaihtohartsien käyttäminen erikseen määriteltävin edellytyksin.
3. Viininvalmistusmenetelmät ja -käsittelyt, joita voidaan käyttää sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetulle käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, pöytäviinin valmistukseen soveltuvalle viinille, pöytäviinille, kuohuviinille, hiilihapotetulle kuohuviinille, helmeilevälle viinille, hiilihapotetulle helmeilevälle viinille, väkeville viineille ja tma-laatuviinille:
- sellaisen tuoreen, puhtaan ja liukenemattoman sakan käyttäminen, joka sisältää kuivan viinin äskettäin tapahtuneesta valmistuksesta peräisin olevia hiivoja, pienempinä kuin 5 %:n määrinä kuivissa viineissä;
 - ilmastus tai argonin tai typen avulla tehty kuplittaminen;
 - lämpökäsittelyt;
 - sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä, jos sen käyttö ei jätä epätoivottuja jäännöksiä käsiteltyyn tuotteeseen;
 - hiilidioksidin, argonin tai typen käyttäminen joko yksin tai sekoitettuna, inertin tilan luomiseksi ja tuotteen käsittelemiseksi suojassa ilmalta;
 - hiilidioksidin lisääminen tiettyyn rajaan asti;
 - rikkidioksidin, kaliumbisulfiitin tai kaliummetabisulfiitin, jota kutsutaan myös kaliumdisulfiitiksi tai kaliumpyrosulfiitiksi, käyttäminen tämän asetuksen mukaisin edellytyksin;
 - sorbiinihapon tai kaliumsorbaatin lisääminen, jos nautittavaksi toimitetun käsitellyn tuotteen sorbiinihapon lopullinen pitoisuus ei ole suurempi kuin 200 mg/l;
 - L-askorbiinihapon lisääminen tiettyyn rajaan asti;
 - sitruunahapon lisääminen viinin stabilisoimiseksi tiettyyn rajaan asti;
 - viinihapon käyttäminen hapottamisessa liitteessä V olevissa E ja G kohdassa säädettyin edellytyksin;
 - happamuuden vähentämiseksi yhden tai useamman seuraavan aineen käyttäminen liitteessä V olevissa E ja G kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti:
 - neutraali kaliumtartraatti,
 - kaliumbikarbonaatti,
 - kalsiumkarbonaatti, joka saattaa sisältää pieniä määriä L (+) viinihapon ja L (-) omenahapon kaksoiskalsiumsuolaa,
 - kalsiumtartraatti,
 - viinihappo erikseen määriteltävin edellytyksin,
 - homogeeninen viinihappo-kalsiumkarbonaattiseos, johon on sekoitettu samassa suhteessa molempia hienoksi jauhettuja aineita;
 - kirkastaminen yhdellä tai usealla seuraavista viininvalmistuskäyttöön tarkoitetuista aineista:
 - elintarvikegelatiini,
 - kalaliima,
 - kaliumkaseiini ja kaliumkaseinaatti,
 - muna-albumiini ja/tai maitoalbumiini,
 - bentoniitti,
 - silikonidioksidi geelimäisessä tai kolloidisen liuoksen muodossa,
 - kaoliini,
 - betaglukanaasientsyymiseos erikseen määriteltävin edellytyksin;

▼B

- n) tanniinin lisääminen;
 - o) valkoviinien käsitteleminen viinivalmistuskäyttöön tarkoitetulla hiilellä tiettyyn rajaan asti;
 - p) seuraavat käsittelyt, erikseen määriteltävin edellytyksin:
 - sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetun käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, valkoviinin ja roseeviinin käsitteleminen kaliumferrosyanidilla,
 - punaviinin käsitteleminen kaliumferrosyanidilla tai kalsiumfytaatilla;
 - q) mesoviinihapon lisääminen tiettyyn rajaan asti;
 - r) arabikumien käyttäminen;
 - s) DL-viinihapon, jota kutsutaan myös raseemiseksi hapoksi, tai sen neutraalin kaliumsuolan käyttäminen erikseen määriteltävin edellytyksin ylimääräisen kalsiumin saostamiseksi;
 - t) seuraavien aineiden käyttäminen sellaisen pullossa käyneen kuohuviinin valmistuksessa, jonka erottaminen sakasta on tehty juoksuttamalla:
 - kalsiumalginaatti
tai
 - kaliumalginaatti;
 - ta) hiivojen, joko kuivahiivojen tai viinisuspensiohiivojen, käyttäminen viiniyttämässä kuohuviinin valmistamiseksi;
 - tb) tiiamiini- ja ammoniumsuolojen lisääminen perusviiniin kuohuviinin valmistamisessa hiivan kehittymisen edistämiseksi seuraavin edellytyksin:
 - ravintosuolojen, diammoniumfosfaatin tai ammoniumsulfaatin kohdalla tiettyyn rajaan asti,
 - kasvunedistäjien osalta, tiamiinihydrokloridina, tiettyyn rajaan asti;
 - u) puhtaiden allyyli-isotiosyaniitissa kastettujen parafinilevyjen käyttö steriilin tilan luomiseksi, ainoastaan sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa tämä on perinteistä ja joissa sitä ei ole kansallisessa lainsäädännössä kielletty, jos se suoritetaan ainoastaan suuremmissa kuin 20 litran vetoisissa säiliöissä niin, ettei viiniin jää jälkeä allyyli-isotiosyanaatista;
 - v) lisätään tartraatin saostumisen edistämiseksi:
 - kaliumbitarraattia,
 - kalsiumtartraattia tiettyyn rajaan asti ja erikseen määriteltävin edellytyksin;
 - w) kuparisulfaattikäsittely tiettyyn rajaan asti viinin maku- tai hajuvirheiden poistamiseksi;
 - x) hiivasoluseoksien käyttäminen, tiettyyn rajaan asti;
 - y) polyvinyylipolypyrrolidonin käyttäminen, tiettyyn rajaan asti ja erikseen määriteltävin edellytyksin;
 - z) maitohappobakteerien viinisuspension käyttäminen erikseen määriteltävin edellytyksin;
 - za) elintarvikkeissa käytettäväksi tarkoitetuista väriaineista 30 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/36/EY⁽¹⁾ tarkoitetun sokerivärin lisääminen väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien värin parantamiseksi;
 - zb) lysotsyymiin lisääminen tiettyyn rajaan asti ja erikseen määriteltävin edellytyksin.
4. Viinivalmistusmenetelmät ja -käsittelyt, joita voidaan käyttää 3 kohdan johdantokappaleessa tarkoitettujen tuotteiden osalta ainoastaan *erikseen määriteltävien käyttöehtojen puitteissa*:
- a) hapen lisääminen;
 - b) elektrodialyysikäsittely viinikiven stabiloinnin varmistamiseksi;
 - c) ureaasin käyttö viinien ureapitoisuuden vähentämiseksi.

(1) EYVL L 237, 10.9.1994, s. 13.

▼**B**

LIITE V

TIETTYJEN VIININVALMISTUSKÄYTÄNTÖJEN RAJOITUKSET JA EDELLYTYKSET SEKÄ TUOTE-ERITELMÄT

A. Rikkidioksidipitoisuus

1. Muun viinin kuin kuohuviinin ja väkevän viinin kokonaisrikkidioksidipitoisuus ei saa sellaisenaan nautittavaksi toimitettaessa olla suurempi kuin:

- a) 160 milligrammaa litraa kohti punaviineissä;
- b) 210 milligrammaa litraa kohti valko- ja roseeviineissä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, rikkidioksidin enimmäispitoisuusraja nostetaan sellaisten viinien osalta, joiden jäännössokeripitoisuus inverttisokerina ilmaistuna on vähintään 5 grammaa litraa kohti:

- a) 210 milligrammaan litraa kohti punaviineissä ja 260 milligrammaan litraa kohti valko- ja roseeviineissä;
- b) 300 milligrammaan litraa kohti:

- viineissä, joista on oikeus käyttää yhteisön säännösten mukaisesti nimitystä ”Spätlese”,
- tma-laatuvalkoviineissä, joista on oikeus käyttää seuraavia tarkastettuja alkuperänimityksiä: Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, Saint-Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, Sainte-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac, johon voi liittyä myös nimike ”Côtes de Saussignac”, Haut Montravel, Côtes de Montravel tai Rosette,
- tma-laatuvalkoviineissä, joista on oikeus käyttää alkuperänimitystä Allela, la Mancha, Navarra, Penedès, Rioja, Rueda, Tarragona tai Valencia;
- Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevissa tma-laatuvalkoviineissä, jotka kuvataan ja joita esitellään Britannian lainsäädännön mukaisesti maininnalla ”botrytis” tai vastaavilla maininnoilla kuten ”noble harvest”, ”noble late harvested” tai ”special late harvested”;

▼**M1**

- tma-laatuvalkoviinit, joilla on oikeus suojattuun alkuperänimitykseen ”Gaillac”;
- tma-laatuviinit, joilla on oikeus alkuperänimitykseen ”Alto Adige” tai ”Trentino” ja joita kuvataan toisella seuraavista maininnoista tai niistä molemmilla: ”passito” tai ”vendemmia tardiva”;
- Moscato di Pantelleria naturale- ja Moscato di Pantelleria -tma-laatuviinit ;
- seuraavat maantieteellisellä merkinnällä varustetut pöytäviinit silloin kun niiden kokonaisalkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia ja jäännössokeripitoisuus yli 45 g/l:
 - Vin de pays de Franche-Comté,
 - Vin de pays des coteaux de l'Auxois,
 - Vin de pays de Saône-et-Loire,
 - Vin de pays des coteaux de l'Ardèche,
 - Vin de pays des collines rhodaniennes,
 - Vin de pays du comté Tolosan,
 - Vin de pays des côtes de Gascogne,
 - Vin de pays du Gers,
 - Vin de pays du Lot,
 - Vin de pays des côtes du Tarn,
 - Vin de pays de la Corrèze,
 - Vin de pays de l'Île de Beauté,
 - Vin de pays d'Oc
 - Vin de pays des côtes de Thau,
 - Vin de pays des coteaux de Murviel ;

▼**B**

- c) 350 milligrammaan litraa kohti viineissä, joista on oikeus käyttää yhteisön säännösten mukaisesti nimitystä ”Auslese”, ja valkoviineissä, joista voidaan käyttää Romanian lainsäädännön mukaisesti nimitystä

▼B

”alkuperältään valvottu ensiluokkainen viini” ja joista on oikeus käyttää nimiä: Murfatlar, Cotnari, Timave, Pietroasele, Valea Călugărească;

d) 400 milligrammaan litraa kohti:

— viineissä, joista on oikeus käyttää yhteisön säännösten mukaisesti nimityksiä ”Beerenauslese”, ”Ausbruch”, ”Ausbruchwein”, ”Trockenbeerenauslese” ja ”Eiswein”, sekä tma-laatuvalkoviineissä, joista on oikeus käyttää seuraavia tarkistettuja alkuperänimityksiä: Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures, Jurançon,

▼M1

— tma-laatuviinit, joilla on oikeus johonkin seuraavista suojatuista alkuperänimityksistä: Anjou-Coteaux de la Loire, Coteaux du Layon, jota seuraa alkuperäkunnan nimi, Coteaux du Layon, jota seuraa nimi ”Chaume”, Coteaux de Saumur, Pacherenc du Vic Bilh, Alsace ja Alsace grand cru, joita seuraa maininta ”vendanges tardives” tai ”sélection de grains nobles”,

— ylikypsistä rypäleistä valmistetut makeat viinit ja Kreikasta peräisin olevista kuivatuista rypäleistä valmistetut makeat viinit, joiden jäännöskeripitoisuus inverttisokerina ilmaistuna on vähintään 45 grammaa litraa kohti ja joilla on oikeus seuraaviin alkuperänimityksiin: Samos (Σῶμος), Rhodes (Ρόδος), Patras (Πατρα), Rio Patron (Ρίο Πατρών), Cephalonie (Κεφαλονία), Limnos (Λήμνος), Sitia (Σητεία), Santorin (Σαντορίνη), Nemea (Νεμέα), Daphnes (Δαφνές).

▼B

3. Ilmasto-olojen edellyttäessä voidaan päättää, että asianomaiset jäsenvaltiot voivat tietyillä yhteisön viininviljelyvyöhykkeillä sallia alueellaan tuotettavien viinien osalta, että tässä artiklassa tarkoitettuja 300:aa milligrammaa litraa kohti pienempiä rikkidioksidin enimmäispitoisuuksia nostetaan enintään 40 milligrammaa litraa kohti.
4. Jäsenvaltiot voivat soveltaa rajoittavampia säännöksiä alueellaan tuotettuihin viineihin.

B. Haihtuvien happojen pitoisuus

1. Haihtuvien happojen pitoisuus ei saa olla suurempi kuin:
 - a) 18 milliekvivalenttia litraa kohti käymistilassa olevassa rypäleen puristemehussa,
 - b) 18 milliekvivalenttia litraa kohti valko- ja roseeviineissä sekä enintään 31 päivään joulukuuta 1989 Espanjan alueella valkoviinin punaviininillä leikkaamisesta saaduissa tuotteissa,
 - c) 20 milliekvivalenttia litraa kohti punaviineissä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuuksia sovelletaan:
 - yhteisössä korjatuista rypäleistä valmistettuihin tuotteisiin tuotantovaiheessa ja kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa,
 - käymistilassa oleviin rypäleen puristemehuihin ja kolmansista maista peräisin oleviin viineihin kaikissa vaiheissa niiden saavuttua yhteisön alueelle.
3. Edellä 1 kohdasta voidaan tehdä poikkeuksia, jotka koskevat:
 - a) tiettyjä tma-laatuviinejä ja tiettyjä pöytäviinejä, joilla on maantieteellinen merkintä, jos:
 - niitä on vanhennettu vähintään kaksi vuotta, tai
 - ne on tuotettu erityisillä menetelmillä;
 - b) viinejä, joiden kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään 13 tilavuusprosenttia.

C. Väkevöimisen rajoitukset

1. Kun ilmasto-olot tietyillä yhteisön viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia edellä 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin ja pöytäviinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luonnollista alkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina saa lisätä ainoastaan, jos niiden luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus on:
 - a) A-viininviljelyvyöhykkeellä 5 tilavuusprosenttia,
 - b) B-viininviljelyvyöhykkeellä 6 tilavuusprosenttia,
 - c) C I a -viininviljelyvyöhykkeellä 7,5 tilavuusprosenttia,
 - d) C I b -viininviljelyvyöhykkeellä 8 tilavuusprosenttia,
 - e) C II -viininviljelyvyöhykkeellä 8,5 tilavuusprosenttia,
 - f) C III -viininviljelyvyöhykkeellä 9 tilavuusprosenttia.
3. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava liitteessä D tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, ja se ei saa ylittää seuraavia rajoituksia:
 - a) A-viininviljelyvyöhykkeellä 3,5 tilavuusprosenttia,
 - b) B-viininviljelyvyöhykkeellä 2,5 tilavuusprosenttia,
 - c) C-viininviljelyvyöhykkeillä 2 tilavuusprosenttia.
4. Niinä vuosina, joina ilmasto-olot ovat olleet epätavallisen huonot, 3 kohdassa tarkoitettujen alkoholipitoisuuden lisäys voi olla:
 - a) A-viininviljelyvyöhykkeellä 4,5 tilavuusprosenttia;
 - b) B-viininviljelyvyöhykkeellä 3,5 tilavuusprosenttia.

D. Väkevöimiskäsittelyt

1. Edellä C kohdassa tarkoitettua luonnollista alkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina saa lisätä ainoastaan:
 - a) tuoreiden rypäleiden, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja käymistilassa olevan uuden viinin osalta ainoastaan lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - b) rypäleen puristemehun osalta ainoastaan lisäämällä sakkaroosia tai tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan lukien,
 - c) pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin ja pöytäviinin osalta ainoastaan osittain tiivistämällä jäähdyttämisen avulla.
2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön.
3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja ainoastaan niillä viininviljelyalueilla, joilla sakkaroosin lisääminen on perinteisesti tai poikkeuksellisesti toteutettu 8 päivänä toukokuuta 1970 voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti.
4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia C-viininviljelyvyöhykkeillä.
5. Sovellettaessa C kohdan 4 kohtaa pitoisuuden lisääntymistä koskevat rajat nostetaan 15 tilavuusprosenttiin A-viininviljelyvyöhykkeellä ja 11 tilavuusprosenttiin B-viininviljelyvyöhykkeellä.
6. Tiivistäminen ei saa aiheuttaa yli 20 prosentin vähenemistä alkuperäisessä tässä menetelmässä käytettävän rypäleen puristemehun, pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytäviinin määrässä eikä missään tapauksessa niiden luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääntymistä yli 2 tilavuusprosenttia.
7. Edellä mainitut käsittelyt eivät saa missään tapauksessa lisätä toimenpiteissä käytettyjen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin, pöytäviinin valmistukseen soveltuvan viinin tai pöytäviinin alkoholipitoisuutta yli 11,5 tilavuusprosenttiin A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 12 tilavuusprosenttiin B-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 12,5 tilavuusprosenttiin C I a- ja C I b -viininviljelyvyöhykkeillä, yli 13 tilavuusprosenttiin C II -viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 13,5 tilavuusprosenttiin C III -viininviljelyvyöhykkeillä.

▼B

8. Punaviinin osalta 7 kohdassa mainittujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden saa kuitenkin nostaa 12 tilavuusprosenttiin A-viininviljelyvyöhykkeellä ja 12,5 tilavuusprosenttiin B-viininviljelyvyöhykkeellä.
9. Pöytäviinin valmistukseen soveltuva viiniä ja pöytäviiniä ei saa tiivistää, jos ne tuotteet, joista nämä on valmistettu, on käsitelty 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä.

E. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä:
 - a) A, B, C I a- ja C I b -viininviljelyvyöhykkeillä osittainen happamuuden vähentäminen,
 - b) C II -ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista,
 - c) C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.
2. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.
3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
5. Lisäksi tiivistämiseen tarkoitettun rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.
6. Niinä vuosina, joina ilmasto-olot ovat olleet poikkeukselliset, jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen C I a- ja C I b -viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 1 kohdassa tarkoitettujen C II- ja C III a- ja C III b -viininviljelyvyöhykkeitä koskevien edellytysten mukaisesti.
7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei tapauskohtaisesti päätetä poikkeuksesta, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

F. Makeuttaminen

1. Pöytäviiniä on sallittua makeuttaa ainoastaan:
 - a) rypäleen puristemehulla, jonka suurin kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on sama kuin kyseisen pöytäviinin, jos tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu, käymistilassa oleva uusi viini, pöytäviinin valmistukseen soveltuva viini tai pöytäviini on käsitelty yhdellä D kohdan 1 kohdassa tarkoitetuista tavoista,
 - b) tiivistetyllä rypäleen puristemehulla, puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai rypäleen puristemehulla edellyttäen, että kyseisen pöytäviinin kokonaisalkoholipitoisuus ei nouse enemmän kuin 2 tilavuusprosenttia, jos a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita ei ole käsitelty yhdellä D kohdan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
2. Sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettujen ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotujen viinien makeuttaminen on kielletty yhteisön alueella.
3. Muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen tuontiviinien makeuttamiseen sovelletaan erikseen vahvistettavia sääntöjä.

G. Käsittelet

1. Jokainen D ja E kohdassa tarkoitettu käsittely viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta on sallittu vain, jos se suoritetaan erikseen määriteltävin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä pöytäviinin valmistukseen soveltuva viiniksi, pöytäviiniksi tai muuksi 1 artiklan 2 kohdan mukaiseksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

▼B

2. Sama koskee pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinien tiivistämistä, happamuuden lisäämistä ja vähentämistä.
3. Pöytäviinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät rypäleet on korjattu.
4. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.
5. Jokaisesta 1-4 kohdassa tarkoitettusta käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä sakkaroosin, tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla sekä erikseen määriteltävillä kauppiailta samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.
6. Jokainen E kohdassa tarkoitettu käsittely on merkittävä saateasiakirjaan, jonka perusteella näillä käsittelyillä käsitellyt tuotteet saatetaan liikkeeseen.
7. Poikkeuksellisista ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta näitä toimenpiteitä saa toteuttaa ainoastaan:
 - a) C-viininviljelyvyöhykkeillä ennen 1 päivää tammikuuta,
 - b) A- ja B-viininviljelyvyöhykkeellä ennen 16 päivää maaliskuuta,
 ja ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteen osalta.
8. Tiivistämistä jäädyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan.

H. Kuohuviini

1. Tämän liitteen I kohdassa ja liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitetaan:
 - a) ”*cuvéella*”:
 - rypäleen puristemehua,
 - viiniä,
 - ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoituksia, jotka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen;
 - b) ”*tirage-liuksella*”:
 - tuotetta, joka on tarkoitettu lisättäväksi cuvéehen jälkikäymisen aikaansaamiseksi;
 - c) ”*expedition-liuksella*”:
 - tuotetta, joka on tarkoitettu lisättäväksi kuohuviineihin erityisten makuominaisuuksien aikaansaamiseksi.
2. Expedition-liuos saa sisältää ainoastaan:
 - sakkaroosia,
 - rypäleen puristemehua,
 - käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua,
 - tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - viiniä tai
 - näiden sekoitusta,
 joihin on mahdollisesti lisätty viinitislettä.
3. Kaikenlainen cuvéen väkevöiminen on kielletty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen mukaisesti sallittua cuvéen ainesosien väkevöimistä.
4. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin erikseen vahvistettavien edellytyksin sallia cuvéen väkevöimisen kuohuviinien valmistuspaikalla niiden alueiden ja lajikkeiden osalta, joiden kannalta se on teknisesti perusteltua. Tämä väkevöiminen voidaan tehdä lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua. Sakkar-

▼B

oosin tai tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen on sallittua, jos tämä menetelmä on perinteisesti tai poikkeuksellisesti ollut käytössä kyseisessä jäsenvaltiossa 24 päivänä marraskuuta 1974 voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttämisen.

5. Tirage-liuoksen lisäämistä ja expedition-liuoksen lisäämistä ei pidetä väkevöintinä eikä makeuttamisena. Tirage-liuoksen lisääminen saa lisätä cuvéen kokonaisalkoholipitoisuutta enintään 1,5 tilavuusprosenttia. Tämä lisäys mitataan laskemalla cuvéen ja kuohuviinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden välinen ero ennen expedition-liuoksen lisäämistä.
6. Expedition-liuoksen lisääminen on tehtävä siten, että kuohuviinien todellinen alkoholipitoisuus nousee enintään 0,5 tilavuusprosenttia.
7. Cuvéen ja sen ainesosien makeuttaminen on kiellettyä.
8. Sen lisäksi, että cuvéen ainesosien happamuutta voidaan lisätä tai vähentää muiden tämän liitteen säännösten mukaisesti, myös cuvéen happamuutta saa lisätä tai vähentää. Cuvéen happamuuden vähentäminen ja happamuuden lisääminen sulkevat pois toinen toisensa. Happamuutta saa lisätä korkeintaan 1,50 grammaa viinihappoa litrassa eli 20 milliekvivalenttia litrassa.
9. Niinä vuosina, joina sääolot ovat olleet poikkeukselliset, enimmäisraja-arvoa 1,5 grammaa litrassa eli 20 milliekvivalenttia litrassa, voidaan nostaa 2,5 grammaan litrassa eli 34 milliekvivalenttiin litrassa, jos tuotteiden luonnollinen happamuus on alle 3 grammaa viinihappoa litrassa eli 40 milliekvivalenttia litrassa.
10. Kuohuviinin sisältämä hiilidioksidi saa olla peräisin ainoastaan sen cuvéen alkoholikäymisestä, josta kyseinen viini valmistetaan.

Jos kyseessä ei ole rypäleiden, rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan rypälemehun jalostaminen suoraan kuohuviiniksi, mainitun käymisen syynä saa olla ainoastaan tirage-liuoksen lisääminen. Käyminen saa tapahtua vain pulloissa tai suljetussa sammiossa.

Hiilidioksidin käyttäminen vastapaineella juoksettaessa sallitaan valvonnan alaisena ja sillä edellytyksellä, että kuohuviinin sisältämä hiilidioksidin paine ei tämän johdosta nouse.

11. Muiden kuohuviinien kuin laatukuohuviinien tai tma-laatukuohuviinien osalta:
 - a) niiden valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina on oltava vähintään 8,5 tilavuusprosenttia,
 - b) niiden valmistukseen tarkoitettu tirage-liuos saa sisältää ainoastaan:
 - rypäleen puristemehua,
 - käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua,
 - tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua tai
 - sakkaroosia ja viiniä.
 - c) Niiden todellisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina, mahdollisesti lisättyyn expedition-liuokseen sisältyvä alkoholi mukaan lukien, on oltava vähintään 9,5 tilavuusprosenttia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 44 artiklan 3 kohdan soveltamista.
 - d) Niiden kokonaisrikkidioksidipitoisuus saa olla enintään 235 milligrammaa litrassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten rajoittavampien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan tuotettuihin kuohuviineihin.
 - e) Jos sääolot tietyillä yhteisön viinivyohtyhykkeillä sitä edellyttävät, kyseiset jäsenvaltiot voivat sallia niiden alueella tuotettujen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, että niiden rikkidioksidin enimmäispitoisuutta nostetaan enintään 40 milligrammaa litrassa, jollei tämän luvan saaneita viinejä lähetetä kyseisen jäsenvaltion ulkopuolelle.

I. Laatukuohuviinit

1. Laatukuohuviinien valmistukseen tarkoitettujen cuvéiden kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9,5 tilavuusprosenttia.
2. Laatukuohuviinin valmistukseen tarkoitettu tirage-liuos saa sisältää vain
 - a) sakkaroosia,
 - b) tiivistettyä rypäleen puristemehua,

▼B

- c) puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua,
- d) rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua, josta voidaan saada pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä,
- e) pöytäviinin valmistukseen soveltuvaa viiniä,
- f) pöytäviiniä, tai
- g) tma-laatuviiniä.

3. Maustetut laatuohuviinit:

- a) Poikkeuksia lukuun ottamatta maustettuja laatuohuviinejä voidaan valmistaa vain käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan erikseen laadittavassa luettelossa mainituista viiniköynnöslajikkeista peräisin olevaa rypälemehua tai käymistilassa olevaa rypälemehua.

Maustettuja laatuohuviinejä voidaan kuitenkin valmistaa käyttämällä cuvéen ainesosina Trentino-Alto Adigen, Veneton ja Friuli-Venezia Giulian alueilta korjatun Prosecco-viiniköynnöslajikkeen rypäleistä saatua viinejä.

- b) Ennen cuvéen valmistusta ja sen jälkeen tapahtuvan käymisen säätely jälkikäymisen aikaansaamiseksi cuvéehen voidaan suorittaa ainoastaan jäähdytysmenetelmän tai muiden fysikaalisten menetelmien avulla.
- c) Expedition-liuoksen lisääminen on kielletty.
- d) Poiketen liitteessä VI olevan K kohdan 4 kohdasta maustettujen laatuohuviinien todellisen alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 6 tilavuusprosenttia.
- e) Maustettujen laatuohuviinien kokonaisalkoholipitoisuuden on oltava vähintään 10 tilavuusprosenttia.
- f) Poiketen liitteessä VI olevan K kohdan 6 kohdan ensimmäisestä alakohdasta maustettujen laatuohuviinien ylipaineen on oltava vähintään 3 baaria, kun niitä säilytetään suljetuissa säiliöissä 20 °C:n lämpötilassa.
- g) Poiketen liitteessä VI olevan K kohdan 8 kohdasta maustettujen laatuohuviinien valmistuksen on kestettävä vähintään yksi kuukausi.

4. Tuottajajäsenvaltiot voivat määritellä kaikki tässä osastossa tarkoitettujen ja niiden alueella tuotettujen laatuohuviinien tuotantoon ja liikkuvuuteen liittyvät täydentävät tai tiukemmat ominaisuudet ja vaatimukset.

5. Laatuohuviinien valmistukseen sovelletaan myös

- H kohdan 1-10 kohdassa;
- liitteessä VI olevan K kohdan 4 ja 6-9 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä 5 kohdassa olevan 3 kohdan d, f ja g alakohdan soveltamista.

J. Väkevä viini

1. Väkevän viinin valmistuksessa on käytettävä seuraavia tuotteita:

- käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
- viini,
- edellisissä luetelmakohdissa tarkoitettujen tuotteiden sekoitukset tai
- tiettyjen erikseen laadittavassa luettelossa mainittujen väkevien tma-laatuviinien osalta rypäleen puristemehu tai sen ja viinin sekoitus.

2. Myös seuraavia on lisättävä:

- a) muiden kuin b alakohdassa tarkoitettujen väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien osalta:
 - i) seuraavia tuotteita joko yksinään tai sekoitettuina:
 - viinialan tuotteista, kuivatut rypäleet mukaan lukien, tislattu neutraali alkoholi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia ja jolla on yhteisön säännöksissä määritellyt ominaisuudet,
 - viinistä tai kuivatusta rypäleistä saatu tisle, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia ja enintään 86 tilavuusprosenttia ja jolla on määriteltävät ominaisuudet,
 - ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - i alakohdassa mainitun tuotteen yhdistämisestä 1 kohdan ensimmäisessä tai neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun saatu tuote,

▼B

- b) tiettyjen erikseen laadittavassa luettelossa mainittujen väkevien tma-laatuviinien osalta:
- i) joko a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yksinään tai sekoitettuna;
 - ii) tai yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 95 tilavuusprosenttia ja enintään 96 tilavuusprosenttia ja jolla on yhteisön säännöksissä tai niiden puuttuessa asiaa koskevissa kansallisissa säännöksissä määritellyt ominaisuudet,
 - viinistä tai rypäleiden puristejäännöksestä tislattu alkoholi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia ja enintään 86 tilavuusprosenttia ja jolla on yhteisön säännöksissä tai niiden puuttuessa asiaa koskevissa kansallisissa säännöksissä määritellyt ominaisuudet,
 - kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia ja pienempi kuin 94,5 tilavuusprosenttia ja jolla on yhteisön säännöksissä tai niiden puuttuessa asiaa koskevissa kansallisissa säännöksissä määritellyt ominaisuudet;
 - iii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
 - avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - ii alakohdassa mainittujen tuotteiden yhdistämisestä 1 kohdan ensimmäisessä tai neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun saatu tuote.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, joita käytetään väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien valmistukseen, saa tarvittaessa soveltaa ainoastaan tässä asetuksessa tarkoitettuja viininvalmistusmenetelmiä ja -käsittelyjä.
4. Kuitenkin:
- a) tilavuusprosentteina ilmoitetun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäksi saa aiheutua ainoastaan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden käytöstä, ja
 - b) erikseen määriteltyjen tuotteiden osalta voidaan tehdä poikkeuksia, jos ne kuuluvat perinteisiin käytäntöihin; näillä poikkeuksilla voidaan antaa kyseiselle jäsenvaltiolle oikeus sallia kalsiumsulfaatin käyttö, jos näin käsitellyn tuotteen sulfaattipitoisuus on enintään 2,5 g/l kaliumsulfaattina ilmaistuna. Näiden tuotteiden täydentävä happamuuden lisääminen viinihapon avulla on sallittua, kun enimmäisraja on 1,5 g/l.
5. Väkeviin viineihin ja väkeviin tma-laatuviineihin saa soveltaa tässä asetuksessa tarkoitettuja viininvalmistusmenetelmiä ja -käsittelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten rajoittavampien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat antaa alueellaan tuotettujen väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien osalta.
6. Myös seuraavat ovat sallittuja:
- a) makeuttaminen, jota koskee ilmoitus- ja rekisteröintivaatimus, jos siihen käytettyjä tuotteita ei ole väkevöity tiivistetyllä rypäleen puristemehulla seuraavia käyttäen:
 - tiivistetty rypäleen puristemehu tai puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu, jos kyseisen viinin alkoholipitoisuuden lisäksi on enintään 3 tilavuusprosenttia,
 - erikseen laadittavassa luettelossa esiintyvien tuotteiden osalta kuivuneista viinirypäleistä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu tai puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu tai käymistilassa oleva rypäleen puristemehu, jos kyseisen viinin alkoholipitoisuuden lisäksi tilavuusprosentteina on enintään 8 tilavuusprosenttia,
 - erikseen laadittavassa luettelossa esiintyvien viinien osalta tiivistetty rypäleen puristemehu tai puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu, jos kyseisen viinin alkoholipitoisuuden lisäksi on enintään 8 tilavuusprosenttia;
 - b) alkoholin, tisleen tai tislatur alkoholiuoman lisääminen 1 ja 2 kohdan mukaisesti vanhentamisen aikana tapahtuvan haihtumisen korvaamiseksi;

▼B

- c) erikseen laadittavassa luettelossa esiintyvien tuotteiden osalta vanhentaminen astioissa enintään 50 °C:n lämpötilassa.
7. Rajoittamatta sellaisten rajoittavampien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat antaa alueellaan tuotettujen väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien osalta, tällaisten viinien kokonaisrikkidioksidipitoisuus nautittavaksi toimitettaessa ei saa olla enemmän kuin:
- a) 150 mg/l, jos jäännössokeripitoisuus on pienempi kuin 5 g/l,
 - b) 200 mg/l, jos jäännössokeripitoisuus on suurempi kuin 5 g/l.
8. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen väkevien viinien ja väkevien tma-laatuviinien valmistuksessa käytettyjen tuotteiden valmistamiseen käytetyt viinilajikkeet on valittava 42 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista lajikkeista.
9. Väkevää tma-laatuviiniä lukuun ottamatta 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luonnollisen alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 12 tilavuusprosenttia.

LIITE VI

TMA-LAATUVIINI

A. Määritellyt alueet

1. 'Määritellyllä alueella' tarkoitetaan sellaista viininviljelyaluetta tai sellaisen viininviljelyalueitten kokonaisuutta, joka tuottaa erityisiä laatuominaisuuksia omaavia viinejä ja jonka nimeä käytetään kuvaamaan tma-laatuviinejä.
2. Jokainen määritelty alue rajataan niin tarkkaan kuin mahdollista viininviljelylohkon tai viinitarhan rajojen mukaan. Tässä jokaisen jäsenvaltion, jota asia koskee, tekemässä rajauksessa otetaan huomioon näillä alueilla tuotettujen viinien laatuun vaikuttavat tekijät ja erityisesti maaperän ja pohjamaan ominaislaatu, ilmasto sekä viininviljelylohkojen tai viinitarhojen sijainti.
3. Määritelty alue kuvataan sen maantieteellisen nimen perusteella.

Kuitenkin nimityksiä

- "Muscadet",
- "Blanquette",
- "Vinho verde",
- "Cava", jota käytetään tietyistä tma-laatukuohuviineistä, ja
- "Manzanilla"

pidetään vastaavasti jäsenvaltioiden ennen 1 päivää maaliskuuta 1986 kyseisille määritellyille alueille rajaamina ja sääntelemänä niminä.

Hiilihapottomien viinien osalta mainintaa "Κάβα" ja/tai "Cava" voidaan käyttää kreikkalaisten pöytäviinien kuvaamiseen kyseisten viinien ikääntymiseen liittyvänä tietona.

4. Määritellyn alueen maantieteellisen nimen on oltava riittävän täsmällinen ja tunnetusti tuotantoalueeseen liittyvä, jotta sekaannukset voidaan välttää.

B. Viinilajikkeet

1. Jäsenvaltioiden on laadittava 19 artiklassa tarkoitettu luettelo kustakin alueellaan tuotetun tma-laatuviinin tuotantoon soveltuvasta viiniköynnöslajikkeesta. Näiden lajikkeiden on kuuluttava ainoastaan Vitis vinifera -lajiin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon kuulumattomat viiniköynnöslajikkeet on hävitettävä lohkoilta tai viinitarhoista, jotka on tarkoitettu tma-laatuviinin tuotantoon.
3. Edellä 2 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat kuitenkin hyväksyä luetteloon kuulumattoman viiniköynnöslajikkeen kolmen vuoden kuluessa laskettuna määritellyn alueen 31 päivän joulukuuta 1979 jälkeen tehdyn rajauksen voimaantulopäivästä, jos tämä viiniköynnöslajike kuuluu Vitis vinifera -lajiin eikä sen osuus ole suurempi kuin 20 prosenttia kyseisen lohkon tai viinitarhan viiniköynnöslajikkeista.
4. Edellä 3 kohdassa säädetyn ajanjakson loppuun mennessä kaikissa tma-laatuviinin tuotantoon tarkoitetuissa viinitarhoissa ja kaikilla tma-laatuviinin tuotantoon tarkoitetuilla lohkoilla saa viljellä ainoastaan 1 kohdassa mainitussa luettelossa olevia viinilajikkeita. Jos tätä säännöstä ei noudateta, yhdelläkään kyseiseltä viinitarhalla tai lohkolta korjatuista rypäleistä valmistetulla viinillä ei ole oikeutta nimitykseen "tma-laatuviini".

C. Viininviljelykäytännöt

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava asianmukaiset, tma-laatuviinien parhaan mahdollisen laadun varmistamiseksi tarvittavia viljelykäytäntöjä koskevat säännökset.
2. Viininviljelyvyöhykkeellä saa kastella ainoastaan kyseisen jäsenvaltion luvalla. Jäsenvaltio voi antaa tämän luvan ainoastaan, jos se on ekologisten olosuhteiden vuoksi perusteltua.

▼B

D. Käsittelyalueet

1. Tma-laatuviinejä saa tuottaa ainoastaan:
 - a) B kohdan 1 kohdassa tarkoitettussa luettelossa olevista viiniköynnöslajikkeista peräisin olevista ja määritellyltä alueelta korjatuihin rypäleistä,
 - b) jalostamalla a alakohdassa tarkoitetuista rypäleistä rypäleen puristemehua ja tällä tavoin saadusta rypäleen puristemehusta viiniä sekä valmistamalla tätä viiniä tai kuohuviiniä sellaisella määritellyllä alueella, jolta käytetyt rypäleet on korjattu.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa määrätään, kun kyseessä on tuottajajäsenvaltion erityisten säännösten mukainen perinteinen käytäntö, tämä jäsenvaltio voi sallia 31 päivään elokuuta 2003 saakka nimenomaisin luvuin ja jollei asianmukaisesta valvonnasta muuta johdu, että tma-laatuohuviiniä valmistetaan korjaamalla tämän viinin perustuotetta lisäämällä siihen yhtä tai useampaa sellaista viinituotetta, joka ei ole peräisin siltä määritellyltä alueelta, jonka nimellä tämä viini on varustettu, sillä edellytyksellä, että:
 - tätä lisättävää viinituotetyyppeä ei tuoteta mainitulla määritellyllä alueella siten, että sillä olisi samat ominaisuudet kuin niillä tuotteilla, jotka eivät ole peräisin tältä määritellyltä alueelta,
 - korjaaminen on asiaa koskevissa yhteisön säännöksissä tarkoitettujen viininvalmistusmenetelmien ja määritelmien mukainen,
 - sellaisten lisättävien viinituotteiden kokonaismäärä, jotka eivät ole peräisin määritellyltä alueelta, ei ylitä 10:tä prosenttia määritellyltä alueelta peräisin olevien käytettyjen tuotteiden kokonaismäärästä. Komissio voi kuitenkin 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa jäsenvaltiolle luvan sallia poikkeustapauksissa 10 prosenttia, mutta ei 15 prosenttia ylittävät lisäysprosentit.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan ainoastaan, jos kyseisen tuottajajäsenvaltion säännöksissä oli olemassa tällainen säännös ennen 31 päivää joulukuuta 1995.

Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo tässä kohdassa tarkoitetuista tma-laatuohuviinien nimistä ja annettava se tiedoksi komissiolle, joka julkaisee luettelon *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, C-sarjassa.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdasta määrätään, muuta tma-laatuviiniä kuin tma-laatuohuviiniä saa tuottaa kyseisen määrittelyn alueen välittömässä läheisyydessä olevalla alueella, jos kyseinen jäsenvaltio on siitä säättänyt nimenomaisella luvalla ja tietyin edellytyksin.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat sallia tapauskohtaisilla luvilla, ja jollei asianmukaisesta valvonnasta muuta johdu, tma-laatuviinin valmistuksen jalostamalla rypäleistä rypäleen puristemehua ja rypäleen puristemehusta viiniä sekä valmistamalla tätä viiniä jopa kyseisen määrittelyn alueen välittömässä läheisyydessä olevan alueen ulkopuolella, kun kyseessä on perinteinen käytäntö, jos tämä käytäntö:

 - oli käytössä ennen 1 päivää syyskuuta 1970, tai kun kyseessä ovat tämän päivämäärän jälkeen yhteisöön liittyneet maat, ennen näiden todellista liittymispäivää,
 - ei ole keskeytynyt näiden päivämäärien jälkeen ja
 - koskee määriä, jotka eivät ole kyseisen jalostajan osalta sen jälkeen kasvaneet markkinoiden yleisen kehityksen määriä enempää.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa määrätään, tma-laatuohuviiniä saa valmistaa kyseisen määrittelyn alueen välittömässä läheisyydessä olevalla alueella, jos kyseinen jäsenvaltio on siitä säättänyt nimenomaisella luvalla ja tietyin edellytyksin.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat sallia tapauskohtaisilla luvilla tai alle viisi vuotta kestäville nimenomaisilla luvilla ja jollei asianmukaisesta valvonnasta muuta johdu, että tma-laatuohuviiniä valmistetaan jopa kyseisen määrittelyn alueen välittömässä läheisyydessä olevan alueen ulkopuolella, kun kyseessä on perinteinen käytäntö, joka on ollut käytössä vähintään 24 päivästä marraskuuta 1974 tai, kun kyseessä ovat tämän päivämäärän jälkeen yhteisöön liittyneet maat, ennen näiden todellista liittymispäivää.
5. Jokaisen sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön tai henkilöryhmittymän, jolla on hallussaan tma-laatuviinin valmistuksen edellytykset täyttäviä rypäleitä tai rypäleen puristemehua sekä muita nämä edellytykset täyttämättömiä tuotteita, on varmistettava niiden erillinen viiniyttäminen ja varastointi; muutoin niistä saatua viiniä ei voi pitää tma-laatuviininä.
6. Edellä olevaa 5 kohtaa lukuun ottamatta tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta väkevään tma-laatuviiniin.

▼B

E. Luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin alueellaan tuotetun tma-laatuviinin luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina. Tätä tilavuusprosentteina ilmoitettua luonnollista alkoholipitoisuutta määritettäessä on otettava huomioon erityisesti kymmenen edeltävän vuoden aikana kirjatut alkoholipitoisuudet. Ainoastaan määritellyn alueen edustavimmista maaperistä saadut laadultaan tyydyttävät sadot otetaan huomioon.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luonnollinen vähimmäisalkoholipitoisuus voidaan vahvistaa saman tma-laatuviinin osalta eri suuruisiksi:
 - a) sen osa-alueen, paikallisen hallintoalueen tai sen osan mukaan,
 - b) sen viinilajikkeen tai -lajikkeiden mukaan,
 josta käytetyt rypäleet ovat peräisin.
3. Tma-laatuviinejä ja väkeviä tma-viinejä lukuun ottamatta ja ellei toisin päätetä, 1 kohdassa tarkoitettujen alkoholipitoisuuksien on oltava vähintään:
 - a) 6,5 tilavuusprosenttia A-vyöhykkeellä, lukuun ottamatta määriteltyjä alueita Mosel-Saar-Ruwer, Ahr, Mittelrhein, Sachsen, Saale-Unstrut, Moselle luxembourgeoise, Englanti ja Wales, joille vahvistettu alkoholipitoisuus on 6 tilavuusprosenttia;
 - b) 7,5 tilavuusprosenttia B-vyöhykkeellä;
 - c) 8,5 tilavuusprosenttia C I a -vyöhykkeellä;
 - d) 9 tilavuusprosenttia C I b -vyöhykkeellä;
 - e) 9,5 tilavuusprosenttia C II -vyöhykkeellä;
 - f) 10 tilavuusprosenttia C III -vyöhykkeellä.

F. Viiniyttämisen ja valmistusmenetelmät

1. Jokainen tuottajajäsenvaltio määrittelee kullekin näistä viineistä ne viiniyttämisen ja viininvalmistuksen erityismenetelmät, joilla saadaan tma-laatuviinejä.
2. Jos ilmasto-olot jollakin E kohdassa tarkoitetuista viinivyöhykkeistä sitä edellyttävät, kyseiset jäsenvaltiot voivat sallia tma-laatuviinin valmistukseen soveltuvien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin luonnollisen (todellisen tai potentiaalisen) tilavuusprosentteina ilmaistun alkoholipitoisuuden lisäämisen, lukuun ottamatta väkevien tma-laatuviinien jalostukseen tarkoitettuja tuotteita. Lisäys ei saa ylittää liitteessä V olevan C kohdan 3 kohdassa tarkoitettuja rajoja.
3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina voidaan päättää, että 2 kohdassa tarkoitettu alkoholipitoisuuden lisäys voi saavuttaa liitteessä V olevan C kohdan 4 kohdassa tarkoitettuja rajat. Tämä lupa ei rajoita kyseisessä kohdassa annetun mahdollisen vastaavan luvan käyttöä pöytäviineihin.
4. Luonnollista alkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina saa lisätä ainoastaan menetelmillä ja edellytyksillä, joita tarkoitetaan liitteessä V olevassa D kohdassa lukuun ottamatta sen 7 kohtaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää tiivistetyn rypäleen puristemehun käytön.
5. Tma-laatuviinien kokonaisalkoholipitoisuuden on oltava vähintään 9 tilavuusprosenttia. Tiettyjen erikseen laadittavassa luettelossa olevien väkevöimättömien tma-laatuvalkoviinien kokonaisalkoholipitoisuuden on kuitenkin oltava vähintään 8,5 tilavuusprosenttia. Tätä kohtaa ei sovelleta tma-laatuohuviineihin ja väkeviin tma-laatuviineihin.

G. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen sekä makeuttaminen

1. Tma-laatuviinin valmistukseen soveltuvien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin happamuuden lisäämiseen ja vähentämiseen sovellettavat edellytykset ja rajoitukset sekä lupien ja poikkeusten myöntämismenettelyt annetaan liitteessä V olevassa E kohdassa.
2. Jäsenvaltio voi sallia tma-laatuviinin makeuttamisen ainoastaan, jos se tapahtuu:
 - a) liitteessä V olevassa F kohdassa vahvistettuja edellytyksiä ja rajoituksia noudattaen,

▼B

- b) sillä määritellyllä alueella, jolta kyseinen tma-laatuviini on peräisin, tai sen välittömässä läheisyydessä olevalla alueella, muutoin kuin erikseen määriteltävissä poikkeustapauksissa,
 - c) käyttämällä yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - rypäleen puristemehu,
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu.
3. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun on oltava peräisin samalta määritellyltä alueelta kuin niiden viinien, joiden makeutukseen niitä käytetään.
4. Tätä G kohtaa ei sovelleta tma-laatukuohuviineihin ja väkeviin tma-laatuviineihin.

H. Väkevoimisen sekä happamuuden lisäämisen ja vähentämisen käytännöt

1. Kukin F kohdassa ja G kohdan 1 kohdassa tarkoitettu väkevoimis- sekä happamuuden lisäämis- ja vähentämistoimenpide sallitaan ainoastaan, jos ne tehdään liitteessä V olevassa G kohdassa säädetyin edellytyksin.
2. Jollei D kohdan 4 kohdasta muuta johdu, tällaiset toimet saa tehdä ainoastaan sillä määritellyllä alueella, jolta käytetyt tuoreet rypäleet on korjattu.

I. Hehtaariuotokset

1. Asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava kullekin tma-laatuviinille hehtaariuotokset ilmaistuna rypäleiden, rypäleen puristemehun tai viinin määrinä.
2. Vahvistamisessa otetaan huomioon erityisesti kuluneiden kymmenen vuoden aikana saadut uotokset. Ainoastaan määritellyn alueen edustavimmista maaperistä saadut laadultaan tyydyttävät sadot otetaan huomioon.
3. Hehtaariuotokset voidaan vahvistaa eri suuruisiksi samalle tma-laatuviinille:
 - a) sen osa-alueen, paikallisen hallintoalueen tai sen osan mukaan,
 - b) sen viinilajikkeen tai -lajikkeiden mukaan,
 joista käytetyt rypäleet ovat peräisin.
4. Kyseinen jäsenvaltio voi tarkistaa tällä tavoin vahvistettua satoa.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun uotoksen ylittäminen johtaa oikeutetun nimikkeen käytön kieltämiseen koko sadolta, jollei jäsenvaltioiden tarvittaessa tuotantoalueen mukaisesti antamin edellytyksin säädetä yleisestä tai erityisestä poikkeuksesta; nämä edellytykset koskevat erityisesti kyseisten viinien tai tuotteiden käyttötarkoitusta.

J. Analyttiset ja aistinvaraiset tutkimukset

1. Tuottajien on tehtävä viinille, jolle he hakevat tma-laatuviinin nimitystä, seuraavat analyttiset ja aistinvaraiset tutkimukset:
 - a) analyttisessä määrittelyssä on mitattava vähintään niiden kyseisen tma-laatuviinin laatutekijöiden arvot, jotka ovat 3 kohdassa lueteltujen joukossa. Tuottajajäsenvaltio antaa kunkin tma-laatuviinin osalta näiden tekijöiden raja-arvot, ja
 - b) aistinvarainen tutkimus koskee väriä, kirkkautta, tuoksua ja makua.
2. Jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen toimielin voi suorittaa pistokokein 1 alakohdassa tarkoitetut määrittelyt siihen asti, kun niiden järjestelmällisistä ja yleisestä soveltamisesta annetaan asianmukaiset säännökset.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut laatutekijät ovat seuraavat:
 - A. Viinin käyttäytymistestien perusteella vahvistettavat
 1. Ilman vaikutus
 2. Kylmän vaikutus
 - B. Mikrobiologisen kokeen perusteella vahvistettavat
 3. Kasvatus lämpökaapissa
 4. Viinin ja sakan ulkonäkö

▼B

C. Fysikaalisen ja kemiallisen määrittelyn perusteella vahvistettavat

5. Tiheys
6. Alkoholipitoisuus
7. Kuiva-aineen kokonaismäärä (saatu densimetrisesti)
8. Pelkistävät sokerit
9. Sakkarooosi
10. Tuhka
11. Tuhkan emäksisyys
12. Kokonaishappopitoisuus
13. Haihtuvat hapot
14. Haihtumattomat hapot
15. pH
16. Vapaa rikkidioksidi
17. Kokonaisrikkidioksidi

D. Lisämäärittelyn perusteella vahvistettu

18. Hiilihappo (helmeilevät viinit ja kuohuviinit, paine baareina 20 °C:ssa).

K. Tma-laatuokuohuviini

1. Kokonaisalkoholipitoisuuden on tma-laatuokuohuviinien valmistukseen tarkoitetuissa cuvéissa oltava vähintään:
 - 9,5 tilavuusprosenttia C III -viininviljelyvyöhykkeillä,
 - 9 tilavuusprosenttia muilla viininviljelyvyöhykkeillä.
2. Erikseen annettavassa luettelossa esiintyvien yhdestä ainoasta lajikkeesta valmistettavien tiettyjen tma-laatuokuohuviinien valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus voi kuitenkin olla vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuista tma-laatuviineistä laaditaan luettelo.
4. Tma-laatuokuohuviinien todellisen alkoholipitoisuuden, mukaan lukien mahdollisesti lisätyn expedition-liuoksen sisältämä alkoholi, on oltava vähintään 10 tilavuusprosenttia.
5. Tma-laatuokuohuviinien tirage-liuos saa sisältää ainoastaan:
 - a) sakkaroosia,
 - b) tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - c) puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua,
 - d) rypäleen puristemehua,
 - e) käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua,
 - f) viiniä,
 - g) tma-laatuviiniä,

joka soveltuu saman tma-laatuokuohuviinin tuottamiseen kuin se, johon tirage-liuos on lisätty.
6. Poiketen liitteessä I olevasta 15 kohdasta tma-laatuokuohuviineihin on muodostuttava vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun niitä säilytetään 20 °C:n lämpötilassa suljetuissa säiliöissä.

Tilavuudeltaan pienemmissä kuin 25 senttilitran säiliöissä pidettävien tma-laatuokuohuviinien vähimmäispaine on kuitenkin 3 baaria.
7. Näiden kuohuviinien kokonaisrikkidioksidipitoisuus ei saa olla suurempi kuin 185 milligrammaa litrassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten rajoittavampien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan tuotettuihin tma-laatuokuohuviineihin. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat yhteisön viininviljelyvyöhykkeiden ilmasto-olojen vuoksi sallia, että niiden alueella tuotettujen tma-laatuokuohuviinien kokonaisrikkidioksidin enimmäispitoisuutta lisätään enintään 40 milligrammaa litraa kohden sillä edellytyksellä, että tällaisen luvan saaneita viinejä ei viedä asianomaisten jäsenvaltioiden ulkopuolelle.

▼B

8. Tma-laatuohuviinien valmistusprosessin keston, mukaan lukien vanhentaminen niitä valmistavassa yrityksessä laskettuna jälkikäymisen aikaansaamiseksi tarkoitetun käymisen alkamisesta, on oltava vähintään:
- kuusi kuukautta, jos käyminen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tapahtuu suljetussa sammiossa;
 - yhdeksän kuukautta, jos käyminen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tapahtuu pullossa.
9. Cuvéen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tarkoitetun käymisajan ja ajan, jonka cuvée on sakan päällä, on oltava vähintään:
- 90 päivää;
 - 30 päivää, jos käyminen tapahtuu sekoittimilla varustetuissa säiliöissä.
10. Maustettu tma-laatuohuviini:
- jollei poikkeuksista muuta johdu, näitä viinejä voidaan tuottaa ainoastaan käyttämällä cuvéen koostumukseen yksinomaan rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua, joka on saatu erikseen laadittavassa luettelossa mainituista viiniköynnöslajikkeista, mikäli näiden lajikkeiden katsotaan soveltuvan tma-laatuohuviinin tuotantoon sillä määritellyllä alueella, jonka mukaan nämä tma-laatuohuviinit ovat saaneet nimensä;
 - ennen cuvéen koostumista ja sen jälkeen tapahtuvaa käymisprosessia voidaan hillitä ainoastaan jäädyttämällä tai käyttämällä muita fysikaalisia menetelmiä cuvéen jälkikäymisen aikaansaamiseksi;
 - expedition-liuoksen lisääminen on kielletty;
 - poiketen 4 kohdasta maustetun tma-laatuohuviinin todellisen alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 6 tilavuusprosenttia;
 - maustetun tma-laatuohuviinin kokonaisalkoholipitoisuuden on oltava vähintään 10 tilavuusprosenttia;
 - poiketen 6 kohdan ensimmäisestä alakohdasta maustetun tma-laatuohuviinin ylipaineen on oltava vähintään 3 baaria, kun niitä säilytetään suljetuissa säiliöissä 20 °C:n lämpötilassa;
 - poiketen 8 kohdasta maustettujen tma-laatuohuviinien valmistusprosessin keston on oltava vähintään yksi kuukausi.
11. Liitteessä V olevan H kohdan 1-10 kohdassa annettuja sääntöjä sovelletaan myös väkeviin tma-laatuviineihin.

L. Väkevä tma-laatuviini (muut kuin liitteessä V olevaan H kohtaan sisältyvät säännökset, jotka koskevat nimenomaan väkevää tma-laatuviiniä)

1. Jollei erikseen vahvistettavista poikkeuksista muuta johdu, liitteessä V olevan J kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja saman kohdan 2 alakohdassa tarkoitetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai kuivuneista viinirypäleistä saadun käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, joita käytetään väkevän tma-laatuviinin valmistukseen, on oltava peräisin siltä määritellyltä alueelta, jonka mukaan kyseinen väkevä tma-laatuviini on saanut nimensä.

Málaga ja Jerez-Xérès-Sherry -nimisten väkevien tma-laatuviinien osalta liitteessä V olevan J kohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen tiivistetty rypäleen puristemehu ja, 44 artiklan 11 kohdan mukaisesti kuivuneista viinirypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu, jotka on saatu Pedro Ximénez -viiniköynnöslajikkeesta, voivat kuitenkin olla peräisin Montilla-Moriles-nimiseltä määritellyltä alueelta.

2. Jollei erikseen vahvistettavista poikkeuksista muuta johdu, liitteessä V olevan J kohdan 3-6 alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet väkevän tma-laatuviinin valmistamiseksi saa tehdä ainoastaan 1 alakohdassa tarkoitettulla määritellyllä alueella.

Douron määritellyltä alueelta saaduista rypäleistä valmistetun sellaisen väkevän tma-laatuviinituotteen osalta, jolle on varattu nimike Porto, voidaan kuitenkin sallia muita valmistus- ja vanhentamisprosesseja joko edellä mainitulla määritellyllä alueella tai Vila Nova de Gaia-Porto -alueella.

3. Rajoittamatta sellaisten rajoittavampien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot voivat antaa alueellaan tuotettujen väkevien tma-laatuviinien osalta:
- liitteessä V olevan J kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita käytetään väkevän tma-laatuviinin valmistukseen, luonnollisen

▼B

alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 12 tilavuusprosenttia. Joitakin erikseen laadittavassa luettelossa esiintyviä väkeviä tma-laatuviinejä voi kuitenkin valmistaa:

- i) rypäleen puristemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia, jos väkevät tma-laatuviinit valmistetaan lisäämällä viinistä tai rypäleiden puristejäänöksestä tislattua väkevää alkoholijuomaa, jolla on alkuperänimitys ja joka on mahdollisesti peräisin samalta tilalta, tai
 - ii) rypäleen puristemehun käymisellä tai jäljempänä olevassa toisessa luetelmakohdassa tarkoitettussa tapauksessa viinistä, jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään:
 - 11 tilavuusprosenttia sellaisten väkevien tma-laatuviinien osalta, jotka on saatu lisäämällä neutraalia alkoholia tai viinitislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 70 tilavuusprosenttia, tai viinistä valmistettavaa väkevää alkoholijuomaa,
 - 10,5 tilavuusprosenttia erikseen laadittavassa luettelossa esiintyvien, vaaleiden rypäleiden puristemehusta valmistettavien viinien osalta,
 - 9 tilavuusprosenttia sellaisten väkevien tma-laatuviinien osalta, joiden tuotanto on perinteistä ja tavanomaista sellaisten kansallisten lakien mukaan, joissa nimenomaan säädetään tällaisesta viinistä;
 - b) väkevän tma-laatuviinin todellisen alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 15 tilavuusprosenttia mutta enintään 22 tilavuusprosenttia;
 - c) väkevän tma-laatuviinin kokonaisalkoholipitoisuuden on oltava vähintään 17,5 tilavuusprosenttia.
4. Tiettyjen erikseen laadittavassa luettelossa esiintyvien väkevien tma-laatuviinien kokonaisalkoholipitoisuus saa kuitenkin olla vähemmän kuin 17,5 tilavuusprosenttia, mutta ei vähemmän kuin 15 tilavuusprosenttia, jos ennen 1 päivää tammikuuta 1985 annetuissa niihin sovellettavissa kansallisissa laeissa nimenomaisesti niin säädetään.
5. Perinteiset erityismerkinnät ”vino dulce natural”, ”vino dulce naturale” ja ”vino doce natural” varataan väkeville tma-laatuviineille, jotka:
- on saatu sadoista, joista vähintään 85 prosenttia on peräisin liitteessä II olevan luettelon viiniköynnöslajikkeista,
 - on saatu rypälemehuista, joiden alkuperäinen luonnollinen sokeripitoisuus on vähintään 212 grammaa litraa kohti,
 - on saatu väkevöimällä ainoastaan liitteessä V olevan J kohdan 2 kohdassa tarkoitettuja alkoholia, tislettä tai alkoholijuomaa lisäämällä.
6. Perinteisten tuotantotapojen sitä edellyttäessä voivat jäsenvaltiot säätää, kun kyseessä ovat niiden alueella valmistetut väkevät tma-laatuviinit, että perinteinen erityismerkintä ”vin doux naturel” varataan väkeville tma-laatuviineille, jotka:
- sadon korjanneet tuottajat ovat valmistaneet suoraan viiniksi, jos ne ovat lähtöisin yksinomaan heidän omasta Muscat-, Grenache-, Maccabeo- tai Malvoisie-sadostaan; kuitenkin sallitaan muista kuin neljällä edellä kuvatulla viiniköynnöslajikkeella istutetuilta palstoilta saadut sadot, jos ne eivät muodosta enemmän kuin 10 prosenttia näiden kokonaismäärästä,
 - on saatu 40 hehtaarin tuoton rajoissa liitteessä V olevan J kohdassa olevan 1 kohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettua rypälemehusta; tämän tuoton ylittämisestä seuraa nimikkeen ”vin doux naturel” käyttöoikeuden menettäminen koko sadon osalta,
 - on saatu edellä tarkoitettua rypälemehusta, jonka alkuperäinen luonnollinen sokeripitoisuus on vähintään 252 grammaa litraa kohti,
 - on saatu väkevöimällä ainoastaan sellaista viinistä tislattua alkoholia lisäämällä, joka vastaa puhtaana alkoholina vähintään 5:tä prosenttia edellä mainitun käytetyn rypälemehun määrästä ja enintään pienempää kahdesta seuraavasta prosenttiosuudesta:
 - joko 10:tä prosenttia edellä mainitun käytetyn rypälemehun määrästä,
 - tai 40 prosenttia valmiin tuotteen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina, joka edustaa todellisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina, ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina, joka lasketaan siten, että 17,5 grammaa jäännössokeria vastaa yhtä tilavuusprosenttia puhdasta alkoholia, vasta-arvon yhteismääränä.

▼B

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja merkintöjä ei voi kääntää. Kuitenkin:
 - niihin voidaan liittää selvittävä merkintä kuluttajan ymmärtämällä kielellä,
 - Kreikassa 6 kohdan mukaisesti valmistettujen ja kyseisen jäsenvaltion alueella vapaassa liikkeessä olevien tuotteiden osalta voidaan liittää merkintä "vin doux naturel" merkintään.
8. Perinteinen erityismerkintä "vino generoso" varataan sellaisille kuiville väkeville tma-laatuviineille, jotka on valmistettu hiivaketon alla ja jotka:
 - on saatu viiniköynnöslajikkeista Palomino de Jerez, Palomino fino, Pedro Ximénez, Verdejo, Zalema ja Garrido Fino peräisin olevista valkoisista viinirypäleistä,
 - saatettu nautittavaksi, kun niitä on kypsytetty tammitynnyreissä keskimäärin kaksi vuotta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla valmistuksella hiivaketon alla tarkoitetaan biologista käsittelyä, joka tapahtuu, kun viinin vapaalle pinnalle muodostuu itsestään mehun kokonaisalkoholikäymisen jälkeen sille ominaisten hiivojen ketto mikä antaa tuotteelle erityiset analyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet.
9. Edellä 8 kohdassa tarkoitettua merkintää ei voi kääntää. Siihen voidaan kuitenkin liittää selvittävä merkintä kuluttajan ymmärtämällä kielellä.
10. Perinteinen erityismerkintä "vinho generoso" varataan väkeville tma-laatuviineille, "Porto", "Madeira", "Moscatel de Setúbal" ja "Carcavelos" vastaavan alkuperänimityksen yhteydessä.
11. Perinteinen erityismerkintä "vino generoso de licor" varataan väkeville tma-laatuviineille, jotka:
 - on saatu 8 kohdassa tarkoitetusta "vino generososta" tai hiivaketon alla olevasta tällaisen "vino generoson" valmistukseen soveltuvasta viinistä, johon on lisätty joko kuivuneista rypäleistä peräisin olevaa osittain käynyttä rypälemehua tai tiivistettyä rypälemehua,
 - on saatettu nautittavaksi, kun niitä on kypsytetty tammitynnyreissä keskimäärin kaksi vuotta.
12. Edellä 11 kohdassa tarkoitettua merkintää ei voi kääntää. Siihen voidaan kuitenkin liittää selvittävä merkintä kuluttajan ymmärtämällä kielellä.

LIITE VII

**TIETTYJEN MUIDEN TUOTTEIDEN KUIN KUOHUVIINIEN KUVAUS,
NIMITYS, TARJONTAMUOTO JA SUOJAUS**

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- ”*päälyysmerkinnällä*” kaikkia tuotetta kuvaavia kuvauksia ja muita merkintöjä, tunnuksia, kuvia ja merkkejä, jotka ovat samassa säiliössä mukaan lukien sulkimet ja säiliöön kiinnitetyt riippuvat tunnistemerkinnot. Päälyysmerkintöihin eivät kuulu tietyt erikseen määriteltävät merkinnät, tunnuksiset ja merkit;
- ”*pakkauksilla*”: yhden tai useamman säiliön kuljetukseen ja/tai niiden esittelyssä kuluttajalle myyntiä varten käytettäviä suojakääreitä, kuten paperia, kaikenlaisia olkia, pahvi- ja puulaatikoita.

A. Pakolliset merkinnät

1. Päälyysmerkinnöissä, kun kyseessä ovat:

- a) pöytäviinit, maantieteellisellä merkinnällä varustetut pöytäviinit, ja tma-laatuviinit;
- b) muut kuin jäljempänä c alakohdassa tarkoitetut kolmansista maista peräisin olevat viinit;
- c) liitteessä 1 tarkoitetut väkevät viinit, helmeilevät viinit ja hiilihapotetut helmeilevät viinit sekä tällaiset kolmansista maista peräisin olevat viinit,

on oltava seuraavat merkinnät:

- tuotteen myyntinimike,
- nimellistilavuus,
- todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina,
- erän numero, elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/396/ETY⁽¹⁾ mukaisesti.

2. Myyntinimikkeeseen kuuluvat:

- a) pöytäviineissä:
 - merkintä ”pöytäviini”, sekä:
 - jos viini lähetetään toiseen jäsenvaltioon tai viedään muualle, jäsenvaltion nimi, jos rypäleet on tuotettu ja käytetty viininvalmistukseen kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - merkintä ”yhteisön eri maissa tuotettujen viinien sekoitus”, kun viini on valmistettu useista jäsenvaltioista peräisin olevista tuotteista;
 - merkintä ”...ssa korjatuista rypäleistä...ssa tuotettu viini” täydennettynä kyseisiä jäsenvaltioita koskevilla tiedoilla, jos viini on tuotettu toisessa jäsenvaltiossa korjatuista rypäleistä;
 - tietyissä pöytäviineissä merkintä ”retsina” tai ”vino tinto de mezcla”;
- b) maantieteellisellä merkinnällä varustetuissa pöytäviineissä:
 - merkintä ”pöytäviini”,
 - maantieteellisen yksikön nimi,
 - jokin seuraavista merkinnöistä erikseen määriteltävin edellytyksin: ”Landwein”, ”vin de pays”, ”indicazione geografica tipica”, ”ονομασία κατά παράδοση”, ”οίνος τοπικός”, ”vino de la tierra”, ”vinho regional” tai ”Regional wine”; jos käytetään jotain näistä merkinnöistä, on merkintä ”pöytäviini” tarpeeton;
- c) tma-laatuviineissä:
 - määritellyn alueen nimi,
 - erikseen määriteltävin poikkeuksin:
 - merkintä ”määritellyllä alueella tuotettu laatuviini” tai ”väkevä tma-laatuviini”, tai
 - merkintä ”määritellyllä alueella tuotettu väkevä laatuviini” tai ”väkevä tma-laatuviini”, tai

(1) EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

▼B

- merkintä ”määritellyllä alueella tuotettu laatukuohuviini” tai ”tma-laatukuohuviini” tai
- erikseen vahvistettavan luettelon mukainen perinteinen erityismerkintä, tai useampi näistä merkinnöistä, jos kyseisen jäsenvaltion säännöksissä säädetään siitä;

- d) tuontiviineissä sana ”viini”, johon on lisättävä alkuperämaan nimi, ja jos ne on varustettu maantieteellisellä merkinnällä, kyseisen maantieteellisen yksikön nimi;
- e) väkevissä viineissä merkintä ”väkevä viini”;
- f) helmeilevissä viineissä merkintä ”helmeilevä viini”;
- g) hiilihapotetuissa helmeilevissä viineissä merkintä ”hiilihapotettu helmeilevä viini”;
- h) edellä e, f ja g alakohdassa tarkoitetuissa kolmansista maista peräisin olevissa viineissä merkinnät on erikseen määritettävä.

3. Päälyysmerkinnässä, kun on kyse:

- a) pöytäviineistä, maantieteellisellä merkinnällä varustetuista pöytäviineistä ja tma-laatuviineistä,
 - b) kolmansista maista peräisin olevista viineistä,
- on oltava 1 ja 2 kohdassa mainittujen merkintöjen lisäksi:
- pullottajan tai, nimellistilavuudeltaan yli 60 litran säiliöiden osalta, lähettäjän nimi tai toiminimi, paikkakunta tai jäsenvaltio;
 - tuontiviineissä maininta maahantuojasta tai, jos viini on pulloitettu yhteisössä, pullottajasta.

4. Väkevien viinien, helmeilevien viinien, ja hiilihapotettujen helmeilevien viinien sekä tällaisten kolmansista maista peräisin olevien viinien päälyysmerkintöjä on täydennettävä erikseen määritettävillä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja merkintöjä vastaavilla merkinnöillä.

B. Vapaaehtoiset merkinnät

1. Yhteisössä valmistettujen tuotteiden päälyysmerkintöjä voidaan täydentää seuraavilla merkinnöillä erikseen määritettävissä olosuhteissa:

- a) pöytäviineissä, maantieteellisellä merkinnällä varustetuissa pöytäviineissä ja tma-laatuviineissä:
 - markkinoille saattamiseen osallistuneen henkilön tai henkilöiden nimi, osoite ja ammattinimike,
 - tuotetyyppi,
 - tuottajajäsenvaltion määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen mukainen erityinen väri;
- b) maantieteellisellä merkinnällä varustetuissa pöytäviineissä sekä tma-laatuviineissä:
 - satovuosi,
 - yhden tai useamman viiniköynnöslajikkeen nimi,
 - kunniamaininta, mitali tai kilpailu,
 - tuotteen tuotantotapaa tai valmistusmenetelmää koskevat tiedot,
 - tuottajajäsenvaltion säännösten mukaiset täydentävät perinteiset merkinnät,
 - tilan nimi,
 - merkintä pullottamisesta
 - viinitilalla,
 - viinitilojen ryhmittymän toimesta tai
 - tilalla, joka sijaitsee tuotantoseudulla tai, tma-laatuviinien osalta, sen välittömässä läheisyydessä;

c) tma-laatuviineissä:

- tuottajajäsenvaltion säättämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan määriteltyä aluetta pienempi maantieteellinen yksikkö,
- tma-laatuviinin alkuperän paikantamiseksi merkintä määriteltyä aluetta suuremmasta maantieteellisestä yksiköstä;
- maininta pullottamisesta määritellyllä alueella, jos tätä merkintää on perinteisesti käytetty kyseisellä määritellyllä alueella.

2. Väkeville viineille, helmeileville viineille, hiilihapotetuille helmeileville viineille ja kolmansista maista peräisin oleville viineille päälyysmerkintöihin voidaan määrittää 1 kohdassa tarkoitettuja merkintöjä vastaavia vapaaehtoisia merkintöjä.

▼B

Mitä tässä kohdassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita hyväksymästä näiden tuotteiden kuvaamista koskevia säännöksiä, kunnes yhteisön vastaavat säännökset pannaan täytäntöön.

3. A 1 kohdassa tarkoitetuissa tuotteissa päällysmarkkintöjä voidaan täydentää myös muilla merkinnöillä.
4. Tuottajajäsenvaltiot voivat määrätä tietyt 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut merkinnät pakollisiksi, kieltää ne tai rajoittaa niiden käyttöä alueellaan tuotetuissa viineissä.

C. Tiettyjen erityistermien käyttö

1. Nimike

- a) ”viini” varataan liitteessä I olevan 10 kohdan määritelmää vastaaville tuotteille;
- b) ”pöytäviini” varataan samassa liitteessä olevan 13 kohdan määritelmää vastaaville tuotteille.

2. Rajoittamatta lainsäädännön yhdenmukaistamissäännösten soveltamista 1 kohdan a alakohta ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen sallia:

- ”viini”-sanon käyttö liitettynä hedelmän nimeen yhdysnimikkeen muodossa muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden kuvauksessa,
- muut ”viini”-sanon sisältävät yhdysnimikkeet.

3. Nimike:

- a) ”väkevä viini” varataan liitteessä I olevan 14 kohdan määritelmää vastaaville tuotteille tai kyseisen liitteen johdanto-osan mukaisesti erikseen annettavan määritelmän mukaisille tuotteille,
- b) ”määritellyllä alueella tuotettu väkevä laatuviini” tai ”väkevä tma-laatuviini” varataan liitteessä I olevan 14 kohdan määritelmän sekä tämän asetuksen erityismääräysten mukaisille tuotteille.
- c) ”helmeilevä viini” varataan liitteessä I olevan 17 kohdan määritelmän mukaisille tuotteille tai kyseisen liitteen johdanto-osan mukaisesti erikseen annettavan määritelmän mukaisille tuotteille,
- d) ”määritellyllä alueella tuotettu helmeilevä laatuviini” tai ”helmeilevä tma-laatuviini” varataan liitteessä I olevan 17 kohdan määritelmän sekä tämän asetuksen erityismääräysten mukaisille tuotteille,
- e) ”hiilihapotettu helmeilevä viini” varataan liitteessä I olevan 18 kohdan määritelmän mukaisille tuotteille tai kyseisen liitteen johdanto-osan mukaisesti erikseen annettavan määritelmän mukaisille tuotteille.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja yhdysnimikkeitä käytettäessä ei saa syntyä sekaannusta 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kanssa.

D. Päällysmarkkinnoissa käytettävät kielet

1. Päällysmarkkinnoissa olevat merkinnät tehdään yhdellä tai useammalla yhteisöjen virallisella kielellä siten, että lopullisen kuluttajan on helppo ymmärtää kaikki nämä merkinnät.

Kuitenkin

- maininta määritellyn alueen nimestä,
- maininta jonkin muun maantieteellisen yksikön nimestä,
- perinteiset erityis- ja lisämaininnat,
- viinitilojen tai niiden yhteenliittymien nimet sekä maininnat pullottamisesta,

tehdään vain sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jonka alueella tuote on valmistettu.

Kreikasta peräisin olevissa tuotteissa toisessa alakohdassa tarkoitettut merkinnät voidaan kuitenkin toistaa yhdellä tai useammalla muulla yhteisön virallisella kielellä.

Edellä toisen alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettut merkinnät voidaan tehdä ainoastaan yhdellä muulla yhteisön virallisella kielellä, kun tämä kieli on sillä alueella, jossa määritely alue sijaitsee, samanarvoisessa asemassa alkuperäjäsenvaltion virallisen kielen kanssa ja jos tämän kielen käyttö on kyseisessä jäsenvaltiossa perinteistä ja tavanomaista.

▼B

Jäsenvaltiot voivat sallia niiden alueella tuotettujen ja liikkeeseen laskettavien tuotteiden osalta, että toisessa alakohdassa tarkoitetut maininnat tehdään lisäksi muulla kuin jollakin yhteisön virallisella kielellä silloin, kun tämän kielen käyttäminen on perinteistä ja tavanomaista kyseisessä jäsenvaltiossa tai sen alueen osassa.

Lisäksi tuottajajäsenvaltiot voivat sallia tuotteidensa osalta, että toisessa alakohdassa tarkoitetut merkinnät tehdään toisella kielellä, kun tämän kielen käyttö on perinteistä näissä merkinnöissä.

2. Edellä 1 kohtaa koskevista muista poikkeuksista voidaan päättää erikseen.

E. Koodit

1. Erikseen määritettävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti käytetään päällysmarkkinöissä koodia:

- ilmoittamaan edellä A kohdan 1 kohdassa tarkoitettussa, muussa kuin seuraavassa luetelmakohdassa tarkoitettussa tuotteessa määritellyn alueen nimeen kokonaan tai osittain viittaavaa tietoa, joka ei kuitenkaan ole se alue, jota voidaan käyttää kyseisen tuotteen kuvauksessa; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää alueellaan muista aiheellisista toimenpiteistä, jotta vältettäisiin sekaannus kyseisen määritellyn alueen kanssa;
- ilmoittamaan A kohdan 2 kohdan a alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuissa pöytäviineissä pullottajan tai lähettäjän päätoimipaikka ja tarvittaessa pullotus- ja lähetyspaikka.

Määritettävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti koodia voidaan käyttää tässä liitteessä tarkoitettujen tuotteiden merkintöihin A kohdan 3 kohdassa määriteltyjen tietojen osalta, jos se jäsenvaltio, jonka alueella nämä tuotteet on pullotettu, tämän sallii. Käyttö edellyttää, että tuotteen kaupalliseen jakeluun osallistuneen muun henkilön tai henkilöryhmittymän kuin pullottajan nimi tai toiminimi sekä se paikallinen hallintoalue tai sen osa, jossa tällä henkilöllä tai ryhmittymällä on toimipaikka, on etiketissä lyhentämättömänä.

F. Merkit

1. Kun tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden kuvausta, tarjontamuotoa ja mainontaa täydennetään merkeillä, eivät nämä saa sisältää sellaisia sanoja, sanan osia, tunnuksia tai kuvia:

- a) jotka saattaisivat aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan henkilöitä, joille ne on osoitettu 48 artiklan mukaisesti, tai
- b) jotka
 - henkilöt, joille ne on osoitettu, saattaisivat osittain tai täysin sekoittaa sellaisen pöytäviinin, väkevän viinin, helmeilevän viinin, hiilihapotetun helmeilevän viinin, määritellyllä alueella tuotetun laatuviinin tai tuontiviinin kuvauksen kanssa, jonka kuvauksesta on säädetty yhteisön säännöksissä, taikka tässä liitteessä tarkoitettun muun tuotteen kuvauksen kanssa, tai
 - ovat samanlaisia tällaisen tuotteen kuvauksen kanssa, elleivät edellä mainittujen lopullisten tuotteiden valmistukseen käytettävät tuotteet ole oikeutettuja tällaiseen kuvaukseen tai tarjontamuotoon.

Pöytäviinin, väkevän viinin, helmeilevän viinin, hiilihapotetun helmeilevän viinin, määritellyllä alueella tuotetun laatuviinin tai tuontiviinin päällysmarkkinöiden kuvauksessa ei voida myöskään käyttää sellaisia sanoja, sanan osia, tunnuksia tai kuvia sisältäviä merkkejä, jotka:

- a) kun kyseessä ovat:
 - pöytäviinit, väkevät viinit, helmeilevät viinit ja hiilihapotetut helmeilevät viinit, sisältävät tma-laatuviinin nimen,
 - tma-laatuviinit, sisältävät pöytäviinin nimen,
 - tuontiviinit, sisältävät pöytäviinin tai tma-laatuviinin nimen;
- b) kun kyseessä ovat maantieteellisellä merkinnällä varustetut pöytäviinit, tma-laatuviinit tai tuontiviinit, sisältävät erityisesti maantieteellistä alkuperää, viiniköynnöslajiketta, satovuotta tai ensiluokkaista laatua koskevia vääriä merkintöjä;
- c) kun kyseessä ovat muut kuin b alakohdassa tarkoitetut pöytäviinit, väkevät viinit, helmeilevät viinit ja hiilihapotetut helmeilevät viinit sisältävät maantieteellistä alkuperää, viiniköynnöslajiketta, satovuotta tai ensiluokkaista laatua koskevia merkintöjä,
- d) kun kyseessä ovat tuontiviinit, saattavat aiheuttaa sekaannusta pöytäviiniä, väkevää viiniä, helmeilevää viiniä, hiilihapotettua

▼B

helmeilevää viiniä, tma-laatuviiniä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettua tuontiviiniä luonnehtivan kuvauksen kanssa.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdasta poiketen sellaisen viinille tai rypäleen puristemehulle rekisteröidyn merkin haltija, joka on samanlainen:
 - määriteltyä aluetta pienemmän, tma-laatuviinin kuvauksessa käytetyn maantieteellisen yksikön nimen kanssa, tai
 - maantieteellisellä kuvauksella varustetun pöytäviinin kuvauksessa käytetyn maantieteellisen yksikön nimen kanssa, tai
 - maantieteellisellä kuvauksella varustetun tuontiviinin nimen kanssa,

voi, vaikkei hänellä olisi oikeutta tähän nimeen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, jatkaa tämän merkin käyttöä 31 päivään joulukuuta 2002, jos kyseinen merkki:

- a) on rekisteröity viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1985 jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimesta rekisteröinnin aikana voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti; ja
- b) on tosiasiallisesti ollut käytössä tauotta rekisteröinnistä 31 päivään joulukuuta 1986 tai, jos tämä on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 1984, ainakin kyseiseen päivään asti.

Lisäksi sellaisen viinin tai rypäleen puristemehun rekisteröidyn ja tunnetun merkin joka sisältää samoja sanoja kuin määritellyn alueen tai määriteltyä aluetta pienemmän maantieteellisen yksikön nimi, haltija, voi, vaikka hän ei olisi oikeutettu tähän nimeen 1 kohdan mukaisesti, jatkaa tämän merkin käyttöä, jos se liittyy alkuperäisen haltijansa tai alkuperäisen antajansa ominaislaatuun sillä edellytyksellä, että merkki on rekisteröity vähintään 25 vuotta ennen kuin tuottajajäsenvaltio on virallisesti tunnustanut kyseisen maantieteellisen nimen asianomaisten yhteisön säännösten mukaisesti tma-laatuviinien osalta ja jos merkki on tosiasiallisesti ollut käytössä tauotta.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan edellytykset täyttäviä merkkejä ei voida käyttää tma-laatuviinin tai pöytäviinin kuvauksessa käytettyjen maantieteellisten yksiköiden nimien vastaisesti.

3. Neuvosto voi päättää ennen 31 päivää joulukuuta 2002 määränemmistöllä komission ehdotuksesta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisestä.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2 kohdassa tarkoitetut merkit sitä mukaa kun ne niille ilmoitetaan.

Komissio antaa niistä tiedon yhteisön viinialan säännösten noudattamisen valvonnasta vastaaville jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

G. Liikkeelle laskeminen, valvonta ja suojaus

1. Kun tuote lasketaan liikkeeseen nimellistilavuudeltaan enintään 60 litran säiliössä, säiliössä on oltava päällysmarkintä. Merkinnän on oltava tämän asetuksen säännösten mukainen; tätä noudatetaan myös yli 60 litran säiliöiden osalta, kun ne varustetaan merkinnällä.
2. Edellä 1 kohtaa koskevista poikkeuksista voidaan päättää erikseen.
3. Jokaisen jäsenvaltion on vastattava tämän asetuksen mukaisesti kaupan pidettävien tma-laatuviinien ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen pöytäviinien valvonnasta ja suojauksesta.
4. Ihmisten käyttöön tarkoitetut maantieteellisellä merkinnällä varustetut tuontiviinit voidaan niiden yhteisössä tapahtuvaa markkinoille saattamista varten hyväksyä 3 kohdassa tarkoitetun suoja- ja valvontajärjestelmän piiriin edellyttäen, että noudatetaan vastavuoroisuutta.

Ensimmäinen alakohta pannaan täytäntöön sopimuksilla, jotka neuvotellaan ja tehdään asianomaisten kolmansien maiden kanssa perustamissopimuksen 133 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

LIITE VIII

KUOHUVIINIEN KUVAUS, NIMITYS, TARJONTAMUOTO JA SUOJAUS

A. Määritelmät

1. Tässä liitteessä annetaan viinien nimitystä ja tarjontamuotoa koskevat säännöt seuraavien kuohuviinien osalta:
 - a) liitteessä I olevassa 15 kohdassa määritellyt kuohuviinit, jotka on valmistettu yhteisössä;
 - b) liitteessä I olevassa 16 kohdassa määritellyt hiilihapotetut kuohuviinit, jotka ovat peräisin yhteisöstä;
 - c) tämän asetuksen 75 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti määritellyt kuohuviinit, jotka ovat peräisin kolmansista maista;
 - d) tämän asetuksen 75 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti määritellyt hiilihapotetut kuohuviinit, jotka ovat peräisin kolmansista maista.

Edellä a alakohdassa tarkoitettuihin kuohuviineihin kuuluvat:

- liitteessä V olevassa H kohdassa tarkoitetut ”kuohuviinit”,
- liitteessä V olevassa I kohdassa tarkoitetut ”laatukuohuviinit”,
- liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitetut ”määritellyillä alueilla tuotetut laatukuohuviinit” (tma-laatukuohuviinit).

2. Tässä liitteessä tarkoitetaan

- ”*päällymerkinnällä*” kaikkia tuotetta kuvaavia mainintoja, tunnuksia, kuvia tai merkkejä tai muita määritteitä, joiden avulla tuotteet erotetaan, ja jotka näkyvät pullossa, myös sulkimessa ja pakkaukseen kiinnitettyssä riipuksessa sekä pullojen kaulassa olevassa kääreessä;
- ”*pakkauksella*” suojaavaa käärettä kuten paperia, olkikäärettä, pahvia ja laatikkoa, jota käytetään yhden tai useamman pullon kuljettamiseen ja/tai niiden näytteillepanoon lopulliselle kuluttajalle myymistä varten;
- edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen ”*valmistajalla*” luonnollista tai oikeushenkilöä tai tällaisten henkilöiden ryhmittymää, joka valmistaa tai valmistuttaa tuotetta omaan lukuunsa;
- ”*valmistuksella*” tuoreiden viinirypäleiden, rypäleen puristemehun ja viinin muuntamista edellä 1 kohdassa tarkoitetuksi tuotteeksi.

B. Pakolliset merkinnät

1. A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta päällymerkinnässä on ilmoitettava:
 - a) myyntinimike D kohdan 2 kohdan mukaisesti,
 - b) tuotteen nimellistilavuus,
 - c) tuotetyyppi D kohdan 3 kohdan mukaisesti,
 - d) alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina myöhemmin määriteltävien menettelyjen mukaisesti ilmoitettuna.
2. A kohdan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta päällymerkinnässä on oltava 1 kohdassa tarkoitettujen mainintojen lisäksi:
 - yhteisöön sijoittautuneen valmistajan tai myyjän nimi tai toiminimi ja
 - sen kunnan tai kunnan osan sekä jäsenvaltion nimi, jossa on edellä tarkoitettu henkilön kotipaikka D kohdan 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

Tuottajajäsenvaltiot voivat kuitenkin tehdä pakolliseksi valmistajan nimen tai toiminimen merkitsemisen täydellisenä.

Jos pakkausmerkinnässä on valmistajan nimi tai toiminimi ja valmistus tapahtuu muussa kuin ensimmäisen kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettussa kunnassa, kunnan osassa tai jäsenvaltiossa, kyseisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi on ilmoitettava sen kunnan tai kunnan osan nimi, jossa valmistus tapahtuu, ja jos valmistus tapahtuu toisessa jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion nimi.

3. A kohdan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta päällymerkinnässä on ilmoitettava 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi:
 - a) maahantuojan nimi tai toiminimi sekä sen kunnan ja jäsenvaltion nimi, jossa maahantuojan kotipaikka on,

▼B

b) valmistajan nimi tai toiminimi sekä sen kunnan ja kolmannen maan nimi, jossa valmistajan kotipaikka on D kohdan 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

4. Päälyysmerkinnässä on oltava lisätietoja seuraavissa tapauksissa:

- niiden tuotteiden osalta, jotka on valmistettu kolmansista maista peräisin olevista viineistä, jollaisia ovat liitteessä I olevan 15 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitetut tuotteet, päälyysmerkinnässä on ilmoitettava, että tuote on valmistettu tuontiviinistä, ja täsmennettävä, mistä kolmannesta maasta cuvéen koostumukseen käytetty viini on peräisin,
- tma-laatuviinien osalta päälyysmerkinnässä on ilmoitettava sen määrittelyalueen nimi, jolta tuotteen valmistukseen käytetyt viinirypäleet on poimittu,
- liitteessä VI olevan K kohdan 10 kohdassa tarkoitettujen maustettujen laatukuohuviinien osalta päälyysmerkinnässä on ilmoitettava joko sen viiniköynnöslajikkeen nimi, jonka rypäleistä viinit on valmistettu, tai maininta ”valmistettu maustettujen viiniköynnöslajikkeiden rypäleistä”.

C. Vapaaehtoiset merkinnät

1. A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta päälyysmerkinnässä voidaan lisäksi mainita muita tietoja, edellyttäen kuitenkin, että:

- ne ovat sellaisia, että niistä ei saata aiheutua sekaannusta henkilöille, joille tiedot osoitetaan, varsinkaan B kohdassa tarkoitettujen pakollisten tietojen ja E kohdassa tarkoitettujen vapaaehtoisten merkintöjen osalta,
- tarvittaessa noudatetaan E kohdan määräyksiä.

2. Kuohuviinialan valvonnan ja tarkastusten osalta asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia kussakin jäsenvaltiossa annettuja yleisiä menettelysääntöjä noudattaen B kohdan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua valmistajaa tai myyjää osoittamaan, että kuvauksessa ilmoitetut, kyseessä olevan tuotteen tai sen valmistuksessa käytettyjen tuotteiden luonnetta, ominaisuuksia, laatua, koostumusta, alkuperää tai lähtökohtaa koskevat tiedot pitävät paikkansa.

Kun pyynnön esittää:

- sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon valmistaja tai myyjä on sijoittautunut, kyseinen viranomainen vaatii näyttöä suoraan valmistajalta tai myyjältä,
- toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, tämä antaa viranomaisten välisen suoran yhteistyön puitteissa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon valmistaja tai myyjä on sijoittautunut, kaikki tarpeelliset tiedot, joiden perusteella voi vaatia kyseistä näyttöä; pyynnön esittäväälle viranomaiselle annetaan tieto jatkotoimenpiteistä, joihin pyyntö johtaa.

Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että näyttöä ei ole esitetty, katsotaan, että kyseiset tiedot eivät ole tämän asetuksen mukaisia.

D. Pakollisia merkintöjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. B kohdassa tarkoitettujen merkintöjen on oltava:

- pullon kyljessä samaan näkökenttään ryhmiteltyinä ja
- esitetty selkein, helposti luettavin, häipymättömin ja riittävän isoin kirjaimin, jotka erottuvat hyvin pohjasta ja jotka voi erottaa selvästi muista kirjoitusmerkinnöistä ja piirroksista.

Maahantuojaa koskevat pakolliset merkinnät saavat kuitenkin olla sen näkökentän ulkopuolella, jossa muut pakolliset merkinnät ovat.

2. B kohdan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa myyntinimikkeessä käytetään jotakin seuraavista maininnoista:

- a) liitteessä V olevassa H kohdassa tarkoitettuna kuohuviinin osalta mainintaa ”kuohuviini”;
- b) liitteessä V olevassa I kohdassa tarkoitettuna muun kuin tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettuna laatukuohuviinin osalta mainintaa ”laatukuohuviini” tai ”Sekt”;

▼B

c) liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitettujen tma-laatukuohuviinien osalta:

- mainintaa ”määritellyllä alueella tuotettu laatuviini” tai ”tma-laatukuohuviini” tai ”Sekt bestimmter Anbaugebiete” tai ”Sekt b. A.”, tai
- perinteistä erityisainintaa, jonka se jäsenvaltio, jossa valmistus on tapahtunut, valitsee liitteessä VII olevan A kohdan 2 kohdan c alakohdan toisen luettelakohdan neljännessä alueluettelakohdassa tarkoitetuista maininnoista ja joka on erikseen vahvistettavassa luettelossa, tai
- jotakin niiden määriteltyjen tma-laatukuohuviinien alueiden nimistä, jotka on vahvistettu liitteessä VII olevan A kohdan 2 kohdan c alakohdan toisessa luettelakohdassa tarkoitettua poikkeusta soveltaen, tai
- edellä esitetystä kahta merkintää yhdessä käytettynä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä tiettyjen niiden alueilla tuotettujen tma-laatukuohuviinien osalta, että tiettyjä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja mainintoja on käytettävä joko yksinään tai yhdessä;

d) liitteessä V olevassa I kohdan 3 kohdassa tarkoitettujen maustettujen laatukuohuviinien osalta mainintaa ”maustettu laatuviini”;

e) kolmannelta maasta peräisin olevan kuohuviinin osalta mainintaa:

- ”kuohuviini”
tai
- ”laatuviini” tai ”Sekt”, kun sen valmistusolosuhteille asetettujen vaatimusten on tunnustettu vastaavan liitteessä V olevassa I kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

Näiden kuohuviinien osalta myyntinimikkeeseen liitetään maininta kolmannelta maasta, jossa valmistukseen käytetyt viinirypäleet on poimittu, viinijätetty ja muunnettu kuohuviiniksi. Kun kuohuviinin valmistukseen käytetyt tuotteet on saatu jostakin toisesta maasta kuin siitä, jossa valmistaminen on tapahtunut, B kohdan 3 kohdan mukaisen valmistusmaasta koskevan merkinnän on erotuttava selvästi kaikista muista päällyksmerkinnän tiedoista;

f) yhteisöstä tai kolmannelta maasta peräisin olevan hiilihapotetun kuohuviinin osalta mainintaa ”hiilihapotettu kuohuviini”. Kun maininnassa käytetystä kielestä ei käy ilmi, että viiniin on lisätty hiilidioksidia, merkintää täydennetään myöhemmin määritettävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sanoilla ”saatu aikaan lisäämällä hiilidioksidia”.

3. B kohdan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun sokeripitoisuuden perusteella määritellyn tuotetyypin ilmoittamiseen käytetään jotakin seuraavista maininnoista, jotka ovat ymmärrettäviä siinä määränpäätä olevassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa tuotetta tarjotaan sellaisenaan elintarvikkeena käytettäväksi:

- ”brut nature”, ”naturherb”, ”bruto natural”, ”pas dosé”, ”dosage zéro” tai ”dosaggio zero”: jos sen sokeripitoisuus on alle 3 grammaa litrassa; kyseisiä merkintöjä voidaan käyttää ainoastaan sellaisen tuotteen osalta, johon ei sen jälkeen, kun pullo on aukaisu hiivasakan poistamiseksi, ole lisätty sokeria,
- ”extra brut”, ”extra herb” tai ”extra bruto”: jos sen sokeripitoisuus on 0-6 grammaa litrassa,
- ”brut”, ”herb” tai ”bruto”: jos sen sokeripitoisuus on alle 15 grammaa litrassa,
- ”extra dry”, ”extra trocken” tai ”extra seco”: jos sen sokeripitoisuus on 12-20 grammaa litrassa,
- ”sec”, ”trocken”, ”secco” tai ”asciutto”, ”dry”, ”tør”, ”ξηρός”, ”seco”, ”torr” tai ”kuiva”: jos sen sokeripitoisuus on 17-35 grammaa litrassa,
- ”demi-sec”, ”halb trocken”, ”abboccato”, ”medium dry”, ”halvtør”, ”ημίξηρος”, ”semi seco”, ”meio seco”, ”halvtorr” tai ”puolikuiva”: jos sen sokeripitoisuus on 33-50 grammaa litrassa,
- ”doux”, ”mild”, ”dolce”, ”sweet”, ”sød”, ”γλυκύς”, ”dulce”, ”doce”, ”söt” tai ”makea”: jos sen sokeripitoisuus on enemmän kuin 50 grammaa litrassa.

Jos tuotteen sokeripitoisuuden perusteella on mahdollista merkitä kumpikin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista maininnoista, valmistaja tai maahantuojaja voi käyttää niistä vain toista valintansa mukaan.

Poikkeuksena B kohdan 1 kohdan c alakohtaan voidaan liitteessä V olevan I kohdan 3 kohdassa tarkoitettujen maustettujen laatukuohuviinien osalta ja

▼B

liitteessä VI olevan K kohdan 10 kohdassa tarkoitettujen maustettujen tma-laatukuohuviinien osalta korvata ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tuotetyyppejä koskeva maininta ilmoittamalla analysoinnin tuloksena saatu sokeripitoisuus grammoina litraa kohti.

Sokeripitoisuuden perusteella määritellyn tuotetyypin mainitsemisen yhteydessä merkinnässä saa ilmoittaa ainoastaan ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

4. Valmistajan nimi tai toiminimi sekä sen kunnan tai kunnan osan ja valtion nimi, jossa on valmistajan kotipaikka, on merkittävä:

- kokonaan kirjoitettuna tai
- yhteisössä valmistettujen tuotteiden osalta koodina kuitenkin niin, että lukuun ottamatta valmistajaa sen henkilön tai henkilöryhmittymän, joka on osallistunut tuotteen kaupalliseen levittämiseen, nimi tai toiminimi sekä sen kunnan, kunnan osan ja jäsenvaltion nimi, jossa on kyseisen henkilön tai henkilöryhmittymän kotipaikka, on kirjoitettu kokonaan.

5. Kun kunnan tai kunnan osan nimi on pakkausmerkinnässä osoittamassa joko valmistajan tai tuotteen kaupalliseen levitykseen osallistuneen toisen henkilön kotipaikkaa tai ilmoittamassa tuotteen valmistuspaikan ja kun merkinnässä on sellaisen liitteessä VI olevan A kohdan mukaisesti määritellyn alueen nimi, joka ei ole sama kuin alue, jota voidaan käyttää kyseessä olevan tuotteen kuvaamiseen, tämä nimi merkitään koodina.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä niiden alueella valmistettujen tuotteiden kuvausta koskevista muista tarpeellisista toimenpiteistä, esimerkiksi kirjainkoosta, joilla voidaan välttää viinin maantieteellistä alkuperää koskevat sekaannukset.

6. Valmistustavan ilmoittamiseen käytettävistä maininnoista voidaan säätää yksityiskohtaisissa soveltamissäännöksissä.

E. Tiettyjen erityistermien käyttö

1. Jäsenvaltiota tai kolmatta maata pienemmän muun maantieteellisen yksikön kuin määritellyn alueen nimeä saa käyttää vain jonkin seuraavan nimikkeen täydentämiseen:

- tma-laatukuohuviinin,
- laatukuohuviinin, jolle on annettu tällaisen maantieteellisen yksikön nimi yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen mukaisesti tai
- kolmannelta maasta peräisin olevan kuohuviinin, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu liitteessä V olevassa I kohdassa tarkoitettuja maantieteellisen yksikön mukaan nimettyjen laatukuohuviinien valmistusedellytyksiä vastaaviksi.

Tällaisen nimen käyttö sallitaan ainoastaan, jos:

- a) se on sen jäsenvaltion tai kolmannen maan määräysten mukainen, jossa kuohuviini on valmistettu,
- b) kyseinen maantieteellinen yksikkö on rajattu täsmällisesti,
- c) kaikki rypäleet, joista tuote on valmistettu, ovat peräisin kyseisestä maantieteellisestä yksiköstä, lukuun ottamatta tirage-liuoksen tai expedition-liuoksen sisältämiä tuotteita,
- d) tma-laatukuohuviinien osalta maantieteellinen yksikkö sijaitsee sen määritellyn alueen sisällä, jonka nimi viinillä on,
- e) laatukuohuviinien osalta maantieteellisen yksikön nimeä ei ole vahvistettu tma-laatukuohuviinin nimeksi.

Poikkeuksena toisen alakohdan c luetelmakohtaan jäsenvaltiot voivat sallia määriteltyä aluetta pienemmän maantieteellisen yksikön nimen käytön tma-laatukuohuviinin nimityksen täsmentämiseen, jos vähintään 85 prosenttia tuotteesta on valmistettu kyseiseltä alueelta korjatuista rypäleistä.

2. Viiniköynnöslajikkeen nimeä saa käyttää ainoastaan sellaisen A kohdan 1 kohdan

- a alakohdassa tai
- c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden nimityksen täydentämiseen, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu vastaaviksi kuin liitteessä V olevassa I kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitettujen edellytykset.

▼B

Viiniköynnöslajikkeen nimi tai sen synonyymi voidaan mainita ainoastaan, jos:

- a) lajikkeen viljely ja siitä valmistettujen tuotteiden käyttö ovat yhteisön säännösten tai sen kolmannen maan, josta käytetyt rypäleet on poimittu, säännösten mukaisia,
- b) kyseinen lajike on sen jäsenvaltion aikanaan vahvistettavassa luettelossa, josta cuvéen ainesosina käytetyt tuotteet ovat peräisin; tma-laatukuohuviinien osalta luettelo laaditaan liitteessä VI olevan B kohdan 1 kohdan tai K kohdan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti,
- c) lajikkeen nimeä ei voi sekoittaa määritellyn alueen tai maantieteellisen yksikön nimeen, jota käytetään muun yhteisössä tuotetun tai yhteisöön tuodun viinin kuvauksessa,
- d) lajikkeen nimeä ei saa toistaa samassa ilmauksessa, paitsi jos on olemassa useita lajikkeita, joilla on sama nimi, ja jos nimi on tuottajajäsenvaltion aikanaan vahvistettavassa luettelossa; luettelo on toimitettava komissiolle, joka tiedottaa siitä muille jäsenvaltioille,
- e) tuote on kokonaan peräisin kyseisestä lajikkeesta lukuun ottamatta tirage-liuoksen ja expedition-liuoksen sisältämiä tuotteita, ja mikäli lajikkeella on määräävä vaikutus kyseisen tuotteen luonteeseen,
- f) valmistusprosessin kesto mukaan lukien vanhentaminen valmistusyrityksessä laskettuna cuvéen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tarkoitetun käymisen alkamisesta on ollut vähintään 90 päivää, ja jos cuvéen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tarkoitettu käymisaika ja aika, jonka cuvée on sakan päällä, on kestänyt vähintään:

— 60 päivää,

— 30 päivää, jos käyminen tapahtuu sekoittimilla varustetuissa säiliöissä.

Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta liitteessä V olevassa I kohdan 3 kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdan 10 kohdassa tarkoitettuihin maustettuihin kuohuviineihin.

Tuottajajäsenvaltiot voivat poiketen toisesta alakohdasta:

— sallia viiniköynnöslajikkeen nimen käytön, jos tuotteessa on vähintään 85 prosenttia kyseisen lajikkeen rypäleitä, lukuun ottamatta tirage-liuoksen ja expedition-liuoksen sisältämiä tuotteita, ja mikäli lajikkeella on määräävä vaikutus kyseisen tuotteen luonteeseen,

— sallia kahden tai kolmen viiniköynnöslajikkeen nimen käytön, jos se on mahdollista tuottajajäsenvaltion säännösten mukaisesti, mikäli kaikki tuotteen valmistamiseen käytetyt rypäleet ovat peräisin kyseisistä kolmesta lajikkeesta, lukuun ottamatta tirage-liuoksen ja expedition-liuoksen sisältämiä tuotteita, ja jos kyseisten kahden tai kolmen lajikkeen sekoituksella on määräävä vaikutus kyseisen tuotteen luonteeseen,

— rajoittaa käytön tiettyihin, toisessa alakohdassa tarkoitettuihin viiniköynnöslajikkeiden nimiin.

3. Mainintaa ”pullossa käytetty”/”pullossa käynyt” voidaan käyttää tarkoitamaan ainoastaan:

— tma-laatukuohuviiniä,

— laatukuohuviiniä,

tai

— kolmannelta maasta peräisin olevaa kuohuviiniä, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu vastaaviksi kuin liitteessä V olevassa I kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitettujen edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua nimitystä saa käyttää ainoastaan, jos:

- a) valmistetusta tuotteesta on tullut kuohuvaa pullossa tapahtuneen toisen alkoholikäymisen avulla,
- b) valmistusprosessin kesto mukaan lukien vanhentaminen valmistusyrityksessä laskettuna cuvéen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tarkoitetun käymisen alkamisesta on ollut vähintään yhdeksän kuukautta,
- c) cuvéen jälkikäymisen aikaansaamiseksi tarkoitettu käymisaika ja aika, jonka cuvée on sakan päällä, on ollut vähintään 90 päivää,
- d) valmistettu tuote on erotettu sakasta suodattamalla joko juoksutusmenetelmää käyttäen tai jäädyttämällä sakka ja poistamalla se.

▼B

4. Mainintaa ”käynyt pullossa perinteisen menetelmän mukaisesti” tai ”perinteinen menetelmä” tai ”klassinen menetelmä” tai ”perinteinen klassinen menetelmä” sekä näiden nimitysten käännoiksi saa käyttää ainoastaan kuvaamaan:

- tma-laatuokuohuviiniä,
- laatuokuohuviiniä,
- tai
- kolmannelta maasta peräisin olevaa kuohuviiniä, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu vastaaviksi kuin liitteessä V olevassa I kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan, jos:

- a) valmistetusta tuotteesta on tullut kuohuvaa pullossa tapahtuneen toisen alkoholikäymisen avulla,
 - b) valmistettu tuote on ollut samassa yrityksessä sakan päällä keskeytyksettä vähintään yhdeksän kuukautta cuvéen muodostumisesta lukien,
 - c) valmistettu tuote on erotettu sakasta jäädyttämällä sakka ja poistamalla se.
5. Mainintaa valmistusmenetelmästä, jossa on määritellyn alueen tai muun maantieteellisen yksikön nimi tai näistä johdettu termi, saa käyttää ainoastaan kuvaamaan:

- tma-laatuokuohuviiniä,
- laatuokuohuviiniä,
- tai
- kolmannelta maasta peräisin olevaa kuohuviiniä, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu vastaaviksi kuin liitteessä V olevassa I kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Mainintaa saa käyttää kuvaamaan tuotetta ainoastaan, jos siitä on oikeus käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua maantieteellistä nimitystä.

6. Kohdan 4 toisen alakohdan edellytykset täyttävien tma-laatuokuohuviinien osalta:

- a) maininta ”Winzersekt” on varattu Saksassa tuotetuille tma-laatuokuohuviineille ja maininta ”Hauersekt” on varattu Itävallassa tuotetuille tma-laatuokuohuviineille, jotka molemmat:
 - on tehty samalta viinitilalta korjatuista rypäleistä mukaan lukien tuottajaorganisaatiot, joissa D kohdan 4 kohdassa määritellyllä tavalla valmistaja viiniyttää tma-laatuokuohuviinien valmistamiseen tarkoitetut rypäleet,
 - ovat ensimmäisessä luettelukohdassa tarkoitetun valmistajan merkkinomina, ja niissä on pakkausmerkinnät, joissa mainitaan viinitila, viiniköynnöslajike ja vuosikerta.

Yksityiskohtaisissa soveltamissäännöissä voidaan vahvistaa lisäedellytyksiä nimityksen ”Winzersekt” käytölle ja vastaavien nimitysten käytölle muilla yhteisön kielillä. Jäsenvaltiolle voidaan samoissa yksityiskohtaisissa säännöissä antaa mahdollisuus antaa erityisiä, varsinkin rajoittavampia säännöksiä.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja mainintoja voidaan käyttää ainoastaan niiden alkuperäisellä kielellä.

- b) maininta ”crémant” on varattu tma-laatuokuohuviineille:
 - joille jäsenvaltio, jossa viinin valmistaminen tapahtuu, myöntää nimityksen liittäen sen määritellyn alueen nimeen,
 - jotka on tehty rypäleistä, valkoisten tma-laatuokuohuviinien osalta kokonaisista rypäleistä, puristamalla saadusta rypäleen puristemehusta, jota on enintään 100 litraa 150:tä kilogrammaa korjattuja rypäleitä kohti,
 - joissa on rikkidioksidia enintään 150 milligrammaa litraa kohti,
 - joissa on sokeria vähemmän kuin 50 grammaa litraa kohti
 - ja
 - jotka on tehty noudattaen mahdollisia erityisiä lisäsääntöjä, jotka jäsenvaltio, jossa ne on valmistettu, on vahvistanut niiden valmistamista ja kuvausta koskeviksi.

▼B

Poikkeuksena ensimmäiseen luetelmakohtaan niiden tma-laatukuohuviinien osalta, joille asianomainen jäsenvaltio ei myönnä mainintaa ”crémant” tämän säännöksen mukaisesti, tma-laatukuohuviinien tuottajat voivat käyttää tätä mainintaa sillä edellytyksellä, että he ovat perinteisesti käyttäneet sitä vähintään kymmenen vuotta ennen 1 päivää heinäkuuta 1996.

Asianomainen jäsenvaltio tiedottaa komissiolle tapauksista, joissa tätä poikkeusta käytetään.

7. Sadonkorjuuvuosi voi täydentää ainoastaan seuraavien tuotteiden kuvausta:

- tma-laatukuohuviini,
- laatukuohuviini,
- tai
- kolmannelta maasta peräisin oleva kuohuviini, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu vastaaviksi kuin liitteessä V olevassa 1 kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Sadonkorjuuvuosi voidaan mainita ainoastaan, jos tuote on tehty rypäleistä, joista vähintään 85 prosenttia on korjattu kyseisenä vuonna, lukuun ottamatta tuotteita, jotka sisältyvät tirage-liuokseen tai expedition-liuokseen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä niiden alueella valmistettujen tma-laatukuohuviinien osalta, että sadonkorjuuvuosi voidaan mainita ainoastaan, jos tuote on valmistettu yksinomaan kyseisenä vuonna korjatuista rypäleistä, lukuun ottamatta tuotteita, jotka sisältyvät tirage-liuokseen tai expedition-liuokseen.

8. Maininta erinomaisesta laadusta hyväksytään ainoastaan

- tma-laatukuohuviinistä,
- laatukuohuviinistä
- tai
- kolmannelta maasta peräisin olevasta kuohuviinistä, jonka valmistamista koskevat edellytykset on tunnustettu vastaaviksi kuin liitteessä V olevassa I kohdassa tai liitteessä VI olevassa K kohdassa tarkoitetut edellytykset.

9. Jäsenvaltion tai kolmannen maan nimitystä käyttämällä kyseisen valtion nimeä tai siitä johdettua adjektiivia yhdistettynä D kohdan 2 kohdassa tarkoitettuun myyntinimikkeeseen voidaan käyttää vain, jos tämä tuote on saatu yksinomaan saman jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella korjatuista ja viinietyistä rypäleistä kuin missä tuote on valmistettu.

10. A kohdan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen nimitystä voidaan täydentää maininnalla tai tunnuksella, joka viittaa kilpailusta saatuun mitaliin tai palkintoon tai johonkin muuhun kunniamainintaan, vain, jos ne ovat virallisen laitoksen tai tätä tarkoitusta varten virallisesti hyväksytyin laitoksen vain tietyille määrälle kyseistä tuotetta myöntämiä.

11. Mainintaa ”Premium” tai ”Réserve” voidaan käyttää vain täydentämään

- merkintää ”laatukuohuviini”
- tai
- yhtä D kohdan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista maininnoista.

Mainintaa ”Réserve” voidaan täydentää tarvittaessa laatua ilmaisevalla määreellä tuottajajäsenvaltion määrittämien edellytysten mukaisesti.

12. Yksityiskohtaisissa soveltamissäännöissä voidaan tarvittaessa vahvistaa

- a) edellytykset käyttää
 - 8 kohdassa tarkoitettua merkintää,
 - muita kuin 3-6 kohdassa tarkoitettuja valmistustapaa koskevia mainintoja,
 - mainintoja, joilla tarkoitetaan niiden viiniköynnöslajikkeiden erityisominaisuuksia, joista kyseinen tuote on saatu;
- b) luettelo a alakohdassa tarkoitetuista maininnoista.

F. Kielet, joita päällyksmerkinnöissä voidaan käyttää

Merkinnät, joita tarkoitetaan:

- B kohdassa, on tehty yhdellä tai useammalla yhteisön virallisista kielistä siten, että lopullinen kuluttaja ymmärtää jokaisen merkinnän,
- C kohdassa, tehdään yhdellä tai useammalla yhteisön virallisista kielistä.

▼B

Jäsenvaltiot voivat sallia niiden alueella liikkeeseen laskettujen tuotteiden osalta, että nämä merkinnät tehdään jollakin muulla kuin yhteisön virallisella kielellä silloin kun tämän kielen käyttö on perinteistä ja tavanomaista kyseisessä jäsenvaltiossa tai osassa sen aluetta.

Kuitenkin:

a) merkintä:

- tma-laatukuohuviinien osalta B kohdan 4 kohdan toisessa luettelamakohdassa tarkoitetun määritellyn alueen nimestä,
- tma-laatukuohuviinien tai laatukuohuviinien osalta E kohdan 1 kohdassa tarkoitetun muun maantieteellisen alueen nimestä,

tehdään vain sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jonka alueella valmistus on tapahtunut; edellä mainittujen Kreikassa valmistettujen tuotteiden osalta nämä merkinnät voidaan toistaa yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä;

b) kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta:

- sen kolmannen maan virallisen kielen käyttäminen, jossa valmistus on tapahtunut, on sallittu, jos B kohdan 1 kohdassa tarkoitetut merkinnät on tehty lisäksi jollakin yhteisön virallisella kielellä,
- tiettyjen C kohdassa tarkoitettujen merkintöjen kääntämisestä jollekin yhteisön viralliselle kielelle voidaan säätää yksityiskohtaisissa soveltamissäännöissä;

c) yhteisöstä peräisin olevien ja vientiin tarkoitettujen tuotteiden osalta B kohdan 1 kohdassa tarkoitetut merkinnät, jotka on tehty jollakin yhteisön virallisella kielellä, voidaan toistaa toisella kielellä.

G. Esittely

1. A kohdan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet voidaan pitää myyntiä varten tai laskea liikkeeseen ainoastaan lasipulloissa:

a) jotka on suljettu:

- shampanjakorkilla, joka on luonnonkorkkia tai muuta elintarvikepakkauksiin sallittua ainetta ja joka on siteellä tuettu ja tarvittaessa peitetty levyllä ja jota kokonaisuudessaan peittää folio, joka peittää myös pullon kaulan osittain tai kokonaan,
- muulla asianmukaisella sulkimella silloin kuin on kyse pulloista, joiden nimellissisältö on enintään 0,20 litraa ja

b) joissa on tämän asetuksen mukaiset päällyksimerkinnät.

a alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luettelamakohdassa tarkoitettussa sulkimessa ei voi olla lyijypohjaista korkkia tai levyä.

Kuitenkin A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, jotka valmistetaan E kohdan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun pullossa tapahtuneen toisen alkoholikäymisen avulla, osalta voidaan vielä valmistusvaiheessa olevia kuohuviinejä, jotka on suljettu väliaikaisella korkilla ja joissa ei ole päällyksimerkintöjä, koskevia poikkeuksia:

a) vahvistaa tuottajajäsenvaltiossa, jos nämä viinit:

- on tarkoitettu valmistettaviksi tma-laatukuohuviineiksi,
- liikkuvat vain valmistajien välillä kyseisen määritellyn alueen sisällä
- niillä on saateasiakirja
ja
- jos näille viineille tehdään erityisiä tarkastuksia;

b) soveltaa 31 päivään joulukuuta 2001 asti laatukuohuviinien valmistajiin, jotka ovat saaneet nimenomaisen luvan kyseiseltä jäsenvaltiolta ja jotka noudattavat tämän jäsenvaltion asettamia vaatimuksia, erityisesti valvonnan suhteen.

Asianomaiset jäsenvaltiot toimittavat 30 päivään kesäkuuta 2000 mennessä komissiolle kertomuksen näiden poikkeusten soveltamisesta. Komissio tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset soveltamisen jatkamiseksi.

2. ”Kuohuviini”-tyyppisiin tai samantyyppisiin pulloihin, joissa on 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu suljin, voidaan pakata myöhemmin määritettävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti myyntiä, liikkeeseen laskemista tai vientiä varten:

- A kohdan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet,

▼B

- juomat, joille se on perinteinen pakkaustapa ja
 - jotka vastaavat liitteessä I olevissa 17 ja 18 kohdassa tarkoitettujen helmeilevän viinin tai hiilihapotetun helmeilevän viinin määritelmää
tai
 - jotka on saatu hedelmän tai muun maatalouden raaka-aineen alkoholikäymisellä, erityisesti tuotteet, joita tarkoitetaan maustettujen viinien ja maustettujen viinipohjaisten ja viinistä valmistettujen juomasekoitusten määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 liitteessä VII olevassa C kohdan 2 kohdassa ⁽¹⁾
tai
 - joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 1,2 tilavuusprosenttia,
 - tuotteet, jotka eivät tästä pakkauksesta huolimatta ole omiaan aiheuttamaan sekaannuksia tai erehdyttämään kuluttajaa tuotteen todellisen luonteen suhteen.
3. Siltä osin kuin päällysmarkkinöistä ei ole säännelty tässä liitteessä, niistä voidaan säännellä soveltamista koskevilla yksityiskohtaisilla säännöillä erityisesti seuraavilta osin:
- a) pakkausmerkinnän sijoittelu astiassa,
 - b) pakkausmerkintöjen vähimmäismitat,
 - c) kuvauksen osien sijoittelu pakkausmerkinnässä,
 - d) kirjainten koko pakkausmerkinnässä,
 - e) tunnusten, kuvien tai merkkien käyttö.
4. Tämän vaikuttamatta 5 kohdan soveltamiseen, kun A kohdan 1 kohdassa tarkoitettua tuotteen pakkauksessa on yksi tai useampia mainintoja, jotka viittaavat pakkauksen sisältämään tuotteeseen, niiden on oltava tämän asetuksen säännösten mukaisia.
5. Kun A kohdan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta sisältävät astiat esitetään lopulliselle kuluttajalle myyntiä varten pakkauksessa, siinä on oltava tämän asetuksen mukainen päällysmarkkintä.

Säädetään yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan välttää liiallinen ehdottomuus pieniä määriä A kohdan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, yksin tai yhdessä muiden tuotteiden kanssa, sisältävien erikoispakkausten osalta.

H. Tavaramerkit

1. Kun A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden nimitystä, esittelyä ja mainontaa täydennetään merkeillä, eivät nämä saa sisältää sellaisia sanoja, sanan osia, tunnuksia tai kuvauksia:
 - a) jotka saattaisivat aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan henkilöitä, joille ne on osoitettu 48 artiklan mukaisesti,
tai
 - b) jotka saatettaisiin osittain tai täysin sekoittaa sellaisen pöytäviinin, tma-laatuviinin, mukaan luettuna tma-laatukuohuviini, tai sellaisen tuontiviinin nimityksen kanssa, jonka nimityksestä on säädetty yhteisön säännöksissä, taikka A kohdan 1 kohdassa tarkoitettua muun tuotteen nimityksen kanssa, tai ovat samanlaisia tällaisen tuotteen nimityksen kanssa, elleivät kyseisen kuohuviinin cuvéen valmistukseen käytettävät tuotteet ole oikeutettuja tällaiseen nimitykseen tai esittelyyn.
2. Poikkeuksena 1 kohdan b alakohtaan A kohdan 1 kohdassa tarkoitettua tuotteen osalta rekisteröidyn ja tunnetun sellaisen tavaramerkin haltija, joka sisältää samoja sanoja kuin määritellyn alueen tai määritellyä aluetta pienemmän maantieteellisen yksikön nimi, voi, vaikka hän ei olisi oikeutettu tähän nimeen 1 kohdan mukaisesti, jatkaa tämän tavaramerkin käyttöä, jos se liittyy tavaramerkin alkuperäisen haltijan tai alkuperäisen antajanominislaatuun, sillä edellytyksellä, että tavaramerkki on rekisteröity vähintään 25 vuotta ennen kuin tuottajajäsenvaltio on virallisesti tunnustanut kyseisen maantieteellisen nimen 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti tma-laatuviinien osalta ja että tavaramerkki on tosiasiallisesti ollut käytössä keskeytyksettä.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 14.6.1991, s. 1.

▼B

Ensimmäisen alakohdan edellytykset täyttäviä tavaramerkkejä ei voida käyttää tma-laatuviinin nimityksessä käytettyjen maantieteellisten yksiköiden nimien vastaisesti.

I. Yleiset säännökset

1. Tämän vaikuttamatta F kohdan 1 kohdan soveltamiseen kukin jäsenvaltio sallii sellaisten A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kuvauksen ja esittelyn, jotka ovat peräisin toisista jäsenvaltioista ja jotka on laskettu liikkeeseen jäsenvaltion alueella, jos ne ovat yhteisön säädösten mukaisia ja tämän asetuksen nojalla sallittuja siinä jäsenvaltiossa, missä tuote on valmistettu.
2. Muiden kuin A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kuvauksessa, esittelyssä ja mainonnassa ei saa antaa vaikutelmaa, että kyseessä oleva tuote on kuohuviini.
3. D kohdan 2 kohdassa olevat myyntinimikkeet on varattu A kohdan 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että sellaisen CN-koodin nimikkeeseen 2206 00 91 kuuluvan juoman nimityksessä, joka on saatu hedelmien tai muiden maatalouden raaka-aineiden alkoholikäymisellä, käytetään sanaa ”kuohuviini” yhdysnimikkeessä, jos näiden nimikkeiden käyttö on perinteistä 29 päivänä marraskuuta 1985 voimassa olevien oikeussäännösten mukaisesti.

4. 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut yhdysnimikkeet merkitään päällysmarkinnässä saman tyyppisin, saman värisin ja sen korkuisin kirjaimin, että ne voidaan selvästi erottaa muista merkinnöistä.
5. Tma-laatukuohuviinejä voidaan laskea liikkeeseen ainoastaan, jos sen määrittelyn alueen nimi, jonka käyttöön tuote on oikeutettu, on merkitty korkkiin ja pulloissa on pakkausmerkintä niiden lähtiessä valmistuspaikalta.

Päällysmarkintöjen osalta voidaan kuitenkin sallia poikkeuksia sillä edellytyksellä, että riittävä valvonta voidaan taata.

6. Säädetään 5 kohdan soveltamissäännökset, samoin poikkeussäännökset, jotka koskevat 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua korkkiin tehtävää merkintää siinä tapauksessa, että kuohuviiniä ei tunnusteta tma-laatukuohuviiniksi toimivaltaisen viranomaisen tarkastuksessa.